

Notulen

*van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht*

gehouden op 12 november 2012

Notulen

***van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht***

gehouden op 12 november 2012

ISBN 0920-3370

Bladwijzer

op de notulen van Provinciale Staten van Utrecht Vergadering 12 november 2012

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
BESTUUR, EUROPA en MIDDELEN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 2 oktober 2012, dienst/sector Services, nummer PS2012BEM13, inzake wijziging van de Precariobelasting- en Legesverordening provincie Utrecht 2012 en vaststelling van de tarieventabel. Daartoe besloten	85	
	87	PS2012BEM13
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 8 oktober 2012, dienst/sector SGU, nummer PS2012BEM14, inzake dienstverlening accountantscontrole 2013-2014. Daartoe besloten	85	
	88	PS2012BEM14
MILIEU, MOBILITEIT en ECONOMIE		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 2 oktober 2012, dienst/sector VEH, nummer PS2012MME13, inzake definitieve Luchthavenregeling luchthaven aan het Zandpad 39 te Breukelen, gemeente Stichtse Vecht. Daartoe besloten	68	
	87	PS2012MME13
Amendement A2, ingediend door de fractie van de SP, ... inzake luchthavenregeling luchthaven aan het Zandpad 39 te Breukelen. Het amendement is verworpen. Daartoe besloten	70	
	87	
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 12 november 2012, dienst/sector VEH, nummer PS2012MME14, inzake Luchthavenregeling Zweefvliegerterrein Soesterberg. Daartoe besloten	75	
	87	PS2012MME14
STATEN (provinciale)		
Vaststellen agenda	11	
Ingekomen stukken	11	

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
Vragenhalfuurtje.	11	
Vaststellen van de notulen van en de besluitenlijst van 8 oktober 2012.	11	
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 25 september 2012, dienst/sector MAO, nummer PS2012PSO6, inzake de Najaarsrapportage 2012.	11	
Daartoe besloten	87	PS2012PSO6
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 25 september 2012, dienst/sector MAO, nummer PS2012PSO7, inzake de Begroting 2013.	11	
Daartoe besloten	87	PS2012PSO7
Amendement A1, ingediend door de fractie van de PvdA, inzake Revolving Fund Woningmarkt. Het amendement is verworpen.	15	
Daartoe besloten	87	
Motie M1, ingediend door de fractie van 50Plus, inzake het doortrekken van buslijn 122 van Vreeland > Nigtevecht > Weesp naar halte Loenen-Dorp. De motie is ingetrokken.	41	
Daartoe besloten	66	
Motie M2, ingediend door de fractie van de PVV, inzake informatie Hart van de Heuvelrug. De motie is ingetrokken.	60	
Daartoe besloten	67	
Motie M3, ingediend door de fractie van de PVV, inzake verlaging opcenten. De motie is verworpen.	60	
Daartoe besloten	87	
Motie M4, ingediend door de fractie van de PVV, inzake vertrekregeling zakelijk directeur Utrechtse Spelen. De motie is verworpen.	60	
Daartoe besloten	87	
Motie M5, ingediend door de fractie van de SP, inzake Alles komt goed? De motie is verworpen.	61	
Daartoe besloten	87	

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
Motie M6, ingediend door de fractie van de SP, inzake snelle OV-verbinding tussen Mijdrecht, Vinkeveen, Abcoude en Amsterdam CS. De motie is verworpen. Daartoe besloten	61 87	
Motie M7, ingediend door de fractie van de SP, inzake sociale huisvesting is een kerntaak, ook voor de provincie. De motie is verworpen. Daartoe besloten	62 87	
Motie M8, ingediend door de fractie van de SP, inzake herbestemming middelen culturele hoofdstad in sociale huisvesting. De motie is verworpen. Daartoe besloten	62 87	
Motie M9, ingediend door de fractie van de ChristenUnie, inzake ruimte voor verkeersveiligheid. De motie is verworpen. Daartoe besloten	63 87	
Motie 10, ingediend door de fracties van de PvdD en SP, inzake vogelopvang. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	65 87	
Motie M11, ingediend door de fractie van de PvdD, inzake Biodiversiteitsteam. De motie is ingetrokken. Daartoe besloten	65 86	
Stemverklaringen.	85	
Stemmingen.	87	
WONEN, MAATSCHAPPIJ en CULTUUR		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 2 oktober 2012, dienst/sector JDG, nummer PS2012WMC08, inzake het Provinciaal beleidskader jeugdzorg 2013-2014 / Transitiekader 2013-2014. Daartoe besloten	75 87	PS2012WMC08
Motie M12, ingediend door de fractie van de SGP, inzake identiteitsgebonden instellingen. De motie is ingetrokken. Daartoe besloten	79 85	

Presentielijst

Vergadering 12 november 2012

Voorzitter: R.C. Robbertsen, commissaris van de Koningin

Griffier: L.C.A.W. Graafhuis

VVD	<i>mevr. drs. F.M. Alsem, Harmelen E.R.M. Balemans, Utrecht dr. F.H. Barneveld Binkhuysen, Soest W.J. Joustra, Langbroek drs. A.H.L. Kocken, Utrecht drs. J.A.J. Konings, Vleuten mevr. Y. Smit, Maarssen mr. D.S.L. Tuijnman, Utrecht mevr. dr. A.J. Vlam, Nieuwegein G.H.J. Weierink, Maartensdijk Z. el Yassini, Utrecht</i>	GroenLinks	<i>drs. F.H. Bekkers, Utrecht mevr. A.C. Boelhouwer, Wijk bij Duurstede J. Fastl, Utrecht drs. B. Nugteren, Utrecht</i>
PvdA	<i>mevr. drs. U.P. Blom, Driebergen drs. K.E. Driehuijs, De Meern A. Essousi, Utrecht ing. D. Kiliç, IJsselstein drs. C. de Kruijf, Leusden mevr. P.J. van Viegen MSc, Utrecht mr. E. de Vries, Amersfoort</i>	SP	<i>M.H.O. Boer, Bilthoven ir. ing. Y.S. Lutfula, Utrecht (vanaf 10.15 uur) A.M. Meijer, Amersfoort mevr. drs. A.M.C. Mineur, De Bilt</i>
CDA	<i>mr. J.M. Buiting, Utrecht (vanaf 09.40 uur) mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik ir. H. Graaff, Amersfoort G.A. de Kruijf RT, Woudenberg mevr. drs. M.W.J. Maasdam-Hoever, Zeist (vanaf 09.56 uur) mevr. H. Nap, Vleuten (vanaf 14.00 uur)</i>	ChristenUnie	<i>drs. C. de Heer, Amersfoort A.J. Schaddelee, Houten</i>
D66	<i>drs. J.G. Boerkamp, Utrecht ir. N.J.P. Hoefnagels, Bunnik ir. J.P.M. Peters, Bilthoven dr. I.Thonon, Utrecht mevr. drs. J.C.M. Versteeg, Utrecht</i>	SGP	<i>W. van Wikselaar, Driebergen</i>
PVV	<i>mevr. E.J. Broere, Soest R.G.J. Dercksen, Bosch en Duin ir. H. Ijssennagger, Bilthoven ing. H.N. Scherer, Maartensdijk drs. W.J. Ubaghs, Maarssen</i>	50Plus	<i>mevr. W.M.M. Hoek, Vreeland</i>
		PvdD	<i>W. van der Steeg, De Meern</i>
		Afwezig:	<i>-</i>
		Leden van Gedeputeerde Staten	<i>drs. R.W. Krol, Soest J.W.R van Lunteren, Hoogland mevr. A.M.A. Pennarts-Pouw, Montfoort drs. R.E. de Vries, Hollandsche Rading</i>

De opening

De VOORZITTER: Staten van Utrecht, ik open uw vergadering. Ik heet eenieder heel hartelijk welkom, zowel de Staten, het college van GS als de mensen op de publieke tribune en degenen die op een andere manier deze statenvergadering bijwonen. Lief en leed ligt in de Staten dicht bij elkaar de afgelopen tijd. Ik wil de heer Schaddelee nogmaals van harte gelukwensen. Wij hadden dat al gedaan en ook al een bloemetje laten bezorgen voor de geboorte van Thirza. Aan de andere kant wil ik even stilstaan bij het overlijden van de zus van de heer Hoefnagels. Heel veel sterkte gewenst nogmaals. Zo zie je hoe lief en leed in het leven dicht bij elkaar liggen. Fijn dat je er vandaag toch bij kunt zijn. De heer Lutfula zal een half uur later komen. Mevrouw Nap schuift vanmiddag aan. De heer Buiting en mevrouw Maasdam zullen ook wat later komen.

Vaststellen agenda.

De VOORZITTER: Gaan wij de agendapunten 6 en 7 samenvoegen of worden deze apart behandeld? Samenvoegen, constateer ik.

De heer DERCKSEN: Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben twee woordvoerders, dus dat wordt wat ingewikkeld.

De VOORZITTER: Dat staat samenvoegen niet in de weg. Wat is de mening van de Staten? Ik kan mij herinneren dat wij de agendapunten eerdere jaren wel samenvoegden. Het lijkt mij eigenlijk net zo handig. Dus samenvoegen en wat betreft de woordvoeringen komt het in orde.

Zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de agenda aldus gewijzigd vast.

Ingekomen stukken.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorgestelde wijzen van afdoening.

Vragenhalfuurtje.

De VOORZITTER: Er zijn geen vragen.

Vaststellen van de notulen en de besluitenlijst van 8 oktober 2012.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming stellen de Staten de notulen en de besluitenlijst van de vergadering van 8 oktober 2012 vast.

Statenvoorstel Najaarsrapportage 2012.

Statenvoorstel Begroting 2013.

De VOORZITTER: U weet dat wij bij dit soort begrotingsbehandelingen altijd een andere sprekersvolgorde kiezen. Ik geef het woord aan de heer De Kruijf van de PvdA.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Eerst de najaarsnota. Ik heb daarover een tweetal opmerkingen. In de eerste plaats zijn wij uiteraard heel blij met het veel positievere resultaat dat nu blijkt, dan verwacht. Dachten wij aanvankelijk dat wij € 1 miljoen zouden moeten bijpassen, nu houden wij € 3 miljoen over, als ik dat zo mag zeggen. Heel plezierig. Je ziet het wel vaker bij dit soort situaties dat heel sombere financiële voorspellingen uiteindelijk veel plezieriger uitpakken. Laat dat een les zijn, zou ik bijna willen zeggen, voor onze verdere gesprekken.

Ik heb een vraag over het frictiebudget dat is ingesteld. Ik heb daarover ook schriftelijke vragen gesteld en aanvullende vragen en ik heb er een telefoontje over gehad. Het is mij echter niet duidelijk. In de najaarsnota wordt aangegeven dat er op dit moment een aantal verzoeken van belangrijke culturele instellingen om financiële ondersteuning wordt onderzocht – ik citeer het maar een beetje – die in liquiditeitsproblemen komen als gevolg van de bezuinigingen. Als dat zo is betreuren wij dat uiteraard, maar wij steunen wel het voorstel. Tegelijkertijd willen wij graag weten waarvoor dat nu eigenlijk nodig is, wat er speelt en op welke termijn de dingen spelen, want het gaat tenslotte om € 654.000. Wij hebben daarover gecorrespondeerd, maar geen helderheid gekregen. Het laatste dat wij hoorden, is dat er eigenlijk niks bekend is over problemen. Er wordt gezegd dat de laatste uitgaven uit dit potje voor De Utrechtse Spelen beschikbaar zijn gesteld en dat er geen andere zaken bekend zijn. Dat is heel bijzonder. Daarom onze vragen. Of er zijn instellingen

bekend, waar grote problemen zijn. Dan vinden wij een extra storting te betreuren, maar op zijn plaats. Of die zijn niet bekend en dan is die extra storting uiteraard ook overbodig. Dus van tweeën één. Ik krijg daarop graag een reactie. Ik ga ervan uit dat die reactie naar tevredenheid zal zijn en dan zullen wij waarschijnlijk kunnen instemmen met het voorstel dat voorligt.

Dan nu naar de begroting 2013. Dat is een iets ander verhaal. Het had zo mooi kunnen zijn. Het had echt zo mooi kunnen zijn. Het zou ook een logisch moment geweest zijn, bijna halverwege de periode, waarop je als coalitie vanzelfsprekend terugkijkt hoe het gelopen is en verder kijkt hoe het nu nog komt. Een moment ook waarop je nog eens flink achter je oren krabt en je afvraagt of alles wel heeft uitgepakt zoals je je dat had voorgesteld. Er zijn coalities die dat al na een week doen – zoals bekend is – maar halverwege de rit zou dat in elk geval zeker op zijn plaats zijn, naar onze opvatting. Met grote nieuwsgierigheid heb ik tot aan de laatste bijstelling de informatie gevolgd die ons toegestuurd is. Toen ik vorige week maandagmiddag, het eind van de middag, ik dit gebouw een beetje in de schemering binnenkwam beneden, zag ik helemaal aan het eind van de ontvangstruimte, achter een grote plant verscholen, de vier fractievoorzitters van deze coalitie bij elkaar zitten. Een beetje met de hoofden naar elkaar toe. De rugbykenners herkennen dat als een scrum. Een scrum, zoals u weet, leidt vaak tot heel onverwachte spelmomenten, ook tot heel onverwachte spelwisselingen. Toen kreeg ik toch weer een beetje hoop dat er wellicht iets zou veranderen in de opstelling en de aanpak van deze coalitie. Maar helaas, helaas. Uit alle informatie, ook de meest recente – waarvoor onze dank overigens, want die was zeer informatief – blijkt geen enkele herbezinning, geen enkele kanteling van perspectief of opvatting, maar gewoon een continuering van eerder ingezet beleid. Wij vinden dat een gemiste kans. Dat betreuren wij. Wij vinden het eigenlijk ook onbegrijpelijk, want ook voor een coalitie als deze moet het toch veel meer voldoening geven om in overleg met maatschappelijke organisaties te komen tot goede afspraken, zodat extra geld toevoegen aan het risicofonds overbodig wordt. Ook voor dit college moet het toch veel plezieriger zijn om de woningbouw in de provincie weer wat op gang te brengen. Ook voor deze coalitie moet het toch veel plezieriger zijn om

kinderen in achterstandswijken weer wat extra mogelijkheden of sport te geven in plaats van, zeg ik er dan bij, dat er structureel heel veel geld op de plank blijft liggen. Wij hebben een keurig begrotingsoverschot van bijna € 10 miljoen, maar structureel zijn die bedragen natuurlijk veel groter. Structureel is het verschil in positieve zin zo tussen de € 35 en de € 40 miljoen. Dat is nogal wat.

Wij pleiten zeker niet voor doldwaze dagen zoals bij de Bijenkorf. Absoluut niet. Ook de PvdA vindt een sluitende en verantwoord sobere begroting in deze tijd volstrekt vanzelfsprekend. In dat kader pleiten wij ervoor nog scherper dan nu gebeurt aan te geven hoe onze uitgaven, zowel structureel als incidenteel, zich tot elkaar verhouden. Alleen met een scherper inzicht zijn wij in staat om bijtijds en goed bij te sturen. Bij de voorjaarsnota hebben wij aangegeven dat dat scherpere en actuelere inzicht in combinatie met een flexibeler uitgavenpatroon meer dan voldoende ruimte zal bieden om tot een kleine maar even goede adequate reserve te komen.

Wij hebben eerder gepleit voor een nieuwe en bredere, eerlijker bezuinigingsafweging. Deze coalitie is daartoe niet bereid en die komt er nu dus ook niet. Wat wij als PvdA dan nog wel willen doen in elk geval is door middel van een amendement nog een keer een poging te doen om één belangrijk knelpunt in deze provincie aan te pakken. Dat betreft de steun aan starters bij de huidige stagnerende woningbouw. Ook het nieuwe kabinet komt met maatregelen op dat gebied. In het amendement pleiten wij ervoor € 2 miljoen per jaar in te zetten voor startersleningen, zo mogelijk passend en in aanvulling op datgene waarmee het kabinet komt en uiteraard met steun van en in samenwerking met gemeenten. De regeling zou zo opgezet kunnen worden, wat ons betreft, dat die eventueel per jaar aangepast kan worden aan de financiële omstandigheden van het moment.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij raken de heer De Kruijf een beetje kwijt. Ik had het idee dat wij de afgelopen maanden gelijk opgetrokken toen wij vaststelden dat de reserves als een soort 'zwarte piste' afnamen in de afgelopen jaren en de komende jaren. Hij heeft er intussen een ander beeld over. Mijn vraag is de volgende. Mijnheer De Kruijf, u wilt weer beginnen met startersleningen. De gemeenten doen aan startersleningen. De over-

heid doet aan startersleningen. Is dat nu een vorm van efficiënt bestuur als alle bestuurslagen allemaal hetzelfde gaan doen of is het eigenlijk gewoon een voorbeeld van inefficiëntie?

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Twee opmerkingen. In de eerste plaats zijn wij elkaar misschien iets minder aan het kwijtraken dat de heer Dercksen veronderstelt. Ook bij ons is er een stevige discussie over de vraag: hoe gaan wij om met onze financiën? Ik kom daar later nog op terug, met name over de reserves die in hoog tempo aan het afkalven zijn, overigens volledig volgens plan en volledig met onze instemming. Het gebeurt echter wel.

Ik had het net over het structurele begrotingsoverschot. Als je kijkt naar de structurele inkomsten en uitgaven, dan zie je dat daar een enorm positief verschil tussen zit. Per saldo, zoals ook blijkt uit deze begroting, is er nog steeds alle ruimte, ondanks alle sombere voorspellingen van tevoren, om wat extra's te doen aan een knelpunt dat enorm leeft in deze provincie, en overigens niet alleen hier. Voor wat betreft die verschillende bestuurslagen die dat doen: wij kenden een systeem, waarbij die drie lagen elkaar steunden. Vervolgens is dat gestopt; gemeenten zijn ermee gestopt, de provincie is ermee gestopt en het Rijk moet opnieuw initiatieven nemen. Ik hoop dan ook dat zij elkaar opzoeken. Ons voorstel is dat zij elkaar gaan opzoeken en elkaar gaan versterken bij het steunen van starters op de woningmarkt, die nu door allerlei redenen gewoon niet aan de bak komen, waardoor de hele keten stopgezet wordt.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb niet het idee dat de vraag beantwoord is. Je moet elkaar opzoeken en elkaar versterken, maar zou het niet veel beter zijn als één bestuurslaag zich met één onderwerp bezighoudt en niet drie bestuurslagen met allemaal dezelfde onderwerpen? De heer De Kruijf sprak over startersleningen en er waren nog een paar onderwerpen die voorbij kwamen, zoals sport, herinner ik mij. Waarom zouden wij hier aan sport moeten gaan doen? Is er bij de PvdA helemaal geen grens aan de functies die zij aan de provincie toekent?

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Als het voorstel van de heer Dercksen zo is om het amendement in die zin uit te breiden, dat wij uitspreken dat wij serieus gaan streven naar een

wat vereenvoudigde vorm van steun aan starters op de woningmarkt, dan heeft hij mijn zegen. Dat is echter niet aan de orde. Wij constateren dat er onvoldoende gebeurt. Wij constateren dat dat mensen in de problemen brengt. Dat levert bij ons de wens op, gegeven onze financiële mogelijkheden, om onze verantwoordelijkheid daarin te nemen en iets te doen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! D66 is niet voor startersleningen. Het is gewoon de marktwerking en een kosten-batenanalyse heeft al laten zien dat invoering ervan meer kost dan het oplevert. Ik wil de PvdA echter nog op iets anders aanspreken. De heer De Kruijf heeft mij in de BEM-vergadering ongenueanceerd positief genoemd over de voorjaarsnota. Is hij echter niet onverantwoord optimistisch over de financiën van de provincie? Waar de partij van de heer Kruijf, landelijk, € 10 miljard bezuinigt, lijkt het of de provinciale schatkist bij hem bodemloos is.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ook twee opmerkingen. Wat betreft die marktwerking: als het effect van die marktwerking nu blijkbaar is dat de boel compleet op slot zit, lijkt het mij vanzelfsprekend dat je als overheid ingrijpt. Dit lijkt mij het moment om iets te doen in die sfeer.

Als het gaat om mijn ontembare optimisme: dat is niet waar, ik heb gezegd dat er voor ons twee instrumenten heel belangrijk zijn. Als je het hebt over een actueel inzicht, waaraan het college werkt en waarop wij, zagezegd, van harte wachten, in combinatie met flexibele uitgaven, dan ben je absoluut in staat adequaat te sturen op de uitkomst daarvan. Dan is er dus geen sprake van onverantwoord bezig zijn, want op elk moment dat het nodig is, kun je bijsturen in de financiën en met name in de uitgaven. Ik denk dus dat dat heel goed is. Wat mij stoort, is dat er op dit moment en ook nog volgend jaar en het jaar daarna, heel veel geld op de plank ligt en dat wij, ook mevrouw Versteeg, niks doen aan de problemen die in Utrecht spelen. Dat stoort mij.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Bij ons leeft toch echt het idee dat blijkbaar niet alleen in de Bijbel staat dat je met vijf broden en twee vissen oneindig veel monden kunt voeden, maar dat ook in Das Kapital van Marx euro's blijkbaar oneindig kunnen worden uitgegeven.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou de stelling van collega De Kruijf willen bestrijden dat er enorm veel geld op de plank ligt. Dit college heeft ingezet op een zuinig financieel beleid met het perspectief dat er meerdere bezuinigingen zouden komen. Dit voorjaar is al geconstateerd dat er voor ongeveer € 5 miljoen gerepareerd moest worden. Sinds de voorjaarsnota moet er voor volgend jaar € 3 miljoen gerepareerd worden. Het regeerakkoord leidt ertoe, zoals de heer De Kruijf wellicht gelezen heeft, dat wij over een paar jaar € 4 tot € 5 miljoen meer moeten bezuinigen, althans dat bedrag wordt er bezuinigd op het Provinciefonds. Dan hebben wij het nog niet eens over het BTW-compensatiefonds dat wordt afgeschaft. Dat soort zaken. Ik vind het dus een vierende eigenschap om buitengemeen optimistisch te zijn, maar ik vind het niet erg verstandig nu een paar miljoen maar vast te gaan reserveren voor een bepaald doel. Als je kijkt naar het regeerakkoord en de maatregelen die men daarin neemt voor het weer op gang brengen van de markten, ook de woningbouwmarkt, zijn er bij vele deskundigen twijfels gerezen over de effectiviteit ervan. Ik vind dat collega De Kruijf wat dat betreft wat minder stellig moet zijn wat betreft de gelden die beschikbaar zijn en die maar liggen te rotten, om het maar even zo te zeggen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het voelt een beetje als, en ik bedoel het niet onvriendelijk, wegpraten van de eigen verantwoordelijkheid en eigen keuzes moeten maken daar waar er aantoonbaar grote problemen aanwezig zijn in deze provincie. Ten tweede: de voorjaarsnota is volledig verwerkt in deze begroting. Ondanks het verwerken van die voorjaarsnota, is in deze begroting nog steeds zichtbaar dat wij €10, € 11 miljoen structureel overhouden de komende jaren. Wat betreft het regeerakkoord en wat dat gaat betekenen? De heer Nugteren zal ook gelezen hebben wat er na pagina 2 kwam. Bij elke maatregel die hij noemt, ziet hij dat er weer allerlei discussies mogelijk zijn. Hij noemt het BTW-compensatiefonds. Daar wordt onmiddellijk bij gezegd dat wij uiteraard over de Noordelijke Randweg bijvoorbeeld opnieuw in gesprek gaan over de uitvoering daarvan. Wat het effect daarvan is, is volstrekt onduidelijk.

Dan kom ik terug bij wat ik eerder zei. Men lijdt het meeste van het lijden dat men vreest. In dit geval is het wat anders: men laat anderen lijden dan het

lijden dat men vreest. Ik bedoel: dat is een heel verkeerde instelling. Op het moment dat het nodig is, moeten wij in staat zijn om in te grijpen. Dan willen wij ingrijpen. Zolang het niet nodig is en er geld op de plank ligt – wat is veel; ik vind een paar miljoen al gauw heel veel – moet je dat gewoon doen en je verantwoordelijkheid nemen. Dat doet de heer Nugteren niet en dat betreurt ik buitengewoon.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik ontken dat wij onze verantwoordelijkheid niet nemen. Inderdaad is de voorjaarsnota verwerkt in de begroting die nu voor ons ligt. Ik wil echter maar aangeven dat de voorzichtigheid die wij vanaf het begin hebben betracht, het mogelijk maakt dat dit zonder grote schokken verwerkt kan worden. De heer De Kruijf zegt: "Wij weten het nog niet zeker, dus geeft u het maar uit." Dat is niet de houding die wij moeten hebben. Dat geeft alleen maar ongewenste situaties en dat vind ik een onverantwoord beleid. Ik vind het onjuist om op basis van een paar miljoen die er op de plank zou liggen, en die er misschien inderdaad ligt over twee jaar, nu te zeggen dat wij dat dan maar besteden aan een zaak die wij belangrijk vinden. Wij vinden de woningbouwmarkt ook verschrikkelijk belangrijk. Dat is straks ook belangrijk. De heer De Kruijf kan niet zomaar gemakkelijk zeggen: "Zolang wij niet zeker weten of er bezuinigd gaat worden, gaan wij het uitgeven." Dat is wat hij doet.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het geld dat er ligt op de plank en waar ook nog volgens deze begroting geld bij komt de komende jaren, heeft maar één doel: het dienen van maatschappelijke belangen in deze provincie. Het is dus volstrekt vanzelfsprekend in alle voorzichtigheid, zoals ik eerder heb betoogd, dat geld gewoon te gebruiken waarvoor het bedoeld is. Wij zijn geen bank, wij zijn geen beleggingsinstelling, wij zijn gewoon een overheid die haar burgers moet dienen. Daar hebben wij geld voor en dat geld moeten wij gewoon gebruiken. Natuurlijk is er dan een zekere marge denkbaar en moet je voorzichtig zijn om te kunnen inspelen op tegenvallers die er wellicht aan zitten te komen. Maar niet meer dan dat.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat u uw betoog vervolgt. Ik denk niet dat u het eens wordt op dit punt.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wat ik al zei: wij pleiten dus volstrekt niet voor doldwaze Bijenkorfdagen enzovoort. Daar gaat het ons niet om. Ook wij zijn voor een heel voorzichtig en verantwoord financieel beleid. Daarom willen wij graag in het voorjaar nog een keer uitvoeriger doorpraten over hoe wij met elkaar moeten omgaan, ondanks sommige voorspellingen, met blijvende begrotingsoverschotten. Wij weten dan ook beter en scherper van welke omvang die overschotten zullen zijn. Kijk op pagina 10, dan zie je dat met name die structurele overschotten erg groot zijn. Nogmaals, dat vind ik; het is mijn interpretatie. De vraag is hoe wij daarmee moeten omgaan. Gaan wij daarmee pijnlijke besluiten, deels, terugdraaien? Gaan wij geld teruggeven aan de burger? Daar zou je ook aan kunnen denken. Wat vinden wij een verstandige ondergrens voor de algemene reserve? Wij zouden graag de toezegging willen hebben en ook de medewerking van het college om in het voorjaar van 2013 daarop nog eens in alle rust terug te komen. Dat lijkt ons verstandig met het oog op toekomstige ontwikkelingen. Wij zouden die discussie heel graag aangaan.

Zo zouden wij ook graag nog willen terugkomen op het volgende. In Noord-Brabant hebben de Staten recent besloten dat instellingen die voor een kwart van hun subsidie afhankelijk zijn van de provincie, een maximaal salaris mogen uitbetalen aan, veelal, hun directeurs. Ons spreekt zo'n maximering erg aan. Wij hebben geen zicht op de situatie in Utrecht. Wij zouden dat inzicht heel graag wel willen krijgen en vervolgens de discussie over die subsidie willen voeren. Dat zou geregeld kunnen worden via de subsidieverordening bijvoorbeeld. Wij willen dus graag die discussie voeren en wij vragen de medewerking van het college om die discussie op een goede manier te kunnen voeren.

Tot besluit wil ik nog graag een reactie krijgen op het volgende. In het regeerakkoord wordt gesproken over RTV Utrecht. In het stuk dat is nagestuurd wordt daar ook over gesproken. De effecten blijven echter onduidelijk. Ik bedoel: als er geen nadere informatie aanwezig is, dan hoor ik graag wanneer die dan wel beschikbaar komt. Het lijkt ons van belang dat wij snel weten wat daar precies gaat spelen en ook wat dat voor ons, bijvoorbeeld financieel of anderszins, voor effecten gaat hebben. Zoals ik zei, hadden wij van tevoren een beetje de

hoop dat deze coalitie halverwege deze coalitieperiode tot inkeer zou komen. Dat is helaas, niet helemaal onverwacht, niet gebeurd. Dat betekent dat wij uiteraard het verdere verloop van deze discussie nog even afwachten, maar dat wij nu nog wel grote twijfels hebben of wij deze begroting wel zullen kunnen steunen.

De VOORZITTER: U sprak over een amendement. Gaat u het al indienen of doet u dat later?

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik dien het hierbij in.

Amendement A1 (PvdA): Revolving Fund Woningmarkt

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012, ter behandeling van het voorstel van Gedeputeerde Staten inzake de programmabegroting 2012;

overwegende dat:

- dat de woningmarkt is vastgelopen en dit schadelijk is voor de regionale economie;
- starters de stap naar een eerste koopwoning niet durven of kunnen maken;
- deskundigen juist de starters aanwijzen als de groep die de woningmarkt weer op gang moet brengen;

voorts overwegende dat:

- de provincie Utrecht in de periode van 2013 tot 2017 jaarlijks een begrotingsoverschot heeft van € 6 miljoen oplopend tot € 11 miljoen per jaar;
- overheden geen geld moeten oppotten, maar ten dienste moeten laten komen van de samenleving;
- o.a. de provincies Brabant en Limburg actief hun woningmarkten ondersteunen;

besluiten:

aan het eind van de eerste zin van beslispunt 1 na "vast te stellen" toe te voegen:

", met dien verstande dat ten laste van het begrotingsoverschot in de periode van 2013-2017 jaarlijks € 2 miljoen wordt gebruikt voor het instellen van een revolvend fonds voor de woningmarkt, waaruit bijvoorbeeld initiatieven, garantstellingen en startersleningen kunnen worden bekostigd en het college op te dragen dit nader uit te werken in een voorstel aan Provinciale Staten".

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben een nieuw regeerakkoord, zoals wij allemaal hebben kunnen zien, met vele verrassingen, waaronder nieuwe landsdelen. Ons landsdeel, dat is ook een verrassing, ons nieuwe landsdeel, heeft een eiland en vijf vliegvelden. Mooier kunnen wij het haast niet maken. Het regeerakkoord brengt een heel nieuwe dynamiek teweeg in onze bestuurslaag. Niet alleen krijgen wij er een heus eiland bij, Texel, maar als het aan Den Haag ligt gaan wij het in het nieuwe landsdeel ook hebben over maar liefst vijf echte vliegvelden. Telt u maar: Schiphol, de Kooy in Den Helder, Texel, Lelystad, Hilversum; 'the sky is the limit.' Dat is nog eens wat anders dan ons agendapunt van vandaag betreffende het vliegveld Breukelen, waar twee keer per dag een helicopter mag landen.

Vandaag wordt eerst ingegaan op het nieuwe regeerakkoord en vervolgens worden enkele ons bekende thema's belicht.

De vraag rijst natuurlijk: zijn hier in Utrecht in 2015 nog verkiezingen voor de Staten en zo ja, waar gaan die over en waar gaan onze inwoners voor kiezen? In het regeerakkoord staat letterlijk: "Utrecht, Noord-Holland en Flevoland worden samengesmeed tot een van de vijf landsdelen." Het samengaan zou reeds in enkele jaren zijn beslag moeten krijgen. Het jaar 2015 wordt genoemd. Over draagvlak wordt echter met geen woord gerept. Welk probleem wordt opgelost? Argumenten over nut en noodzaak worden niet genoemd. Wat betekent dat voor de inwoners van onze provincie? Is dit weer het zoveelste ballonnetje uit Den Haag of is er misschien toch meer aan de hand?

De discussie over kerntaken voor provincies wordt in het regeerakkoord afgesloten met de keuze voor een materiële gesloten provinciale huishouding – ook een nouveauté, althans voor mij – beperkt tot de taken op het gebied van ruimtelijke ordening, verkeer en vervoer, natuur en regionaal economisch beleid. Provincies worden daarmee weggezet als uitvoeringsorganisaties.

Vorige week hebben we een uitgebreide analyse van het regeerakkoord met de mogelijke gevolgen voor onze provincie mogen ontvangen. De vraag welke daarin nog niet is gesteld, is de volgende: moet Utrecht inderdaad onderdeel worden van de zogenoemde Noordvleugel of moeten wij ook andere alternatieven overwegen? Mijn vraag aan Gedeputeerde Staten is dan ook: hoe wilt u invulling geven aan dit proces en hoe denkt u Provinciale Staten hierin mee te nemen?

Laten wij het eens vanuit een ander perspectief bekijken, met een Europese bril. Daarover hebben wij het nog niet gehad. Vanuit Europa zal anders tegen zo'n interessante en economisch vooraanstaande regio aangekeken worden en onze werkgroep Europa krijgt plotseling een geheel andere agenda. Europa is steeds belangrijker voor de provincie. Enerzijds ambtelijk en bestuurlijk vanwege de vele regelgeving, waaraan de provincie zich heeft te houden, anderzijds biedt het mogelijkheden voor het verkrijgen van ontwikkelingssubsidies vanuit Europa op vele terreinen.

Met het vormen van een nieuw landsdeel worden de kaarten opnieuw geschut. Ook over de gemeenten vermeldt het regeerakkoord veel interessants. Zo staat er: "Gemeenten moeten ten minste een omvang van 100.000 inwoners hebben om te kunnen voldoen aan het groeiend pakket eisen, regels, taken, waarvoor zij gesteld worden". Denk maar aan de Wmo en de jeugdzorg. Decentralisaties zijn in principe gericht op deze 100.000+-gemeenten. Het kabinet roept de provincies op – en nu komt het – om met voorstellen te komen voor grotere gemeenten en anders doet de rijksoverheid het zelf. Dat is merkwaardig, want na jaren van herindeling van onderop wordt plotseling voor een omgekeerde aanpak gekozen. Dit kabinet kiest na ruim 150 jaar voor taakdifferentiatie. Het nieuwe kabinet Rutte laat in het regeerakkoord het uniformiteitsprincipe los. Niet langer krijgen de gemeenten, variërend van Renswoude tot Amsterdam, dezelfde taken. Je krijgt dan in feite twee soorten gemeenten: grote gemeenten met een compleet takenpakket en kleine gemeenten in het landelijk gebied. Of het echt zo ver zal komen? Wij zullen het zien. De woorden 'in principe' in het regeerakkoord bieden veel ruimte.

Dan even naar de ons bekende thema's financiën, mobiliteit en economie. Financiën is altijd een belangrijk thema voor de VVD. Dat wil zeggen: zorgen

voor een sluitende begroting en richten op kerntaken. Door bij aanvang van dit college te anticiperen op slechtere tijden, is het college nog steeds in staat sluitende begrotingen aan Provinciale Staten te overleggen. Het is verstandig geweest niet telkens overschotten direct weer uit te geven, want zo kunnen we ook nog anticiperen op het slechte weer dat nog op komst is. En, mijnheer De Kruijf, wij hadden het net over de algemene reserve, maar die bedraagt slechts € 15 miljoen. Als wij de kosten daarvan aftrekken die op ons afkomen door de extra korting op het Provinciefonds van zo'n € 7 of € 8 miljoen, dan blijft er niet zo gek veel over, vrees ik.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Die algemene reserve is mij bekend. Waarop ik met name bedoeld heb, is het feit dat wij een structureel overschot hebben – tussen inkomsten en uitgaven – van tussen de € 35 en € 40 miljoen. Incidenteel: dat loopt vanzelf af of dat kun je vrij gemakkelijk bijsturen. Het verschil echter tussen structurele inkomsten en uitgaven bedraagt tussen de € 35 en € 40 miljoen. Dat vind ik een buitengewoon hoog bedrag. Als je de komende jaren dan per saldo zo'n € 10 miljoen overhoudt, dan brengt mij dat tot de stelling dat er veel meer kan dan de heer Barneveld Binkhuysen op dit moment bereid is te doen.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Misschien is er in dat zogenaamde overschot van de heer De Kruijf wel een heleboel geld waarvoor wij gespaard hebben en nog uitgegeven moet worden aan beleid. Dat is natuurlijk wat anders dan een overschot dat wij zomaar kunnen besteden.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Heel kort. Ik heb het over een overschot op de structurele uitgaven en inkomsten dat jaarlijks terugkomt. De komende vier jaar is het € 40, € 39, € 34 miljoen, in die orde van grootte. Miljoenen. Natuurlijk zegt dat niet alles, want het gaat ook naar andere uitgaven. Het zegt wel dat wij in de kern zo gezond zijn dat via bijsturing heel gemakkelijk geld vrijgemaakt kan worden voor dingen die echt belangrijk zijn en voor dingen die op dit moment in de provincie echt verkeerd gaan.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De heer De Kruijf heeft ons als

een club 'scrummelaars' beschreven, maar wij hadden het toch echt wel over de kerntaken en niet over het begrotingstekort of het geld dat zo snel mogelijk uitgegeven moest worden aan, in zijn ogen, zeer belangrijke zaken. Ik zeg niet dat het onbelangrijke zaken zijn, maar ik denk dat onze coalitie er nog steeds op gericht is die kerntaken goed uit te voeren. Wij maken ons veel zorgen over de financiële huishouding in de toekomst, ondanks de gunstige prognoses die de heer De Kruijf noemt.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dit is een mooi voorbeeld van de Babylonische spraakverwarring in dit huis over de getallen. De heer Barneveld Binkhuysen heeft het nu over de algemene reserves van €15 miljoen. In de versie die ik heb gekregen, is het in de € 70 miljoen. Misschien heeft de heer Barneveld Binkhuysen een andere definitie bij de algemene reserves. Het is wellicht handig dat wij met zijn allen eens over dezelfde getallen spreken. Dat zou helpen.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik juich die oproep zeker toe. Ik ben het met de heer Dercksen eens dat het vaak heel verwarrend is over welke reserves wij het hebben; weerstandreserves, algemene reserves, et cetera. Dat geeft inderdaad deze bijna structurele of incidentele spraakverwarringen.

De fractie van de VVD is natuurlijk verheugd met het gegeven dat wij sinds 2008 het een en ander kunnen doen zonder enige lastenverzwaring voor onze inwoners en bedrijven, en dat er met de laagste tarieven voor de provinciale opcenten en leges tot op heden nog niets is gebeurd, althans die zijn niet verhoogd zoals in andere provincies. Ik denk dat wij daarop best trots mogen zijn. De provinciale toekomst is uiteraard ongewis, maar het regeerakkoord maakt wel duidelijk dat de provincies verplicht zullen worden over te gaan naar een systeem van verplicht schatkistbankieren. De heer De Kruijf memoreerde dat ook al. Ook de Wet Hof (Houdbare overheidsfinancien), de trap-op trap-af afspraak en de afschaffing van het BTW-compensatiefonds, zullen onze inkomsten negatief beïnvloeden.

Vooralsnog hebben we een stabiele financiële huishouding en is de VVD natuurlijk voorstander van het voorgestelde duurzame financiële evenwicht als leidraad voor het beleid. Het huidige college is nu

anderhalf jaar aan het werk en de fractie van de VVD is tevreden met de uitwerking van het toentertijd gesloten coalitieakkoord.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben blij dat de heer Barneveld Binkhuysen trots is op het gegeven dat wij de opcenten niet hebben verhoogd in deze provincie. Het is de PVV in Limburg gelukt, samen met de VVD, de opcenten met 10% te verlagen, daar waar er wel coalitieonderhandelingen met de PVV plaatsvonden. Dus misschien is enige ambitie op dit terrein, ook voor de VVD hier in Utrecht, op zijn plaats.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het is natuurlijk gemakkelijk 10% te verlagen als je heel hoog zit. Dan kom je nog niet op het lage niveau uit waar wij thans zitten. Zo ken ik er nog wel een paar.

Voor de VVD blijft, hoe dan ook, belangrijk de bewaking en de uitvoering van het collegeprogramma inzake realistische en solide financiën.

Ik ga naar het onderwerp mobiliteit. Wat betreft de mobiliteit zien we dat er letterlijk en figuurlijk druk gebouwd wordt om de files te bestrijden en de doorstroming te verbeteren. De derde stroken van de A28 zullen begin 2013, zo staat te lezen langs de snelweg, eindelijk worden vrijgegeven.

De fractie van de VVD is blij met de voortvarende start van het programma Beter Benutten. In de zogenaamde slimme deals leggen regionale overheden en werkgevers concrete afspraken vast, waarbij zowel bedrijfsleven als overheid investeren in maatregelen op het gebied van openbaar vervoer, fiets en auto. Daarnaast verwachten wij met het nieuw op te zetten mobiliteitsplan, waarvan een startnotitie al tot de nodige interessante overwegingen leidde, een optimalisering van de infrastructuur in onze provincie. Helaas heeft de Tweede Kamer een rem gezet op de ontwikkeling van de ring van Utrecht. Anderzijds kunnen we tevreden zijn dat men in diezelfde Kamer wel inziet dat het knooppunt Hoewelaken concreet moet worden aangepakt en het regeerakkoord vermeldt dan ook dat er een besluit moet worden genomen over de A27. Een zorgvuldige voortgang is hier zeer gewenst. Wij roepen het college op hier echt nadrukkelijk op toe te zien.

De ANWB heeft onlangs de weginfrastructuur in de provincies Overijssel en Gelderland getoetst op het risico en de ernst van verkeersongevallen. Dit heeft geresulteerd in een beoordeling van het wegennet, uitgedrukt in sterren. De fractie van de VVD is nieuwsgierig naar de resultaten van een dergelijk onderzoek voor onze provincie en vraagt zich af wanneer wij die resultaten kunnen verwachten.

Onze economie. Economisch moeten we onze positie als aantrekkelijke vestigingsplaats zien te behouden, maar uiteraard ook trachten te versterken. Zoals wij ook naar aanleiding van de voorjaarsnota meldden, zijn wij verheugd over de komst van een internationale school en de plannen voor een expatcentrum. De fractie van de VVD complimenteert Gedeputeerde Staten met het initiatief te komen tot een Economic Board Utrecht, waarin het bedrijfsleven, de kennisinstellingen en overheden van de regio structureel kijken hoe de kwaliteiten van onze provincie economisch versterkt kunnen worden. Wat dat betreft zien wij grote mogelijkheden voor de samenwerking van de zorgsector – bijna de grootste werkgeverssector in onze provincie – en de gamingindustrie. Veel software en toepassingen uit de gamingindustrie zijn reeds terug te vinden in de zorgsector, waar digitalisering van zorgprocessen een steeds belangrijkere rol speelt. Ook 3D-toepassingen in de medische beeldvorming zijn op deze wijze tot stand gekomen.

Dan het complexe dossier Jeugdzorg. Het overbrengen van taken naar gemeenten biedt ruimte voor maatwerk dicht bij de burger. Gemeenten hebben het voordeel verschillende beleidsdomeinen met elkaar te kunnen verbinden. Daarmee boeken zij winst; meer samenhang en betrokkenheid van burgers, minder bureaucratie, kostenbesparing, maar vooral een betere lokale infrastructuur als basis voor een sterke samenleving. Gesprekken met gemeenten om tot een betere samenwerking te komen is een speerpunt in de overgang van de jeugdzorg naar de gemeenten. In de komende twee jaar gaan de gemeenten zich op deze taak voorbereiden. Wij moedigen hen aan pro-actief met een eigen visie en voorstellen te komen. Binnen de kaders van onze eigen verantwoordelijkheid voor de jeugdzorg, zullen wij hen daarvoor de ruimte bieden. Samenwerking is met name voor kleine gemeenten cruciaal. Ook daarbij zijn de gemeenten zelf aan zet. De VVD vindt

zelfontwikkelde effectieve samenwerkingsverbanden te verkiezen boven opgelegde schaalvergroting van bovenaf.

Over cultuur het volgende. Vorig jaar heeft onze fractie aandacht gevraagd voor het stimuleren van het cultureel ondernemerschap en het ruimte bieden daaraan. Het college heeft daar gevolg aan gegeven in de Cultuurnota. Daar is de VVD tot nu toe zeer tevreden over. Aardig om te vermelden is dat de tekst in het nieuwe regeerakkoord betreffende het cultureel ondernemerschap overeenkomt met hetgeen wij hier in Utrecht hebben opgeschreven. Wel zien wij in het provinciale beleid nog wat uitwerkingpunten, zoals werken met andere verdienmodellen. Dit zou een bijzonder aspect zijn van de kandidatuur van Utrecht als Culturele Hoofdstad, maar in het bidboek komt dat er maar magertjes af. Dat is bijzonder jammer, want daarin ligt een kans zich, en ons, extra te onderscheiden.

Overigens komt het nieuwe kabinet met de vorming van het eerste landsdeel ons aardig te hulp bij de kandidatuur, want met stip is Utrecht de kandidaat die de grootste regio als achterland zal bedienen.

Een ander punt is het effectief inzetten van onze eigen middelen. In deze begroting is de verdeling van de festivalsubsidies opgenomen, waaronder het Festival Oude Muziek. Dit festival wordt geconfronteerd met een grote terugval in de landelijke subsidie. Ondanks extra subsidie van de gemeente en de provincie kan dat de inkomsterugval niet compenseren. Het risico bestaat dat het festival moet inkrimpen. Dat gaat ten koste van de effectiviteit van onze subsidie. Het festival moet nog meer ondernemerschap tonen dan het nu al doet. Wij willen dat van harte steunen.

Onze fractie begrijpt dat het college erg hecht aan de voorgestelde subsidieverdeling. Daarin komen wij Gedeputeerde Staten tegemoet, maar wij zien dan wel graag dat de voorbeeldfunctie die het festival voor anderen kan vervullen in een programma Cultureel Ondernemerschap wordt ondersteund.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ook Leeuwarden is kandidaat voor Culturele Hoofdstad 2018. De fractievoorzitster van de VVD in de gemeenteraad van Leeuwarden distantieert zich daar volledig van en noemt het een socialistisch feestje. Nu doet de VVD wel meer aan socialistische feestjes de laatste weken, maar ik zou de heer Barneveld

Binkhuysen willen vragen mij uit te leggen hoe het kan dat de VVD in Leeuwarden het een socialistisch feestje noemt en de heer Barneveld Binkhuysen er al jaren miljoenen en miljoenen euro's in steekt.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wat men in Leeuwarden een socialistisch feestje noemt, is mij niet helemaal helder. Daar kan ik mijn vraagtekens bij zetten. Ook de PVV en de PvdA hebben echter hun socialistische feestjes, maar ook hun kapitalistische feestjes. Dus ik hecht er niet direct aan als één mening in Leeuwarden het als zodanig bestempelt. Voorlopig zie ik het niet als een feest, maar ik zie het als positief.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het is jammer dat de heer Dercksen wegloopt. Ik had hem de vraag willen stellen hoe het kan, toen zijn partijgenoten nog in het college van Maastricht zaten, dat zij van harte hebben ondersteund dat Maastricht zich kandidaat stelde voor Culturele Hoofdstad. Wat is dit nou voor kritiek die de heer Dercksen levert?

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Alleen al de locatie Maastricht, zou ik zeggen, geeft veel meer aanleiding om zich te kandideren voor Europese Hoofdstad dan Utrecht.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dit geeft de inhoud van de discussie wel aan, denk ik. Eens kijken waar ik gebleven ben.

De VOORZITTER: U wilde het college een vraag stellen over het festival.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het verzoek is of op termijn kan worden gedacht aan een gezamenlijke huisvesting, ook van andere festivals, die ook andere belangen van de provincie zou kunnen dienen.

Tot slot de regionale omroep. Ook een teer punt, maar wij gaan het oplossen, begrijp ik. Het regeerakkoord vermeldt dat de regionale omroepen niet langer door de provincie gefinancierd worden, maar direct door het Rijk. Aan het college de vraag wat de insteek zal zijn bij het Rijk bij afstemming van de programmering voor de provincie.

Ik kom tot een afronding. Het zal niemand verbazen dat de fractie van de VVD tevreden is met de door het college aangeboden begroting 2013, maar dat alertheid geboden blijft, zodat wij ook in de toekomst het hoofd kunnen bieden aan mindere inkomsten, de belastingen niet hoeven te verhogen en onze taken naar behoren kunnen uitvoeren.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Onze bijdrage aan het begrotingsdebat van vorig jaar heb ik er nog eens op nageslagen. Ik moet constateren: er is niet heel veel veranderd. Een tekort van € 25 miljoen wordt nog steeds een overschot genoemd. Dus wordt er ook volgend jaar een flinke hap uit de reserves genomen, net als tijdens de na-jaarsrapportage. In vervolgen tijden noemde de VVD dat potverteren: honderden miljoenen meer opmaken dan je binnenkrijgt. Dat er dan ook gespaard zou zijn, is met die simpele feiten niet te rijmen. Wellicht dat men bedoelt dat men op bepaalde projecten meer begroot heeft dan uitgegeven, maar dat is natuurlijk heel wat anders dan sparen. De fractie van de PVV is niet voor het aanhouden van grote reserves. Wij willen dat de provincie haar werk doet – de echte kerntaken, zou ik ze willen noemen – en dat op een sobere en efficiënte manier en niet zo dat een aantal politici hier weer de verleiding niet kunnen weerstaan om nieuwe projecten te verzinnen als dat geld maar niet opraakt. Dan kunnen de lasten omlaag, dan kan de provincie de economie stimuleren door de burgers zelf te laten bepalen waar zij hun geld aan uitgeven. Laten wij de koe maar meteen bij de horens vatten: de fractie van de PVV wil dat wij de opcenten in deze provincie met 2% verlagen – mijnheer Barneveld Binkhuysen, Noord-Holland is nog steeds de provincie met de laagste opcenten – om daarmee een beetje de pijn van het nieuwe kabinet te verzachten.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De opcenten verlagen met 2% vind ik een beetje symboolpolitiek, want waar praten wij dan over?

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Over € 2,1 miljoen.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Exact. € 2 miljoen. Wij hebben 600.000 auto's. Dat impliceert 3,3 euro, als ik het

even snel uitreken, per auto. Vindt de heer Dercksen dat een maatregel, waarmee hij kan scoren? Ik noem het 'voor de bühne'.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Welk percentage kunnen wij overeenkomen?

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb voorgesteld het te laten zoals het is. Wij zitten al heel laag. Dat lijkt mij heel mooi.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij willen de opcenten verlagen. Om het draagvlak te vergroten hebben wij niet direct ingezet op 10%, zoals de PVV in de provincie Limburg, maar beginnen wij met een heel bescheiden 2%. Wat ons betreft, is dat een begin.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Heeft de heer Dercksen daar ook een eindpunt bij?

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Nee. Laten wij eerst beginnen voordat wij het over eindpunten hebben. Ik hoop dat de VVD ons hierin zal steunen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp dat de heer Dercksen in onze financiële omstandigheden dezelfde ruimte ziet die wij zien, alleen kiest hij ervoor de opcenten te verlagen. Wij kiezen ervoor dat alsnog in te zetten voor stimulering van de woningmarkt. Dat klopt, neem ik aan. Het is dan eigenlijk heel bijzonder dat de heer Dercksen deze keuze maakt. Is hij bereid om met mij te accepteren dat wij eens goed zouden moeten praten over de vraag welke keuze wij zouden moeten maken.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Waarover wil de heer De Kruijf praten? Ik hoor mevrouw Versteeg net zeggen dat het niet gewenst is in te grijpen op de woningmarkt. Ik denk dat dat ook helemaal geen taak is van de provincie. Dus daarin kan de heer De Kruijf mij niet vinden. Hij kan mij ook niet vinden om sport weer als beleid te introduceren in de provincie. Als hij echter ergens over wil praten, dan kan dat natuurlijk altijd.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter!

Dat geloof ik onmiddellijk. Dan houd ik het nu echter even bij de constatering dat wij blijkbaar in deze begroting dezelfde ruimte zien van minimaal € 2 miljoen die wij kunnen gebruiken voor wat dan ook.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Niet voor wat dan ook. Daarover verschillen wij duidelijk van mening.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Daarom noem ik het 'voor wat dan ook'. De heer Dercksen heeft een andere invulling dan ik. Het geld kan in elk geval ingezet worden voor andere dingen dan in dit begrotingsvoorstel aanwezig zijn.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij willen het geld helemaal niet inzetten. Wij zien dat er ruimte is voor een verlaging van de belastingen. Wij willen niet dat wij hier dingen gaan zitten verzinnen, omdat wij reserves hebben. Wij moeten mensen aanspreken op belastingbetaling als zij dat geld nodig hebben en niet andersom.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat u uw betoog vervolgt.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Laten wij eens kijken naar de enorme brei aan subsidies. Ze staan nog steeds alleen op de site van ons, van de PVV Utrecht, ondanks de toezeggingen van Gedeputeerde Staten van een jaar tot anderhalf jaar geleden. Intussen is het min of meer algemeen bekend dat de overheid nauwelijks zicht heeft op al die subsidiestromen en al helemaal niet op de effectiviteit ervan. In die korte tijd dat wij hier zitten, zo'n anderhalf jaar, is dat beeld in Utrecht niet anders. Wij hebben de Biënnale, De Utrechtse Spelen, het maken van een basisjurk, fotografeer je eigen tradities, zingen in de klas kan ook al niet zonder subsidie, een theatrale lichtkunstroute, etnisch ondernemerschap of neem Energiek Utrecht. En dan kregen de mensen die al besloten hadden te gaan isoleren, omdat zij subsidie kregen van het Rijk, ook nog een keer extra gratis geld van de provincie, want dan kon de provincie ook zeggen hoe succesvol het project wel was.

Tijdsordening dan. Twijnstra Gudde, een bedrijf met € 50 miljoen omzet en € 5 miljoen eigen vermogen, krijgt subsidie om online te kunnen vergaderen.

Ingram Micro, wereldwijd een omzet van \$ 9 miljard, krijgt van de provincie fitnessapparatuur. Ook de Fietsersbond krijgt subsidie om automobilisten uit de file te halen: de Fietsersbond. Of het gewerkt heeft? Niemand die het weet.

Wij willen graag van Gedeputeerde Staten horen dat het geld voor deze bedrijven terugkomt als niet onomstotelijk vaststaat dat deze subsidie het beoogde doel heeft bereikt. Dat staat zo in de subsidieverordening.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! De heer Dercksen spreekt over een subsidie, waarvan Gedeputeerde Staten al tijdig constateerden dat het niet het doel beoogde dat wij voor ogen hadden, die is stopgezet. Dan heeft de provincie toch precies gedaan wat de heer Dercksen wil? Wij hebben heel tijdig het subsidieplafond naar beneden gebracht. Ik neem aan dat hij dat enorm toejuicht.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik had het toegejuicht als men er niet aan was begonnen. Ik had het toegejuicht als men had nagedacht en een bedrijf dat \$ 9 miljard omzet heeft, geen fitnessapparatuur te schenken. Daarvoor had ik gepleit. Die hele subsidie heeft € 350.000 gekost, als ik het goed heb, en de organisatie van die subsidie nog eens zo'n bedrag. Dat is weggegooid geld.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou toch graag geconstateerd willen hebben dat de conclusie dat de subsidie niet goed is, gedeeld wordt en dat er heel goed op geanticipeerd is door Gedeputeerde Staten.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Er was een plafond van € 3 miljoen en inderdaad heeft men voortijdig ingegrepen, met als conclusie: wij verzinnen weer een ander subsidieproject. Dat is nu net waar wij een probleem mee hebben.

Ik was bezig Gedeputeerde Staten te verzoeken toe te zeggen dat het geld van deze bedrijven terugkomt naar de provincie als niet onomstotelijk vaststaat dat de doelen daadwerkelijk zijn gehaald. Dat staat zo in de subsidieverordening. Ik zou dat graag op de termijnagenda willen hebben om de centen van die bedrijven gewoon terug te halen.

Na alle kritiek, ook van de Randstedelijke Rekenkamer, op het verstrekken van subsidies, spreekt het

college van GS, in vergadering bijeen op 23 oktober, de volgende conclusie uit: "Dat er aandacht is voor de conclusie van de Rekenkamer, maar wij kunnen het niet of nauwelijks verbeteren en het kan ook relatief veel inspanningen kosten". Het moet niet veel gekker worden. Juist op spullen van een ander dien je zuinig te zijn. Hier zegt het bestuur gewoon: er is geen controle op het behalen van doelstellingen, maar wat maakt het allemaal uit? Het is een dure plicht van Gedeputeerde Staten om het geld nuttig te besteden. Als Gedeputeerde Staten niet van tevoren nagenoeg zeker zijn dat het geld nuttig wordt ingezet, dan moeten zij dat niet doen. Dan moeten zij met hun handen van het geld van anderen afblijven. Wat in elk geval niet een nuttige subsidie is gebleken, is de subsidie aan het Handboek Asbest, met als ondertitel "waar liggen welke taken in de organisatie, welke verbeterpunten pakken wij op?". Het is allemaal opgeschreven in een gesubsidieerd boek, maar in dit huis niet gelezen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp dat de heer Dercksen overgaat naar een ander onderwerp, dat hij ook onder de noemer 'subsidie' schaarst. Ik heb de indruk dat de PVV een beetje een cabaretse show van subsidiëren aan het maken is. Ik denk dat een argeloze burger die hier op de tribune zit, denkt dat de PVV de enige partij is die het belangrijk vindt dat subsidies zoveel mogelijk de doelen nastreven waar zij voor bedoeld zijn. De PVV weet heel goed dat heel veel partijen in dit huis, waaronder D66, maar zeker ook het college, er alles aan gelegen is om subsidies zo goed mogelijk te besteden. Eind van deze maand gaan we er heel uitgebreid over praten. Spreekt de heer Dercksen niet een beetje voor zijn beurt? Waarom doet hij dit eigenlijk?

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Om aan te geven dat het in elk geval in het verleden erg misgegaan is. Misschien zijn wij wel het eerste publieke lichaam in Nederland dat serieus gaat nadenken over het stellen van kaders om te voorkomen dat er geld wordt uitgegeven aan zaken waarvan wij van tevoren niet weten of het nuttig besteed wordt. Dan zijn wij de eerste die aanschuiven. Dat klopt.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben heel blij dat de heer Dercksen van de fractie

van de PVV inderdaad spreekt over het verleden. Dat delen wij met hem. Heel veel partijen delen met hem dat wij er beter mee om kunnen gaan. Hij constateert met zijn woorden ook dat er op dit moment in dit huis heel goed naar gekeken wordt en op geanticipeerd wordt. Wij delen absoluut de mening, en dat geldt voor vele partijen in dit huis, dat dat ook moet.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Zou ik mevrouw Versteeg dan nog even de tekst mogen voorlezen die het college van GS in zijn eigen vergadering uitsprak? Ik interpreteer het even in mijn eigen woorden: dat zij er weinig aan kunnen doen en het kan wel eens veel inspanning kosten om te controleren of die subsidies goed besteed zijn. Dat geeft mij niet al te veel vertrouwen dat het straks beter gaat.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben het met de heer Dercksen eens dat het vragen oproept. Ik stel voor dat wij dat eind november, als het college ons alle gelegenheid geeft om hierover met Provinciale Staten in discussie te gaan, de vraag te stellen wat daarmee precies bedoeld wordt.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoop dat deze discussie eraan bijdraagt dat het geld nuttiger besteed gaat worden, of anders niet.

Ik had het over het gesubsidieerde Handboek Asbest. Dat boek was hier namelijk niet erg goed gelezen. Dat is jammer. De provincie overtrad ruimschoots de Arbowet. Het beleid is aan niemand uit te leggen. Twee straten verderop rijden mensen door rood licht en krijgen een bon van € 92, maar hier komt de provincie weg met het overtreden van de wet. Als wij dan een motie indienen ter afkeuring van dat beleid, dan wordt er hoofdelijke stemming aangevraagd. Om maar aan te geven dat men hier niet de burger vertegenwoordigd, maar de regenten. Noem het groen en alle schatkamers van de overheid gaan voor je open. Ik loop natuurlijk het risico dat de heer De Vries weer gaat vragen waar ik woon. Ik weet niet of hij een kop koffie wil komen drinken? Nu, dat kan. Hij is van harte uitgenodigd. Het kan natuurlijk ook zo zijn dat het de jaloezie is, waar wij de PvdA zo goed van kennen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik maak bezwaar tegen de opmerking die de heer Dercksen maakt over de beoordeling van de risico-inventarisatie en –evaluatie. Wij zijn als SP, zoals al eerder aangekondigd, uitgebreid bezig met het naluizen daarvan. Wij zullen op korte termijn van ons laten horen in dat verband.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wie de schoen past, trekke hem aan, zeg ik tegen de heer Meijer.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil toch even een opmerking maken over die jaloerie die de heer Dercksen veronderstelt aanwezig te zijn bij de PvdA.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Er komt nog veel meer.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat weet ik, maar dan weet hij nu alvast bij voorbaat mijn reactie: een beetje flauwekulpraatjes. Daar houd ik niet zo van. Het is ook een beetje onder het niveau waarop wij inhoudelijk met elkaar kunnen praten. Met argumenten ben ik graag bereid tot elke discussie. Wij vinden elkaar ook zelfs regelmatig. Echter niet in deze sfeer elkaar wegzetten. Daar houd ik niet van en volgens mij houdt de heer Dercksen er ook niet van.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Het raakt mij in elk geval wel, omdat het nivelleren, dat toch de oorzaak kent in hetgeen ik net vertelde, volgens het CPB leidt tot 140.000 mensen zonder baan; met gezinsleden erbij zijn het misschien wel 200.000 of 250.000 mensen die na één jaar op bijstandsniveau zitten; armoe en ellende. Om zogenaamd eerlijk te delen? Ik weet het: ik sta niet in Den Haag. Het zit mij echter zo dwars, dat ik er ook hier wat van moet zeggen.

Het zou ook nog zo kunnen zijn dat men vindt dat als je niet naast de snelweg woont, je daarover niks mag vertellen. Dan heb ik nieuws, want ik heb niet altijd in deze mooie provincie gewoond. Ik kom uit Rotterdam; misschien hoort u het nog een beetje. Misschien is het ook wel goed te vertellen dat ik op een steenworp afstand van de Van Brienoordbrug heb gewoond; sterker nog, ik woonde naast de oprit

van de A16. Het verkeer hier op de A27 is slechts een fractie van wat er dagelijks over de A16 rijdt. Dus kom bij ons niet aan dat wij niet zouden weten wat het is om naast de snelweg te wonen. Even voor het juiste perspectief: voor de verbreding van de A27, dat de PvdA straks natuurlijk gaat omarmen als het kabinet het nog een paar weken volhoudt, moeten 150 bomen worden gekapt. Alleen al op het Kodakterrein, een klein onderdeelje van Hart van de Heuvelrug, worden 1000 bomen geplant. Daar kunt u met z'n allen uitgebreid gaan knuffelen. Noem het groen en elk besef dat er hard gewerkt moet worden voor geld dat de overheid uitgeeft, verdwijnt. Er wordt € 10 miljoen uitgegeven om de sauna in Soesterberg te verplaatsen, zodat er een ecoduct kan worden aangelegd: € 10 miljoen. En hoe functioneren die ecoducten? Daar zijn wij weer: niemand die het weet, zelfs de ecologen van Alterra vinden dat daarnaar maar eens onderzoek gedaan moet worden. Het is niet voor niets dat in de provincie de zogenaamd groene projecten verreweg de grootste risico's in zich bergen. Wij ergeren ons daar groen en geel aan. Misschien kunnen wij er wel subsidie voor krijgen.

Symptomatisch is ook de manier waarop het zwarte gat van de Heuvelrug is ontstaan. Op 15 september 2008 gaat Lehman Brothers failliet en een dag later komt de Nederlandse woningmarkt tot stilstand. En zie daar: vier jaar later is de provincie er ook achter. Geld voor groen is allemaal al uitgegeven. Zo moet men thuis eens omgaan met zijn geld. Maar goed, het is maar geld van een ander, dus dan weegt het hier allemaal wat minder.

In de begroting van de komende jaren zijn voor Hart van de Heuvelrug hoge opbrengsten voorzien; torenhoge bedragen. De vraag is hoe realistisch die bedragen zijn. Hoe betrouwbaar is het verlies van 'nog maar' € 11 miljoen? Woningprijzen zakken nog dagelijks, net als het aantal transacties, en het nieuwe kabinet helpt de woningmarkt definitief om zeep en daarmee ook de bouw.

Contracten stel je op om vast te leggen hoe je met elkaar omgaat, zeker voor het geval er onenigheid is. De provincie stelde echter in dit dossier een contract op waarin alleen stond hoe de opbrengsten zouden worden verdeeld en dat de provincie het voortouw zou nemen. Wie is de pineut nu het een ondeugdelijk contract blijkt te zijn? Niet de bestuurder. De

bestuurder die destijds het contract opstelde, is al lang weer gevlogen en bleef daarmee een motie van wantrouwen, in elk geval van onze fractie, voor. Vanuit de gemeenteraden van Soest en Zeist is de wens geuit om tijdiger geïnformeerd te raken over de financiële voortgang van dit project. Wij sluiten ons daarbij graag aan en verwachten van de gedeputeerde daarop een toezegging.

Op de voormalige luchtmachtbasis Soesterberg komen twee corridors: een voor grote dieren en een voor kleine dieren, voorzover er grote dieren komen, want de meeste worden afgeschoten. Stel je voor dat er één corridor zou zijn? Dat kun je je niet voorstellen, want als al die dieren door elkaar gaan lopen, wordt het natuurlijk een rommeltje. Langs de corridor van de kleine dieren ligt het Ericaterrein. Dat trok mijn aandacht. Dit Ericaterrein wordt omgevormd tot een sleutelgebied, een sleutelgebied voor kleine dieren. Nu vraagt men zich misschien af wat een sleutelgebied is. Dat is een plek waar dieren enige tijd kunnen verblijven op de tocht door het gebied. Een soort bed en breakfast op weg naar een midweek Flevoland. Wie verzint zoiets? Op dat soort momenten vragen wij ons altijd af: waar zijn wij toch in hemelsnaam beland?

Het is fijn dat de commissies met enige regelmaat worden uitgenodigd om door het groen te wandelen. De provincie is mooi. Ook goed voor de dienstlazen, trouwens. Maar wellicht is het ook een idee om wat mensen te bezoeken die worden onteigend. Mensen die uit hun huis worden gejaagd of die worden gedwongen hun bedrijf te verplaatsen. Ik ken er een aantal en je spreekt dan over menselijke drama's. Ik wil hier oproepen daarvoor meer oog te hebben, zowel van Provinciale Staten als van Gedeputeerde Staten.

Ik rond af. Wij krijgen een kabinet dat bruggen slaat. Dat is maar goed ook, want half Nederland moet er binnenkort onder slapen. De koopkracht van eenieder die de economische kar trekt, wordt weggevaagd. Dat zou wat de fractie van de PVV betreft het signaal moeten zijn om pal te staan voor de burger en elke euro drie keer om te draaien voordat deze wordt uitgegeven. Stop onmiddellijk met de taken die niet bij de provincie horen, zoals het subsidiëren van de milieubeweging of de links-politieke speeltjes van Urgenda. U bent er niet om een klein clubje mensen te behagen, maar voor alle burgers.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De bijdrage van de fractie van het CDA is in drie delen onder te verdelen. Allereerst een toelichting op onze CDA-visie, van waaruit wij de dingen bekijken. Dan een blik op de begroting, waarbij wij onze inbreng van de voorjaarsnota betrekken. En dan de plannen van Rutte 2 en de effecten daarvan op de provincie Utrecht.

Het CDA is een partij die het geloof en het vertrouwen heeft in de kracht van de samenleving, de kracht van mensen in hun omgeving. Het CDA heeft dan ook niets met een staat die in Den Haag bedenkt wat goed voor u is, maar geeft steun aan datgene wat de mensen van onderop, aan de basis, bedenken. Daarom is het goed dat wij als provincie ons het afgelopen jaar geconcentreerd hebben op wat echt onze toegevoegde waarde is. Wij maken ons druk over ruimte, natuur, economie, cultureel erfgoed en mobiliteit. Dat doen wij volgens het CDA niet als overheid alleen, maar juist altijd met de samenleving. Om het wat concreter te maken: vorige week heeft onze commissaris van de Koningin nog gezegd dat Utrecht economisch de sterkste regio van Europa is. Dat zou zomaar kunnen. Dat schept naar ons idee een kans en een verantwoordelijkheid. Als regio kunnen wij een gids zijn voor een economie van de toekomst op het gebied van bijvoorbeeld landbouw en de samenhang tussen stad en platteland. Zo zouden wij de sterke positie van de zorg economie in onze regio kunnen gebruiken en verder stimuleren. De zorg economie is de grootste economie van onze regio en deze sector is sterk in ontwikkeling, zowel technologisch als in het zoeken naar nieuwe vormen van zorgorganisaties. Op die manier kunnen wij als provincie bijdragen aan ontwikkelingen ten goede van zorg in Nederland, Europa en in de wereld en daarbij stimuleren wij ook onze regionale economie.

Om een sterke regio te blijven, moeten wij naar de mening van het CDA als provincie de regierol sterker oppakken. Een goed voorbeeld zien wij in Brabant. Daar benut de provincie haar rol door te binden en te verbinden. Maatschappelijke organisaties, instellingen en bedrijven ontmoeten elkaar op thema. De provincie initieert en faciliteert dat. Het CDA vraagt Gedeputeerde Staten in Utrecht dit ook te doen. Het thema hoeft niet altijd direct tot de kerntaken te behoren, maar het zou wel degelijk bijdragen aan de

totale samenhang van de regio. Het biedt een berg en kost een beetje. Dat is naar ons idee de meerwaarde die je als regionale overheid te bieden hebt. Kortom, wij willen niet in een toren, een grote toren, over mensen heen denken, maar altijd gebruik maken van de kracht van mensen en de samenleving.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Doornenbal brengt de provincie Brabant in stelling, zou ik bijna willen zeggen. Zij is er ongetwijfeld van op de hoogte dat diezelfde provincie wel een vijftal regelingen kent waarmee zij zowel kopers als huurders steunt in deze barre omstandigheden. Het is misschien een idee die suggesties en die opvattingen van de provincie Brabant ook bij ons terug te vinden.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De heer De Kruijf weet vast wel dat het CDA altijd overal naar kijkt en alles meeweegt in de overwegingen die uiteindelijk leiden tot ons besluit. Waar het ook vandaan komt: is dat Friesland, Brabant of ergens in Duitsland, het maakt niet uit, als het goede ideeën zijn dan willen wij daar altijd over nadenken.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat komt vervolgens de vraag: wat betekent dat voor ons amendement?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga het eerst maar eens lezen. Wij gaan ook nog overleggen in de fractie en wij kijken naar de overwegingen, zoals wij altijd doen. De heer De Kruijf hoort daarvan bij de stemmingen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil mevrouw Doornenbal graag een vraag stellen. Als zij zegt dat zij alles wil overwegen, zegt zij daarmee dan ook dat zij zich niet meer aan de kerntaken wil houden.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Dat zal een van de overwegingen zijn, waaraan wij ons straks gaan onderwerpen. Je kunt niet al van tevoren zeggen: wij gaan het bij voorbaat allemaal afsluiten. Natuurlijk, een van onze kaders waarin wij denken, is dat wij in kerntaken denken in deze provincie.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Voor alle helderheid: de kerntaken die wij met elkaar hebben afgesproken in de coalitie, zijn wel het uitgangspunt van het CDA?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Versteeg weet heel goed dat het CDA zich tot dusver nog nooit onttrokken heeft aan welke verplichting binnen het coalitieakkoord dan ook.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat is mooi. Dan ben ik helemaal gerustgesteld.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De begroting 2013. Vanuit het gedachtegoed dat ik net besprak, hebben wij ook gekeken naar de begroting 2013. Deze begroting zien wij in een financiële context. Het is economisch zwaar weer. Op mensen in onze samenleving wordt een enorm appèl gedaan. Het betekent wel dat wij als provincie niet kunnen doen alsof het 'business as usual' is. Het kan niet, omdat wij zelf direct financiële consequenties ondervinden. Het kan ook niet, omdat wij een voorbeeldfunctie vervullen en ons moeten willen verantwoorden voor elke euro die wij uitgeven. Soberheid dus. Dat heeft gevolgen voor de ambities die wij in Utrecht hebben. Wij zullen het de komende tijd met minder moeten doen. Dat geldt voor de meeste inwoners en ook voor de provinciale overheid. Sommige partijen zullen dat wellicht het liefst oplossen door de opcenten te verhogen, maar het CDA wil dat niet. Wij zullen moeten proberen meer met minder te doen.

De provincie Utrecht zit al helemaal op het spoor van de kerntaken en dat gaat zo op het oog al heel goed. Een concrete vraag hebben wij aan Gedeputeerde Staten over de RUD's, de Regionale Uitvoeringsdiensten. Klopt het dat de provinciale medewerkers die nu op dat gebied werkzaam zijn, worden ondergebracht in de RUD's en dat zij worden meegerekend in de som van vermindering ambtelijke medewerkers van de provincie? Dat zou wat ons betreft dan een raar figuur zijn. Is het college dat met ons eens of klopt deze stelling niet?

Tijdens de voorjaarsnota heeft het CDA aandacht gevraagd voor de verkeersveiligheid op onze wegen, zoals dat gevaarlijke kruispunt net buiten Bunschoten.

ten. De doelstellingen van de provincie voor de verkeersveiligheid werden in het afgelopen jaar niet gehaald. Op dit moment is het college terughoudend met de aanpak van gevaarlijke kruispunten en wordt pas bij vijf ernstige ongevallen per vijf jaar de situatie als een probleem gezien. Je ziet dat ook in de begroting terug, waar de uitgaven voor de aanpak van de verkeersveiligheid steeds verder teruglopen. Helaas geldt dit nog niet voor het aantal ongevallen. Wat onze fractie betreft, is het belangrijk dat hier wel wat aan gebeurt. Wij zullen hierop bij het mobiliteitsplan terugkomen. Het komende jaar zal het thema verkeersveiligheid ook op andere plaatsen aan de orde komen, bijvoorbeeld bij de Rijnbrug in Rhenen. Wanneer het daar drukker wordt, zal een aantal kruisingen op de huidige weg nog gevaarlijker worden. Er is door provincie medewerkers al met diverse bewonersorganisaties overlegd over de aanpak van deze problemen. Onze fractie hoopt dat dit uiteindelijk in de plannen een plaats krijgt.

Dan kom ik aan Rutte 2. De begroting voor 2013 is door het nieuwe regeerakkoord van Rutte 2 in een totaal ander daglicht komen te staan. Wij zijn blij met de vertaalslag die Gedeputeerde Staten hebben gestuurd, zodat duidelijk is wat de plannen van deze paarse regering voor effecten hebben op onze provincie. Let wel: wij zijn blij met de verduidelijking, maar niet met de plannen.

Gezien de commotie die ontstaan is rond de inkomensafhankelijke zorgpremie en de snelheid en de onzorgvuldigheid die blijkbaar met de totstandkoming van het plan gepaard is gegaan, vragen wij ons af of de overige plannen wel doordacht zijn. Als je het regeerakkoord leest, komt direct de vraag op of de schrijvers weten wat een materieel gesloten huishouding voor de provincie betekent. Waarom zouden zij zoveel energie willen steken in het omvormen van twaalf provincies tot vijf landsdelen, als het de bedoeling is om vijf uitvoeringsorganisaties te creëren? Dat is namelijk het gevolg van een gesloten huishouding. De politieke besluitvorming doet er dan ook niet meer toe.

De fractie van het CDA vreest dat dit wel eens de serieuze begrotingsbehandeling zou kunnen zijn van de provincie Utrecht. Tenslotte zal er op korte termijn een Arhi-procedure moeten worden opgestart als men in 2015 Noord-Holland, Flevoland en Utrecht wil laten fuseren. Dat is best bijzonder trouwens als je daarbij bedenkt dat op de Haagse

tekentafel er wel nagedacht wordt over de kerntaken van andere overheden, zonder dat het Haagse zelf kritisch benaderd wordt. Het zou toch helemaal niet raar zijn als er eens kritisch gekeken wordt naar de taken van de rijksoverheid? In ons CDA-beeld is de meest ideale situatie dat de problemen in de samenleving die om een oplossing vragen van de overheid, getackeld moeten worden door de overheid die daar het meeste voor toegerust is. In veel gevallen is dat de gemeente, omdat deze het dichtst bij de inwoners staat. In andere gevallen is het de provincie, de regio, omdat op het gebied van ruimtelijke ordening, mobiliteit, cultureel erfgoed en natuur de vraagstukken vragen om een iets grotere samenhang dan per individuele gemeente. En dan blijven er nog taken over voor het Rijk die niet al in Europees verband zijn vastgelegd. Zo kan het ook.

Onze vraag aan Gedeputeerde Staten is uit te zoeken wat dit visieloze kabinet precies wil met de uitspraken met betrekking tot de toekomst van onze provincie in het regeerakkoord. Uiteraard willen wij ook graag weten op welke termijn en via welke weg de plannen tot uitvoering moeten komen. Als dit duidelijk is, willen wij graag met Provinciale Staten tot een standpunt komen, waarmee wij Gedeputeerde Staten op pad kunnen sturen om dit traject te doorlopen. Wat het CDA betreft zou de inhoud leidend moeten zijn en niet de structuur en zouden wij verder kunnen op de al eerder ingeslagen weg onder minister Spies.

Zoals gezegd: het CDA mist de maatschappijvisie achter de kabinetsplannen. Met de toelichting van Wouter Bos over de totstandkoming van dit akkoord door twee stapels kaartjes – een met VVD-wensen en een met PvdA-wensen – is ook ruiterlijk toegegeven dat er geen toekomstvisie of maatschappijvisie aan ten grondslag ligt. Het komt nu simpelweg neer op het verschuiven van budgetten, wellicht in de hoop dat dit iets bijdraagt aan de oplossing van de crisis.

Ervan uitgaande dat er nog veel bijgeschaafd zal worden aan deze, naar ons stellige idee, onzorgvuldig tot stand gekomen plannen, zullen wij in de provincie Utrecht moeten dealen met structureel € 8 miljoen minder per jaar. Het BTW-compensatiefonds wordt afgeschaft, omdat het niet heeft geleid tot doelmatigheidswinst. Dat lijkt sneller besloten dan dat er nagedacht is over de gevolgen. Het scheelt wel even 21% ten nadele van de lagere overheden.

Dat betekent: minder investeringen in de regio. Is dat slim ten tijde van deze enorme economische crisis? Leiden dit soort besluiten over het BTW-compensatiefonds, opschaling van gemeenten en provincies, een gesloten huishouding, tot een verbetering van het openbaar bestuur? Het CDA is ervan overtuigd dat dit niet zo is.

De dikke vrienden Samsom en Rutte gaan totaal voorbij aan de basis, hechten geen enkele waarde aan draagvlak en bevorderen hun 'groter is beter principe'.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Heeft mevrouw Doornenbal echt zoveel heimwee naar een coalitie met onze partij? Zo klinkt het namelijk een beetje.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De inhoud van dat kabinet – dat is toen misschien ook gezegd, maar het zegt misschien ook iets over de onderhandelaar Rutte – was natuurlijk echt een CDA-beleid. Daarover waren wij in het geheel niet ontevreden.

De door hen blijkbaar zeer gewenste afstand tussen inwoners en bestuurders, stimuleren inwoners door dit bizarre en koude hapsnapbeleid ook geen initiatieven te nemen in hun buurt. In dit regeerakkoord wordt het begrip 'gezin' maar twee keer genoemd, een keer: probleemgezinnen, een keer: gezinsmigratie. 'I rest my case.'

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik moet zeggen dat ik met plezier luister naar het CDA in de oppositierol. Dat moet vaker gebeuren, denk ik.

Wij doen ons werk hier voor alle mensen in de provincie Utrecht. Dat lijken wij wel eens te vergeten. Ik wil u vandaag graag meenemen naar een bijzondere groep mensen, waarmee ik dagelijks te maken heb, de mensen van de Sociale Werkvoorziening. Ik werk bij de Sociale Werkvoorziening Zeist en omstreken. Het zijn mensen die begeleiding nodig hebben, niet alleen bij het werk zelf, maar ook bij het vervoer er naartoe. Voor een aantal mensen komt er een busje voorrijden, maar wie het zelf kan moet op eigen gelegenheid komen. Vaak is dat met het openbaar vervoer. Sinds kort is de bus naar de sociale werkvoorziening van route veranderd. Er is op bezuinigd en de mensen moeten een stuk verder lopen. Voor

een aantal mensen in de sociale werkvoorziening wordt het lastig om naar hun werk te komen. Voor deze mensen is de verbreding van de A27 en de A12 volstrekt niet interessant. Voor de directeur wel; die rijdt nu probleemloos naar huis. Als er echter niemand meer kan komen werken, dan houdt het voor hem ook op. Hij zal de eerste zijn om dat te erkennen.

Het ziet ernaar uit dat het BRU (Bestuur Regio Utrecht) nu toch echt op korte termijn wordt opgeheven. Wij willen dat de kwaliteit van het openbaar vervoer in onze provincie overal gelijk is. Daarom vragen wij het college om een toezegging om tijdig voorzieningen te treffen voor het moment dat de OV-autoriteit van het BRU overgaat naar de provincie. Wij willen daarmee voorkomen dat er verschillen in kwaliteit- en prijssystematiek ontstaan tussen het OV in het BRU-gebied en het OV in de rest van de provincie. Wij hebben eventueel een motie hierover achter de hand.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Begrijp ik het goed dat er over de A27 alleen directeurs rijden of rijden er ook een heleboel mensen die voor dag en dauw zich inzetten voor de economie van Nederland?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb het in mijn betoog vandaag, zoals ik heb gezegd, over het beleid van de provincie vanuit het perspectief van de mensen van de Sociale Werkvoorziening. Natuurlijk zijn er veel meer mensen in deze provincie, maar de groep waar ik het over heb, krijgt erg weinig aandacht. Daarvoor wil ik vandaag graag aandacht vragen.

Deze provincie interesseert zich niet voor de mensen van de Sociale Werkvoorziening. Zij geeft daar althans geen blijk van. De focus in het beleid gaat naar de hoogopgeleide mensen die meer dan genoeg brood op de plank hebben met een flinke plak kaas erop en een mooi glas wijn en nog een paar mooie flessen daarnaast. Dit college richt zich op mensen met een auto, een goede baan, een mooi inkomen en geen enkele belemmering om het beste uit zichzelf te halen. Dat zullen de mensen van de Sociale Werkvoorziening nooit bereiken. Die schizofrenie gaat niet over, dat autistische hoofd gaat niet opeens gewoon doen, die blindheid herstelt niet, hoe graag wij dat met zijn allen ook willen. Voor

deze mensen is en blijft het vangnet van de overheid nodig. Dit zijn de mensen met een inkomen zo rond het minimumloon. Zij zitten dus onder de grens van € 33.000 en komen in aanmerking voor een sociale huurwoning. Daar doen wij ook niets voor. Dat is namelijk geen kerntaak. Wel stijgt ondertussen de huur vanwege de huurharmonisatie en de Donnerpunten. Wat wij zouden kunnen doen, is samen met de gemeenten werk maken van het energiezuiniger maken van die sociale huurvoorraad. Het schept werk, het scheelt flink in de CO²-uitstoot en het scheelt de huurders in hun portemonnee. Daardoor kunnen zij weer gewoon hun boodschappen doen en dat geeft de economie weer een impuls.

In de brief van 6 november 2012 over de analyse van het regeerakkoord van het kabinet Rutte 2 spreekt het college zijn zorgen uit over de gevolgen van de beperking van de investeringsruimte van de corporaties voor het op peil houden van de kwaliteit van het binnenstedelijk gebied. Ook erkent het college dat de mogelijkheden en de middelen van de gemeente om hieraan bij te dragen beperkt zijn. Wij roepen het college daarom op samen met de gemeenten en de corporaties te onderzoeken of en hoe de provincie kan bijdragen aan het op peil houden van de kwaliteit van het binnenstedelijk gebied, onderhoud en energiebesparende maatregelen in de sociale huursector. Graag een toezegging. Eventueel heb ik een motie achter de hand.

De mensen in de Sociale Werkvoorziening zijn geen mensen die geld hebben voor Orfeo ed Euridice, hoe kunstzinnig zij misschien ook zijn. Het zijn mensen die niks hebben aan een Culturele Hoofdstad of aan een Vrede van Utrecht. Toch gaan daar miljoenen naartoe. Tijdelijke, vluchtige projecten, terwijl wij ondertussen fors bezuinigen op laagdrempelige projecten in de wijken.

Ik houd mij bezig met zo'n 500 mensen in de Sociale Werkvoorziening in Zeist en omstreken, maar zij zijn natuurlijk niet de enigen. Er zijn zes van dit soort instellingen in onze provincie. Behalve mensen met een Wsw-indicatie zijn er in onze provincie nog een kleine 20.000 mensen met een bijstandsuitkering. Een groot deel bestaat uit mensen met een verstandelijke beperking, met een verslaving of een gevangenisstraf. Die laatsten hebben uiteraard even geen huis nodig, maar de rest moet een dak boven het hoofd hebben en brood op de plank. Ik waar-

schuw maar alvast: als de plannen van dit kabinet doorgaan om de WW tot één jaar te bekorten; dan zitten wij daar met zijn allen ineens ook niet meer zo ver vandaan.

Wij hebben het verder over de mensen die in verzorgingshuizen wonen en die ook afhankelijk zijn van het OV. Wij hebben het dus over ouderen die niet meer met hun eigen auto kunnen rijden en zonder de bus niet meer van huis komen. Wij hebben het over ZZP-ers, die weliswaar zelfstandig zijn, maar toch ook moeten sappelen om rond te komen. Wat doet dit college om deze mensen te helpen? Ik wil het maar even onparlementair zeggen: verrekte weinig. Wie zichzelf niet kan redden in de provincie, heeft pech gehad. De SP heeft vorig jaar een tegenbegroting ingediend, waarin wij wel rekening houden met de mensen die het niet zo getroffen hebben. Die tegenbegroting is schouderophalend terzijde geschoven.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Als ik mevrouw Mineur van de SP zo hoor, dan vraag ik mij bijna af of zij zich realiseert dat wij hier de begroting van de provincie voor 2013 bespreken en niet alle problemen in Nederland naar aanleiding van het zwaar economische getij in het regeerakkoord. De vraag die ik mevrouw Mineur wil stellen, is of zij van mening is dat de provincie kerntaken heeft, naast het feit dat zij vindt dat wij nog meer zouden moeten doen. Hoor ik haar zeggen dat je dan die kerntaken maar wat minder goed moet uitvoeren om geld uit te geven aan al die andere zaken die zij zo belangrijk vindt, waarvan wij van mening zijn dat die meer bij de gemeenten en de landelijke overheid horen.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! De SP is er een voorstander van dat de provincie de kerntaken, waar zij zich toe beperkt, in elk geval goed uitvoert. Zo vinden wij woningbouw bijvoorbeeld wel degelijk een taak voor de provincie, maar ook het openbaar vervoer. Daar laat de provincie aardig wat steken vallen, naar ons idee. Bovendien moet wat ons betreft de keuze voor mensen zijn en niet voor kerntaken die je uit je duim zuigt.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik constateer dat wij het daarover met elkaar eens zijn: als je kerntaken hebt, moet je die goed uitvoeren. Mijn vraag aan mevrouw Mineur is, die vindt

dat wij dat goed moeten uitvoeren, waarbij zij tegelijkertijd meer wil uitvoeren, of er in haar ogen een bodem in de schatkist van de provincie zit? Waar denkt zij dat geld vandaan te halen?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij heb ik duidelijk aangegeven dat wij geen voorstander zijn van de Vrede van Utrecht. Ook De Utrechtse Spelen is zo'n voorbeeld. Wij hebben onze mening daarover uitgebreid kenbaar gemaakt. Wij vinden dat dat niet iets is waar je op dit moment geld naartoe moet sturen. Wat dat betreft moet je zorgen dat het terecht komt bij de mensen die het harder nodig hebben dan de directeur van De Utrechtse Spelen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij hangen dat natuurlijk op aan de kerntaken, zoals mevrouw Mineur weet. Daarover verschillen wij van mening. Ik denk toch dat de SP van mening is dat de schatkist van de provincie een bodemloze put is. De SP wil allebei: en de kerntaken goed uitvoeren en voor de rest ook nog allerlei flankerend beleid in het sociaal domein doen. Daarover zijn wij het niet eens, maar dat weet mevrouw Mineur van ons.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Misschien is mevrouw Versteeg het al vergeten, want opposities zijn niet erg interessant in deze provincie. Wij hebben bij de vorige begroting een tegenbegroting ingediend en die klopte perfect. Dus dit punt schuif ik terzijde.

Dit jaar bieden wij u allen, de volksvertegenwoordiging, en ik zal onze voorzitter daarvan de verpersoonlijking laten zijn, een kunstwerk aan, getiteld "De onderkant van de samenleving". Het is een kunstwerk dat gemaakt is door Gerrit van de Berkt – hier achterin de zaal – bij Atelier Totem in Zeist. Totem is een werkproject van de Stichting Fenix, bedoeld om maatschappelijke integratie van (ex-) psychiatrische patiënten, ex-gedetineerden en ex-verslaafden te bevorderen. Wij hopen daarmee uw aandacht voor deze bevolkingsgroepen wat permanent vast te houden. Gerrit van de Berkt heeft er een gedicht bij geschreven. Dat wil ik graag voorlezen, omdat het uitdrukt wat het kunstwerk betekent.

*'Is dit de onderkant van de maatschappij
Of zijn dit de uitspattingen en hoort er niet veel*

meer bij?

*Dit hoort wel bij de onderkant en is de top-10
Maar er horen ook nette mensen onder
Met name laagstbetaalden in dit land
Die te vaak niet worden gezien
Als de politiek deze groep te hoog gaat belasten
Geeft dat weer meer uitspattingen in de
onderste kaste
Om deze cirkel te doorbreken
Moeten wij elk mens op zijn talenten weten
te waarderen
Bij menig leerstof is dit geopperd en bekeken
Wanneer gaan wij eens echt uit de praktijk
leren?'*

(Aanbieden kunstwerk.)

De VOORZITTER: Dank u wel. Wij zullen zien of wij het een plek kunnen geven in dit huis. Het is er groot genoeg voor. Het is aan de politiek om te zeggen in welk gemeentehuis of welke statenzaal of parlement deze vragen het beste tot hun recht komen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! De begroting van 2013 is naar het inzicht van D66 voldoende bestand tegen financiële tegenwind. De straffe tegenwind uit Den Haag, aangewakkerd tot een orkaan, die Sandy lijkt te evenaren, lijkt echter als eerste effect een bijna interne destructieve kracht te hebben op het regeerakkoord. Duidelijk is dat nivelleren via zorgpremie geen meesterzet is en ook geen feest. Maar, beter ten halve gekeerd dan ten volle genivelleerd, moet zijn gedacht. Het is verleidelijk in te zoomen op de storm van kritiek op het regeerakkoord, maar ik zal mij verder beperken tot een aantal consequenties voor de provincie.

Dat de wind plots uit een heel andere hoek kwam waaien heeft ook de fractie van D66 verrast. Dan doel ik op de voorgenomen opschaling van Noord-Holland, Utrecht en Flevoland tot een provincie met efficiencykorting. Een opschaling, waarvan ook wij dachten dat die na de oprisping van Donner en het gladstrijken ervan door Spies, weer voor jaren in een bureaulade was beland.

De keuzes in Den Haag zijn, zo lijkt het, alleen ingegeven door bezuinigingen, ook al is de lijn in het regeerakkoord: inzet op vergroten van de be-

stuurskracht en versterken van de slagkracht van de overheid in verband met de decentralisaties. Laat duidelijk zijn dat D66 opschaling ten bate van bestuurskracht nog altijd toejuicht, maar voor ons is opschaling geen simpele optelsom van provincies; functionaliteit, effectiviteit en op te lossen problematiek dienen leidend te zijn. Om bestuurlijke disbalans te voorkomen is opschaling van de overige provincies en gemeenten ook noodzakelijk. Daarbij kunnen inhoudelijke afwegingen leiden tot bezuinigingen, maar bezuinigingen zijn niet het doel op zich. Kortom, bestuurlijke herindeling om te bezuinigen is niet de juiste drijfveer en kan tot verkeerde keuzes leiden. Daar zit onze zorg.

Een herindelingsprocedure duurt zo'n twee jaar. Hoe reëel is de genoemde datum van 2015 dan? Immers, politieke partijen moeten zich, gezien de Kieswet en interne partijreglementen, houden aan diverse deadlines die al in 2014 liggen. Gezien de zorgvuldigheid, onderbouwing en daarmee een duurzaam resultaat, is ook de vraag in hoeverre 2015 een reële en wenselijke datum is. Het nieuwe kabinet zou na afgelopen weken toch inmiddels moeten weten dat haastige spoed zelden goed is. En gezien de getrapte verkiezingen van de Eerste Kamer door Provinciale Staten, zijn er andere opties dan 2015 of is wellicht dan, realistischer gesteld, 2019 de andere optie, vraag ik hierbij aan het college. Ook van D66 de vraag, die ik eerder heb gehoord: hoe worden Provinciale Staten betrokken bij de standpuntbepaling van Gedeputeerde Staten en eventuele acties richting het Rijk? Tot slot nog de voorgenomen gesloten materiële huishouding: hoe ziet het college dit in verhouding tot het heffen van de motorrijtuigenbelasting, de zogenaamde opcenten?

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben even nieuwsgierig. Ik heb eerder, ook hier in deze zaal, van D66 gehoord dat de nieuwe coalitie voor meer dan 90% haar beleid uitvoert. Ik begrijp dat dat ook een te snelle conclusie was?

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik snap de vraag niet helemaal.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dan herhaal ik mijn vraag. Ik heb van mevrouw Versteeg of van collega's van haar vanuit haar fractie hier in deze zaal gehoord dat het huidige kabinet wel voor meer dan 90% het D66-programma ging uit-

voeren en dat zij er zo blij mee waren. Ik begrijp dat dat een misverstand is?

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! De heer De Kruijf bedoelt te zeggen dat het landelijke verkiezingsprogramma door het huidige regeerakkoord voor 90% wordt uitgevoerd?

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik herhaal hier wat ik hoorde van fractiegenoten van mevrouw Versteeg. Zij zeiden dat de huidige coalitie in Den Haag toch in hoge mate het programma van D66 aan het uitvoeren is. Ik ben nieuwsgierig hoe zij ertegen aankijkt. Wat ik er zelf verder van dacht, is niet aan de orde. Zo werd het echter gesteld.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp waar de heer De Kruijf naartoe wil. Wij gaan even een uitstapje naar de landelijke politiek maken. Dat doe ik graag, uiteraard, want het is nu een interessant onderwerp.

De heer DE KRUIJF (D66): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Versteeg was daar toch mee bezig? Zij deed niet anders, zou ik bijna zeggen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik was even ingezoomd op de provincie, maar ik begrijp dat de heer De Kruijf even terug wil naar het totale pakket. Dat wil ik uiteraard doen. In het eerste opzicht, toen het die maandag uitkwam en toen wij het diagonaal doorvloeden, dacht ik inderdaad, met meerdere mensen, ook: er staan aardig wat zaken in die ook in het landelijke verkiezingsprogramma van D66 staan. Wat niet is gedaan, is de integraliteit ervan bekijken. Dat is waar het regeerakkoord nu heel erg op nat gaat.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nu begrijp ik het. Dank u wel, mevrouw Versteeg.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! In het regeerakkoord worden de provincies uitgenodigd om met gemeenten initiatieven, gericht op vergroting van de gemeentelijke schaal, te bespreken. In ons provinciale coalitieakkoord hebben wij afspraken gemaakt over initiatieven voor gemeentelijke herindelingen. Hoe treedt het college nu het kabinet tegemoet met dit in het achterhoofd?

Sinds voorjaar 2011 waait er een frisse nieuwe wind door de provincie. En met resultaat. De verkokering in de organisatie is doorbroken, de reorganisatie naar een kleiner apparaat ligt op koers. De provincie focust eindelijk op de taken waar zij het verschil kan maken. Deze kerntaken worden goed in samenhang uitgevoerd, wat zorgt voor een aantrekkelijke provincie, waar bedrijven zich graag willen vestigen. Goed voor de werkgelegenheid. Dat het Utrecht in deze moeilijke economische tijden relatief goed gaat, bevestigt het belang daarvan.

Onlangs kregen de Staten een presentatie over risicomangement. Benadrukt werd hoe belangrijk hierbij de organisatie- en bestuurscultuur is. Deze presentatie liet zien dat het college eindelijk goed zicht heeft op de risico's, waar het in eerdere coalitieperiodes met name pas reageerde als het fout ging. Hulde hiervoor. D66 is ervan overtuigd dat het de inzet van dit college is om nog pro-actiever bij risicobeheersing te worden en zo niet, dan horen wij dat graag.

Deze coalitie hecht al sinds haar aantreden aan het goed op orde hebben van het huishoudboekje van de provincie. Door het maken van keuzes is de provincie goed voorbereid op de tegenvallers die ons nog te wachten staan. De solide begroting leidt voor 2013 niet tot provinciale lastenverzwaring voor de inwoners van Utrecht. De rijksbezuinigingen lopen voor de provincie Utrecht echter op tot circa € 7 miljoen in 2017. D66 roept Gedeputeerden Staten op de komende jaren door een voortzettend strak en sober financieel beleid te voeren en de oplossing niet te zoeken in provinciale lastenverzwaring voor de burgers in onze provincie. Graag een reactie van Gedeputeerde Staten hierop.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik kom even terug op de opmerking van mevrouw Versteeg dat dit coalitie scherp bovenop risicobeheersing zit en dat het blijkbaar in staat is dat ook uit te voeren. Dat verbaast mij een beetje, want een van de belangrijkste elementen daarbij is dat je zicht hebt op de feitelijke, actuele positie. Als er iets is in de provincie wat wij blijkbaar niet hebben, dan is dat een actueel zicht op de financiële situatie. Ik ga niet opnieuw over onderbestedingen praten, maar als je in enig jaar een onderbesteding van € 80 miljoen hebt, dan kun je toch niet zeggen dat je bovenop de cijfers zit en dat je weet waar het om gaat? Hoe is

het dan mogelijk de risico's te beheersen als je niet eens weet wat er speelt?

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Alles is relatief. Ik zou tegen de heer De Kruijf willen zeggen dat de presentatie van onze eigen accountant dit heeft geconcludeerd na een aantal jaren de boekhoudingen te hebben gezien en daarmee concluderend, op alle tredes die er zijn, dat dit college absoluut een trede hoger zit als het gaat om die risicobeheersing. Ik heb daar niets aan toe te voegen. Ik deel de mening van de heer De Kruijf niet. Ik denk dat wij wel degelijk beter dan de voorgaande coalities de risico's in beeld hebben. Dat is de boodschap die ik met mijn tekst wil doorgeven. Wat betreft het feit van onderbesteding: daar zitten wij al een aantal jaren bovenop. Dat is in tijden van vorige colleges extreem geweest. Wij willen allemaal dat die onderbestedingen zo goed mogelijk worden teruggebracht. Dat hebben wij in kaart en daarop proberen wij zo goed mogelijk te anticiperen. Het is een relatieve constatering dat dit college, veel beter dan voorgaande colleges, de risico's in kaart heeft en er zicht op heeft.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Natuurlijk kun je zeggen dat dit college er alles aan doet om dat beter in kaart te brengen; dat ben ik met mevrouw Versteeg eens. Het college heeft ook wel stapjes gezet. Je kunt echter onmogelijk betogen, los van wat de accountant zegt, dat dit college dat goed in kaart heeft en het goed in de vingers heeft. Dat kan toch niet als je constateert dat er zo'n groot verschil is tussen de jaarrekening en de cijfers die twee weken voor het einde van het jaar gepresenteerd werden?

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik blijf bij mijn constatering dat dit aangeeft dat er relatief een enorme slag is gemaakt in deze organisatie. Daarmee zeg ik niet dat absoluut alles in kaart is.

De provincie Utrecht beschikt nog over een spaarrekening, waarmee wij gelukkig nu een stuk zuiniger omspringen dan voorheen. Ook dat geld raakt op, ook al lijken sommigen hier anders over te denken. Daarom is D66 ook blij met de keuze van Provinciale Staten om op schatkistbankieren over te gaan en wij accepteren het lagere rendement. Het is onzinnig

om als provincie onnodig risico's hiermee te lopen. Dat geld moeten we daarom niet zomaar uitgeven, maar – binnen de kerntaken – duurzaam investeren. Ondanks de financiële en economische crisis gaat het relatief goed met de regio Utrecht. Een goed cultureel klimaat, mede dankzij de opmaat richting Culturele Hoofdstad 2018, veel creatieve ondernemers en innovatieve kennisinstellingen. Mensen wonen, werken en recreëren hier graag en dat gecombineerd met onze centrale ligging maakt onze regio aantrekkelijk voor bedrijven om zich te vestigen. De provincie laat zien de wind niet door de hekken te laten waaien. Zo is met ingang van het schooljaar 2012-2013 de internationale school een feit geworden; een coproductie van gemeente en provincie Utrecht, Universiteit Utrecht en betrokken schoolbesturen. De school is een mooie aanvulling op het onderwijspalet van Utrecht: stad van kennis en cultuur. Ook wordt hiermee de internationale aantrekkelijkheid en economische waarde voor de regio Utrecht vergroot.

Maar er is er meer. De fractie van D66 is ook verheugd over de recente oprichting van de EBU (Economic Development Board Utrecht). Door het creëren van een gestructureerd netwerk worden potentiële partners uit het bedrijfsleven, onze kennisinstellingen, maatschappelijke organisaties en de overheid bij elkaar gebracht. Vernieuwing en innovatie vinden hun oorsprong in dit soort ontmoetingen. We zien ook dit dus als een belangrijke stimulans voor de Utrechtse economie. We zijn benieuwd en kijken uit naar de eerste bijeenkomst van het netwerk 'Get Connected'. We hopen in het bijzonder op een grote participatie vanuit het Utrechtse bedrijfsleven. Voorbeelden uit andere steden en regio's laten zien dat aanwezigheid en deelname van een groot deel van het bedrijfsleven bepalend kan zijn voor het succes van een dergelijk initiatief. We horen graag of het college dat ook zo ziet.

Duurzaamheid en verbetering van leefbaarheid in wijken langs wegen blijven voor D66 een belangrijk aandachtspunt bij het uitvoeren van onze kerntaken. Wij zijn blij met de toezegging die het college van GS in de commissiebespreking van de begroting heeft gedaan om in opmaat naar het Strategisch Mobiliteitsplan Utrecht (SMPU) te onderzoeken en expliciet te maken op wat voor type maatregelen – individuele of algemene – wordt uitgekomen,

als het gaat om te streven naar minder geluidsbelaste woningen. Voor D66 is de oorspronkelijke doelstelling nog steeds het uitgangspunt. Naar aanleiding van de minimalistische ambitie in de begroting voor fietspaden zijn wij ook blij met de toezegging dat de provincie via het SMPU ervoor wil zorgen dat alle modaliteiten naast elkaar blijven worden neergezet en dat dit een volgende keer ook wat sterker in de begroting tot uiting komt.

Ook de toezegging van het college van GS om een centraal meldpunt verkeersveiligheid op de website te willen oppakken, juicht D66 toe. Zo kan ook sneller naar betrokkenen worden teruggekoppeld wat met de melding is gedaan. Het college van GS laat hiermee zien de aandachtspunten van D66 niet in de wind te slaan.

Wij zijn ook verheugd over de brede steun voor de Kadernota Wonen en Binnenstedelijke Vernieuwing, het Ruimtelijk Actieprogramma en het Integraal Gebiedsontwikkeling Programma. Wij loven het college voor de hoge ambities met de Kadernota Wonen, zoals verwoord in de begroting, en kijken uit naar de eerste evaluatie mei volgend jaar. We kijken ook uit naar een PRS (Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie) die gaat voor ruimtelijke kwaliteit, het groen beschermt en binnenstedelijk bouwen stimuleert. Het college krijgt onze complimenten voor de zorgvuldige voorbereidingen, maar we blijven de ontwikkeling tot de definitieve versie natuurlijk positief kritisch volgen.

Het regeerakkoord levert ook extra middelen op voor natuur. We zijn blij met deze omslag in Den Haag. Dat neemt niet weg dat het nog steeds dwingt tot het maken van keuzen en het stellen van prioriteiten. Deze windvlaag moeten we dan pakken om vaart te maken en daadwerkelijk voortgang te realiseren en niet te focussen op een luchtspiegeling.

De provincie Utrecht vaart sinds deze coalitie een scherpe koers in een tijd waarin we de wind niet mee hebben. Zo wapenen we ons zo goed mogelijk tegen onzekere tijden. D66 steunt die koers. Laten we ons zo pro-actief mogelijk blijven opstellen richting andere overheden, het bedrijfsleven en overige partners in het maatschappelijk middenveld. Daar zijn ook de belangen van de bewoners van deze provincie het meest bij gebaat. Geen 'go with the flow', maar scherp aan de wind.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Versteeg had het eerder in een debatje met de heer De Kruijf over startersleningen. Zij zei: dat moeten wij niet doen, want dat is ingrijpend op de woningmarkt en dat is niet goed. Die visie delen wij. Kan zij echter duidelijk maken wat D66 dan wel als taak ziet op de woningmarkt van de provincie? Waar ligt dan exact het onderscheid?

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! De provincie gaat natuurlijk vooral, als het gaat om ruimte, over: waar bouwen wij wel en waar bouwen wij niet? Helaas gaan wij niet over de soorten woningen die gebouwd worden. Het enige wat wij kunnen doen – en daarop zet het college maximaal in, volgens mij – is in samenspraak met de andere partners op dit vlak, zoals gemeenten en projectontwikkelaars, om tafel te gaan zitten om aan te stippen waar de nood zit en om het als onderwerp op tafel te leggen en een soort van katalysator te zijn in het proces, wellicht met wat stimulerende maatregelen. Wij hebben daar zo'n fonds voor, zoals de heer Dercksen weet.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dat is precies waar ik naartoe wil. Ik was bij mevrouw Versteeg aan boord tot zij met haar laatste zin begon. Zij gaat dan toch ingrijpen op de woningmarkt met geld, terwijl het beleid zou moeten zijn dat je moet coördineren, dat je moet spreken met alle partijen die daarbij een rol spelen en dat je daarbij iets moet doen in je PRS. Mevrouw Versteeg zegt echter dat de provincie ingrijpt op de woningmarkt door er gewoon geld tegenaan te gooien.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij willen wij ontwikkelingen stimuleren met financiën die vooral een vliegwieleffect moeten hebben. Dat is wat anders dan een platte subsidie die je er alleen maar in stopt. Ik denk dat de heer Dercksen dat toch wat ongenueanceerd naar voren brengt.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Dit jaar riep u ons in uw nieuwjaars toespraak op om niet te somberen. Een positief 2012: daar moesten we voor gaan. Daarbij kwamen ook Winnie de Poeh en zijn vriendjes langs.

Wel, 2012 zit er bijna op. Nederland heeft een flinke politieke crisis achter de rug en sommige partijen zitten er eigenlijk nog middenin. Daar komt ook het

typische voornemen van het VVD/PvdA-kabinet bij om provincies samen te voegen. De ChristenUnie is nieuwsgierig welk probleem het kabinet bij deze oplossing gaat bedenken. Wat ons betreft laat het college zich niet teveel afleiden hierdoor. Wat de ChristenUnie betreft gaat het een beetje om politiek navelstaren.

Wat voor velen een veel reëler en dagelijks terugkerend probleem is, is de economische crisis. Ik lees thuis ook wel eens voor uit Winnie de Poeh en ik werd getroffen door een ander citaat van Winnie: "Een slechte dag kan altijd opklaren."

Wellicht was 2012 geen best jaar. Misschien wordt 2013 zelfs een slecht jaar. Maar, ook een slecht jaar kan altijd opklaren. De grote vraag is: wat kan de provincie daaraan bijdragen? Daarvoor zijn genoeg mogelijkheden, bijvoorbeeld stevig inzetten op economie. De ChristenUnie is daarom blij met de EBU die recent is opgericht en waarin de provincie nadrukkelijk een rol speelt. Innovatie en vernieuwing van de regionale economie; ook dat kan een slecht jaar doen opklaren. De provincie zet daar stevig op in; hulde daarvoor.

Focussen op kerntaken: ook dat doet dit college. Kortom; de ChristenUnie ziet genoeg punten om dit college mee te complimenteren. Tegelijk wil ik er nog een schepje bovenop doen en vier thema's wat uitvoeriger langslopen, op zoek naar meer dat een slecht jaar kan doen opklaren. Na die vier thema's wil ik afsluiten met een 'roe'.

Laat ik beginnen met het thema jeugdzorg. Immers, 2013 is het laatste jaar waarin we daarin het verschil kunnen maken. Het doet de ChristenUnie goed dat het college zich wil inspannen voor een schone overdracht. Wij hebben daar lang voor gepleit. De provincie Utrecht gaat voor een stevige aanpak van de wachtlijsten. Wij willen ruimte bieden voor zorgvernieuwing en in onze Staten is daarover brede politieke consensus.

In het kader van de begroting 2013 wil de ChristenUnie pleiten voor wat financiële ruimte om flexibel in te spelen op ontwikkelingen die mogelijk nog komen. Aan de gedeputeerde wil ik vragen hoeveel ruimte zij hiervoor ziet.

Een ander thema is leegstand. In 2013 gaan de eerste projecten van de OMU (Ontwikkelingsmaatschappij Utrecht) van start om leegstand van bedrij-

venterreinen aan te pakken. Ook gaat de provincie met gemeenten in gesprek over leegstand van kantoren. Het lijkt logisch om dan ook aan de slag te gaan met de zorgwekkend toenemende leegstand van winkelpanden. Als wij ons willen inzetten voor een sterke regionale economie, dan kunnen we dit aspect van de leegstandproblematiek niet zomaar naast ons neer leggen. Mijn vraag aan het college is of het niet efficiënter en effectiever zou zijn om nu ook meteen winkelpanden aan te pakken. Ik weet dat er een toezegging is van gedeputeerde Van Lunteren om hier eerst onderzoek naar te doen, maar wij zouden graag willen weten wanneer die beloofde beleidsanalyse over leegstand van winkels naar de Staten komt. In het verlengde daarvan vragen wij ons af of het nu zo handig is straks misschien een los project te maken van die winkelpanden, terwijl wij het nu kunnen koppelen aan de aanpak van lege kantoren en de gesprekken die daarover met gemeenten gevoerd gaan worden. Overigens wil ik bij het thema leegstand nog de sombere cijfers noemen over de woningmarkt. Volgens het Kadaster heeft de provincie Utrecht het meeste te lijden onder de crisis op de huizenmarkt. Het aantal verkochte huizen daalde in september dit jaar met 39,5 procent ten opzichte van september 2011; een zorgpunt. Het onderstreept ook dat het belangrijk is om te zorgen voor prioritering van de geplande woningbouwlocaties.

Een woning die in ieder geval leeg staat is Huis Doorn. Dit unieke monument is al een poosje onbewoond, maar dreigt straks ook werkelijk een spookhuis te worden. Er blijft nog wat rijkssubsidie over voor het beheer van de collectie, maar geld voor openstelling en de verbouwing van het poortgebouw lijkt er straks niet meer te zijn. Huis Doorn past kennelijk niet binnen de verschillende subsidiekaders. De ChristenUnie wil graag van de gedeputeerde weten welke mogelijkheden zij nog ziet om Huis Doorn open te houden.

De omgevingseconome Elisabeth Ruijgrok maakte recent voor onze provincie een analyse van de maatschappelijke kosten en baten van buitenplaatsen. Het blijkt dat investeren in buitenplaatsen echt loont. Probleem is alleen dat de meeste baten niet terecht komen bij de eigenaren die de kosten dragen. Een vergelijkbaar probleem speelt bij investeringen in natuurgebieden. De maatschappelijke baten van groen overtreffen de kosten, maar ook daar

komen veel baten niet terecht bij degene die de natuur aanlegt en onderhoudt. Overigens maakt Ruijgrok ook het begrip duurzaamheid vatbaar in getallen. De ChristenUnie is benieuwd wat de analyse van die omgevingseconomie zou kunnen betekenen voor Huis Doorn.

Tot slot het thema verkeer. De ChristenUnie hecht groot belang aan verkeersveiligheid. We hebben daar ook verschillende keren aandacht voor gevraagd, onder meer via schriftelijke vragen. Bij de beantwoording van die vragen werd ik geraakt door de persoonlijke inzet van de gedeputeerde. Ook in de tekst van de begroting 2013 lees ik die betrokkenheid. De tabel op pagina 58 staat hier echter toch wat haaks op. In 2011 gaven we nog € 4,7 miljoen uit aan verkeersveiligheid. In 2012 komen we op krap € 4 miljoen, maar voor 2013 staat er 'slechts' € 2,4 miljoen in de begroting. Kortom; een daling van € 2,2 miljoen in twee jaar tijd. Dit budget wordt bijna gehalveerd. De ChristenUnie is nieuwsgierig naar de politiek duiding van die bezuiniging.

Wat indirect eigenlijk ook alles met verkeersveiligheid te maken heeft, is de ruimte die we bieden voor fietsnelwegen. Met name de opmars van elektrische fietsen zorgt voor een toename van het aantal ongelukken met letsel. Dat vraagt om verbreding en andere aanpassingen van fietspaden. Een provinciaal netwerk van goede fietsnelwegen kan niet alleen de verkeersveiligheid verbeteren, maar ook zorgen voor een afname van de filedruk. Tijdens de commissiebehandeling is door het college van GS toegezegd dat de fietsnelwegen terug komen in het SMPU en dat het college van GS hoge ambities heeft. Daar zijn we blij mee, want in deze begroting lijkt het net alsof het fietsroutenetwerk helemaal af is en geen nieuwe investeringen meer vergt.

En dan kom ik bij de ROE. Nee, met ROE doel ik niet op het vriendje van Winnie de Poeh of iets wat met Sinterklaas te maken heeft. ROE is een beetje de 'rubriek open eindjes'. Die zitten er nog wel zo hier en daar. Zo is er onduidelijkheid rond de prioritering en fasering van de EHS en vooral rond de keuzen die het college wil maken in het Natuurbeleid 2.0 en wat dit bijvoorbeeld zou kunnen betekenen voor de ecoducten. Ook ons provinciale beleid inzake de recreatieschappen is nog steeds niet duidelijk. Wat betekent dat voor de begroting?

Vergunningverlening en handhaving is nog zo'n open eind. Er wordt gewerkt aan de opzet van de RUD's. De financiële bijdrage daaraan vanuit de provincie lijkt in deze begroting nog niet duidelijk te zijn.

Een open eind met een heel grote potentie wordt gevormd door het Deltaplan. Weliswaar is het nu wat voorbarig om concrete bedragen te reserveren, omdat we nog niet weten hoe dat Deltaplan er uit gaat zien. Tegelijkertijd constateert de ChristenUnie dat de begroting op dit vlak dus nog niet robuust is. Het laatste dat ik wil noemen in het kader van de ROE is de onzekerheid rond de zogenoemde LAMI-projecten: wat blijft de provincie doen op het terrein van landbouw en milieu? De financiële onzekerheid is zo groot dat er nu voor 2013 geen projectplan kan worden gemaakt. De ChristenUnie ziet uit naar duidelijkheid op dit punt.

Zo staan we met deze begroting 2013 bijna op de drempel naar het nieuwe jaar. Hopelijk ook weer een positief jaar. Het meest positieve dat je over een jaar kunt zeggen is dat het een Anno Domini is. Voor ons zit daar geen woord Latijn bij: Anno Domini staat immers voor een "Jaar onzes Heren". Dat God boven de tijden staat, is een hele geruststelling. Het is zowel motiverend als relativerend. Wat de ChristenUnie betreft laat het weinig ruimte om te somberen. Iets van die vreugde wensen wij iedereen toe bij al het werk voor onze prachtige provincie.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! De bespreking van de begroting die voor ons ligt kan niet los gezien worden van het feit dat er zeer recent een nieuwe regering gevormd is, althans ik veronderstel niet dat kabinet het lot ondergaat van het kabinet Colijn 5, dat voor de regeringsverklaring struikelde. Ik hoop het niet. De totstandkoming ervan heeft bij velen tot positieve reacties geleid en naar mijn idee ook terecht, want door de politiek brede samenstelling is er een andere lijn te verwachten en is de vervreemding ten opzichte van Europa, die het vorige kabinet zo nadrukkelijk uitstraalde, voorbij, mogen wij hopen. Het is natuurlijk dan best jammer dat dan gelijk blijkt dat er allerlei problemen zijn ontstaan, omdat men toch sommige afspraken te overhaast had gemaakt en de effecten onvoldoende had doordacht. Wij hopen dat dat zeer snel op orde wordt gebracht, want het is van groot belang, ook voor de provincie, dat er weer geregeerd gaat worden.

De begroting die voor ons ligt, heeft als motto: een sobere en doelmatige aanpak. Dat past in deze tijd van bezuinigingen en onzekerheid. Dit college heeft, zoals al in een paar debatjes aan de orde is geweest, in het voorjaar 2011 ingezet op scherpe keuzes in combinatie met terughoudend financieel beleid. Keuzes die zeker pijn doen, maar die tegelijkertijd mogelijk maken dat wij gericht blijven investeren in samenleving en natuur en dat wij wat wij doen, goed doen.

Er is vanochtend al een paar keer gesproken over de vraag of er wel of niet geld over zou zijn en of er niet meer uitgegeven zou kunnen worden, zoals bij de bespreking van de voorjaarsnota dit jaar en bij de begroting 2012 aan de orde is gesteld door verschillende partijen. Wij blijven toch bij de mening, kijkend ook naar de feiten die zich hebben voorgedaan de laatste tijd, dat het een terechte keuze is geweest om zeer terughoudend te begroten. Van de € 10 miljoen die al een paar keer door de fractie van de PvdA is opgesomd, als zijnde vrij beschikbaar in de komende jaren, is in het regeerakkoord toch volstrekt duidelijk: daar gaat zeker de helft af, als het al niet meer zal zijn. Kortom, de onzekerheid dwingt ons tot terughoudend beleid in de financiën.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben net al even met elkaar gesproken, waarbij ik aangaf dat de heer Nugteren toch vooral gekenmerkt wordt door de ellende die hij op zich af ziet komen in plaats van de mogelijkheden die er nu zijn. Ik bedoel: wat er ook op ons afkomt, dat regeerakkoord zal nog helemaal vertaald moeten worden. Ook in de notitie die wij gekregen hebben staat uitvoerig aangegeven welke discussies er nog volgen. Wat dan de effecten zijn, ook financieel, moeten wij maar afwachten. De vraag is dan of die nadelige dingen op de lange termijn, die zich misschien gaan voordoen en waarbij wij de oplossing zien in een veel adequater instrumentarium, moeten beletten dat je op de korte termijn goede dingen doet en problemen oplost die er in deze Utrechtse samenleving leven.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! GroenLinks heeft nu en ook in voorgaande periodes steeds gepleit dat de financiën in principe in eerste instantie worden bezien vanuit de langere termijn en dat het voor de kortere termijn mooi meegenomen is als er extra geld is. De langere termijn dient echter

wel degelijk dominant te zijn. De heer De Kruijf kan wel zeggen dat het onzeker is of er tegenvallers zijn. Er staat zo'n € 5, € 6 of € 7 miljoen ingeboekt over een paar jaar aan verminderde inkomsten uit het Provinciefonds. Dat is niet zo onzeker. Zo staan er nog een paar zaken in. De heer De Kruijf kan zeggen dat het onzeker is, dus wij doen het. Ik vind echter dat je in je financieel beleid vanuit de verantwoordelijkheid die je hebt bij het beheer van de gelden van mensen, de belastingcentjes zullen wij maar zeggen, gedwongen bent daarmee niet zo luchthartig om te gaan als de heer De Kruijf doet.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn het er volledig mee eens dat de begroting sluitend moet zijn en dat op lange termijn alles gewoon keurig voor elkaar moet zijn. Op de korte termijn is alles overigens keurig voor elkaar, zoals wij uit de cijfers kunnen aflezen. De vraag is waarom het belemmerend zou moeten werken om de komende twee jaar iets te doen aan die knellende woningmarkt. Wij hebben er absoluut een verantwoordelijkheid in als provincie, denken wij. Waarom zou je dat niet doen zonder, omdat je daarmee op geen enkele manier op de lange termijn de 'safety' in gevaar brengt.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! De heer De Kruijf heeft ervoor gepleit dat bij de voorjaarsnota nog een keer de peilstok wordt gestoken in 'hoe staat het ervoor met de provinciale financiën'. Ik ben daar ook hartstikke voor, maar ik vind het te snel door de bocht en te riskant om te zeggen – eerst was het kennelijk structureel, nu is het weer voor een of voor twee jaar – laten wij dan maar geld vrijmaken om iets te steunen. De heer De Kruijf heeft het over starterssteun. Het is maar de vraag of dat helpt in de mate waarin dat past in het algeheel beleid en of dat niet contraproductief werkt. Er is dus een aantal zaken waarover je echt beter moet nadenken, voordat je zegt dat je daarvoor geld vrijmaakt. De kern blijft echter staan. De rust die de heer De Kruijf heeft over de plezierige financiële toekomst, wordt niet door ons gedeeld.

Ik wil het college en de medewerkers danken voor de snelle en uitvoerige analyse van de effecten van het regeerakkoord voor onze provincie. Dat was zeer informatief. Dat is wel gebleken: er is veel gebruik van gemaakt al deze ochtend.

Het regeerakkoord – misschien moet ik nog even zeggen: voorlopig regeerakkoord – raakt ons nogal stevig bij diverse thema's. Opvallend is natuurlijk het voornemen tot opschalen van de provinciale besturen van Noord-Holland, Utrecht en Flevoland, al dan niet met inbegrip van de Noordoostpolder. Dit zou voor 2017 geregeld moeten zijn. GroenLinks vindt een goed functionerend middenbestuur essentieel in ons land. Veel zaken overstijgen de afzonderlijke gemeenten, maar zij zijn tegelijkertijd te regionaal gebonden om zaken voor het Rijk te kunnen laten zijn. Deze indeling van het middenbestuur, zoals die nu is, kan ook in een andere indeling. Dat hebben wij altijd al gevonden.

Wij moeten ook vaststellen dat er al decennialang plannen worden gepresenteerd om te komen tot andere indelingen. Het zegt natuurlijk ook wat dat daar tot nu toe niks van terecht is gebracht. Met name de samenhang in de Randstad, al dan niet in een noord- en zuidvleugel verdeeld, is hierbij altijd de rode draad geweest. Rutte 1 heeft dit vertaald in een gezamenlijke economische agenda voor de noordvleugel. Terecht, gezien de economische betekenis ervan voor Nederland.

Recent nog pleitte de Utrecht Development Board van de gemeenten en de Raad voor Economische Ontwikkeling in Amersfoort voor een gezamenlijke economische lobby van de regio's Utrecht en Amsterdam. De oprichting van de EBU – deze is al toegejuicht – is hierbij een uitstekende stap. Dat gaat natuurlijk niet alleen om economie. Het gaat er ook om dat het niet verkeerd zou zijn wat minder bestuurlijke drukte in het Groene Hart te hebben en wat te denken van de demografische ontwikkelingen en de huisvestingsplanning?

Wat de onderhandelaars Rutte en Samsom heeft bewogen om zo ferm in te zetten op een fusie op korte termijn, laat zich voorlopig raden. Tot een debat over de regeringsverklaring is het nog niet gekomen, dus moeten wij er vooralsnog maar van uitgaan dat dit de inzet van het kabinet zal zijn. De uitspraak over de opschaling van de provincie bevat trouwens nog een passage die onze aandacht verdient en die gelukkig al door velen is genoemd, namelijk die over de materieel gesloten – of liever gezegd: afgesloten – huishouding die gevoerd zou moeten worden in de nieuwe landsdelen. Ik kan mij geheel aansluiten bij de vragen en opmerkingen die hierover al zijn gemaakt.

Een fusie vergt tijd. Omdat er in 2015 provinciale

verkiezingen zullen zijn, zou een fusie de facto dan gerealiseerd moeten zijn dan wel in 2019. Dat is heel dichtbij. Om die reden bepleiten wij een pro-actieve rol van het college; niet afwachten op wat er mogelijk gaat komen. Dat betreft met name duidelijkheid verkrijgen op een aantal vragen. Is dat nu inderdaad de bedoeling? Wat betekent dit voor de WGR+-opheffing die voornemens is? Dan zijn er natuurlijk vragen over de positie en de rol van Provinciale Staten daarbij. De vraag is ook hoe de nieuwe Provinciale Staten eruit zullen zien. Nu zijn er 141 Statenleden voor zo'n 4,3 miljoen inwoners. 55, het maximum van nu, lijkt mij toch wat weinig. In het Utrechtse coalitieakkoord is terecht gesteld dat een mogelijke opschaling bespreekbaar is indien het een bijdrage levert aan minder bestuurlijke drukte en grotere slagvaardigheid. Wat ons betreft, dient de minister dit duidelijk te maken: duidelijk te maken dat er sprake is van een grotere slagvaardigheid en duidelijk te maken dat er minder bestuurlijke drukte zal komen.

Wat betreft het regeerakkoord is er nog een aantal raakvlakken met onze provincie. Ik wil op een paar punten ingaan en het commentaar van het college hierop vragen.

Wat niet onvermeld kan blijven, is dat de lijn die is ingezet bij het Lenteakkoord, namelijk om € 200 miljoen die bezuinigd waren weer beschikbaar te stellen voor de natuur en deze terug te voeren naar de provincie, is gecontinueerd. Een positief resultaat vinden wij ook dat het nu echt onomkeerbaar is geworden dat de EHS zal worden voltooid. Helaas in een wat trager tempo. Graag hoor ik het commentaar van de gedeputeerde hierop.

Goed is het ook dat er bijzondere aandacht komt, ook in de vorm van een minister, om de woningmarkt weer in beweging te krijgen. De voorstellen die hierbij gedaan worden, waaronder die met betrekking tot de woningbouwcorporaties en de huurstelling, zullen volgens diverse commentaren evenwel contraproductief kunnen werken, met als gevolg dat de stagnatie zal kunnen blijven. Graag hierop het commentaar van het college.

In de analyse die geboden is, wordt terecht opgemerkt dat Utrecht zou kunnen aanhaken op de voorgestelde 'public private doorbraakprojecten'. Het zijn van die woorden, waarvan je mag hopen dat mensen die begrijpen. Het ziet er echter aantrekkelijk uit.

Onze vraag is of het college daar even op wil ingaan. Wellicht biedt het kansen voor onze provincie. Het zou jammer zijn als wij daarvan geen gebruik zouden maken.

Datzelfde geldt voor de prioriteit die wordt gegeven aan de economische gebieden rond 'mainports, brainports en greenports'. In de analyse wordt ingegaan op de relatie met Mainport Amsterdam, maar er kan toch geen twijfel over zijn dat de brede betekenis hiervan ook is gelegen in Utrecht zelf, als wij alleen al kijken naar het Utrecht Science Park. Daar liggen kansen en daar zouden wij graag een actieve rol van het college bij zien.

Sprekend over mainports: regionale luchthavens mogen zich volgens het regeerakkoord verder ontwikkelen om de groei van Schiphol te ondersteunen. Eerder en recent nog heeft Utrecht zich uitgesproken tegen uitbreiding van vliegveld Hilversum. Wij gaan ervan uit dat dit het geval zal blijven.

Wat ons aanspreekt, zijn de passages in het regeerakkoord over de groene groeistrategie die de regering wil inzetten. Wij pleiten allang voor sterke verduurzaming van onze economie, van het verduurzamen van onze energiebronnen en het versterken van schone producten. Dit is een noodzakelijke ontwikkeling en een bijdrage aan het terugdringen van de economische crisis, ook omdat het werkgelegenheid oplevert. De regering spreekt zich uit voor een realistische, ambitieuze, groene groeistrategie – dat zijn de woorden die zij heeft gekozen – en dat er geïnvesteerd wordt in het ontwikkelen van duurzame energiebronnen en energiebesparing. Hierbij legt men de lat hoger dan het vorige kabinet. Met een procent van 16 aandeel in de duurzame energie in 2020 en 100 procent in 2050. Er zullen om dit te realiseren extra inspanningen nodig zijn, want wij liggen achter. De vraag is nu ook of dat niet tegelijkertijd een beroep is op onze provincie om daarop aan te sluiten, omdat wij ook ambities hebben op dit vlak, zoals in '2040' en in de Strategische Agenda is weergegeven. Graag horen wij het college hierover. Aandacht wordt er in het kader van energiebesparing door het kabinet ook gegeven aan 'green deals' en dat deze zullen worden uitgebreid met een besparingsdeal met energiebedrijven en woningbouwcorporaties voor versnelling van het verduurzamen van de bestaande woningen. Ook dit raakt ons provinciaal beleid. Graag ook hierop een reactie van het college.

Afrondend. Het beleid voor het komend jaar is in de begroting neergelegd. De effecten van het regeerakkoord op dat beleid zullen van grote invloed zijn op onze provincie, maar nog niet geheel inzichtelijk; dat is ook duidelijk. Duidelijk is wel dat er moet worden aangepakt, zowel op nationaal niveau als op provinciaal niveau. Dat de voor ons liggende begroting daarvoor een goede basis biedt, is zeker het geval en zal om die reden dan ook kunnen rekenen op onze instemming.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Er wordt wel gesteld dat wij inmiddels in de ergste crisis sinds de jaren '30 zitten. De gevolgen hiervan zijn alleszins merkbaar. De woningmarkt is als gevolg van de crisis op slot gegaan, Europese toestanden duren maar voort en als het kabinet eindelijk klaar is voor actie, zullen de gevolgen daarvan voor iedereen goed merkbaar worden. Zeven vette jaren, de daaropvolgende zeven magere jaren: voor ons allen geen onbekend fenomeen, hoop ik. Voor Jozef was het in elk geval een reden om de voorraadschuren te vullen en de gemeenschap kwam daarna de magere jaren door. Welke les leren wij daaruit? Juist in deze tijd is het opmerkelijk dat de provincie de cijfers zwart weet te houden voor 2013 en ook de daaropvolgende jaren blijft de teller boven de beruchte streep hangen, alhoewel de eerste cijfers van de doorrekening van de kabinetsplannen een forse aderlating betekenen. Voorzichtigheid richting de toekomst is dus geboden. Tot nu toe in elk geval een compliment aan het college. Bij dezen.

Wel teken ik bij het verwachte resultaat van € 6,2 miljoen aan dat dit een beeld neerzet dat je in deze tijd zeker niet zou moeten willen neerzetten. Ik weet wel dat dit alles te maken heeft met onze systematiek, maar wij zien, gezien de bijdrage van de PvdA, al wat dit kan betekenen voor onze 'geefklieren'.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Welke klieren speelden mij parten?

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik had het over de 'geefklieren' en daarmee probeer ik symbolisch aan te geven wat er gebeurt bij de PvdA. Als zij nog ergens geld ziet liggen, dan krijg ik de indruk van: geef maar uit, geef maar uit. Dat gaat ons net even te snel.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter!

Dat gaat ons ook te snel. Ik mag de heer Van Wikseelaar geruststellen. Wij zijn absoluut voorstander van een sobere en zeer verantwoord sluitende begroting. Tegelijkertijd, zo heb ik eerder gezegd, zijn wij geen bankinstelling, wij zijn geen beleggingsinstituut. Het gaat ons vooral om geld dat wij krijgen ten behoeve van anderen. Dan is het een beetje dwaas om geld dat ongebruikt op de plank ligt, daar ongebruikt te laten liggen.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Blijkbaar is mijn vergelijking met het verhaal van Jozef bij de heer De Kruijf in elk geval niet geland. Die Bijbel zult u echt krijgen nu.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De heer Van Wikseelaar heeft het al eerder toegezegd, maar ik zie hem nog steeds in dankbaarheid tegemoet.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Volgende week hebt u 'em.

Over plannetjes uit het regeerakkoord gesproken: de heren in Den Haag hebben onder andere bedacht dat Utrecht, Flevoland en Noord-Holland samen best één provincie kunnen worden. Dat lijkt ons helemaal niets. De provincie waartoe zowel Rhenen als Texel behoren, komt automatisch op veel te grote afstand van de gewone burger te staan. Wij doen hier ons best om nog wat naar de burger toe te doen en dan gaan wij dat op die schaal ook nog doen? Een besluit nemen zonder de consequenties – dan heb ik het niet alleen over de afstand, maar over veel meer zaken – goed te overzien, is dat geen mismanagement? Ons eerste verzoek aan het college: is het college bereid alles in het werk te stellen middels een lobby om dit ondoordachte, rampzalige plan te voorkomen?

Terug naar de begroting. Ik wil een paar punten voor het voetlicht halen. Als eerste de landbouw. Nog niet gehoord vanmorgen. Dat is tekenend. Niet vergeten: het is een van de dragende krachten van ons leven. Het lijkt soms wel, ook in de Staten, of dit er een beetje bij bungelt. Soms krijg ik het gevoel dat het belangrijker is dat een ree van Brabant naar Flevoland kan wandelen, dan dat er gekeken wordt naar de belangen van de boer die zorgdraagt voor de onderhouding van ons aller leven. De ree is natuurlijk ook belangrijk, zeg ik voordat ik de heer Van der

Steeg op mijn nek krijg. Verliezen wij echter niet de juiste perspectieven uit het oog? Aangezien de agrarische bedrijven de dragers zijn voor het buitengebied, moeten wij de landbouw, de agrarische sector, niet verder beperken.

Het weerstandsvermogen van de provincie is gelukkig goed op orde. Met € 35,6 miljoen is het eventueel benodigde bedrag beschikbaar en daarnaast is er nog de mogelijkheid de opcenten van de motorrijtuigenbelasting te verhogen, zodat wij nog € 52,1 miljoen structureel extra binnen krijgen. Dat past weer helemaal in het plaatje van de PvdA, als je de potten nu leegmaakt, maar mijn fractie houdt niet van het verhogen van belastingen. Eerder andersom. Laten wij dan ook voorkomen dat dit voorlopig hoeft te gebeuren. Risicovol acht mijn fractie echter wel het gebeuren rond, bijvoorbeeld, het Hart van de Heuvelrug. Vrijwel al het niet aan ecoducten uitgegeven geld, moet nog terugverdiend worden. Mijn fractie heeft grote twijfels of dit gaat lukken. Het bedrag in de risicobalans acht mijn fractie dan ook erg optimistisch, evenals het ingeschatte percentage dat de provincie aan het tekort zou moeten bijdragen. Graag horen wij de visie van de gedeputeerde hierover.

De woningmarkt ligt op zijn gat. Ondanks de 68.000 woningen, waarmee op papier gerekend wordt, gaat het daar slecht. Ja, als je ze niet verkoopt ... Ik mis het onderwerp echter vrij pijnlijk in de begroting. Het aanjaagteam kan veel goeds betekenen. Ik meen dat per 1 januari de bijdrage aan het startersfonds is beëindigd. Nu hoeft het voor mij niet persé het startersfonds te zijn, maar ik zou wel graag een keer met elkaar willen nadenken over de mogelijkheden die wij wel hebben, zodat mensen de slag weer kunnen maken om woningen te kopen. Ik weet alle en dat de banken een heel groot probleem zijn, omdat zij financieringen niet beschikbaar stellen. Het is schrijnend: iemand heeft nu een hypotheek, wil verhuizen, heeft niet meer geld nodig, maar hij krijgt de hypotheek op het andere pand niet eens meer rond. Dat is de wurggreep waar wij in zitten en die zeker de woningmarkt nog verder op slot zet. Ik zou graag een keer met elkaar willen nadenken over die stappen die wij daarin dan wel kunnen nemen. De SGP ziet liever starters in een betaalbare woning dan een culturele dans in Utrecht 2018.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Met dank voor de 'geefklieren'. Ik voel toch een milde steun voor het amendement dat wij hebben ingediend, waarbij de woningmarkt vlotgetrokken zou kunnen worden, dankzij bijvoorbeeld weer zo'n startersfonds of iets dergelijks.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Het is maar net hoe je het wilt horen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik mag het toch zo horen, of niet?

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! De heer De Kruijf heeft van mij gehoord dat ik van plan ben binnen de kaders van de huidige begroting te blijven en niet aan het begrotingsoverschot dat er op dit moment is te komen. Dus als de heer De Kruijf een wijzigingsvoorstel indient om bijvoorbeeld de Vrede van Utrecht en Culturele Hoofdstad 2018 om te zetten in een goede modus om de woningmarkt weer op gang te krijgen, dan ben ik aan zijn zijde. Dat is toch een wonder. Nog een puntje bij die woningmarkt. Vorige week waren wij op werkbezoek in onze mooie provincie en hadden een heel gesprek met een ontwikkelaar van een groot project van 400 woningen. Er is op dit moment slechts dertig procent verkocht, waarbij het grootste deel in de sociale woningbouw zit. Dan denk je: hoe krijg je dan die markt op gang? Een punt heb ik net al genoemd: daarover moeten wij met elkaar op een ander moment eens goed doorakkeren, maar volgens mij is de begrotingsbehandeling daarvoor niet geschikt.

Een ding viel wel op, namelijk: hoe gaan wij om met onze regeltjes? Er stond een bord tien centimeter over de grens van het plangebied op de ruimte die tot onze provincie gerekend kon worden. Er kwam een sommatie om dat bord 'as soon as possible' weg te halen, terwijl het prachtige bord Hard voor de Heuvelrug er nog steeds mag staan. Welke prioriteiten leggen wij? Het kan toch niet zo zijn dat wij op die manier met elkaar omgaan? Laat dat soort dingen, waarbij men probeert de aandacht op zo'n project te zetten, dan toch alstublieft even mogelijk blijven. Dat extra steuntje in de rug kost geen geld.

Tot slot iets over de transitie van de jeugdzorg. De komende jaren zullen in het teken staan van de overgang van de jeugdzorg naar de gemeenten. Dit

omvangrijke proces zal veel vragen van alle betrokkenen. Mijn fractie zal uiteraard, net als andere fracties, dit proces de komende tijd nauwkeurig monitoren. Belangrijk vinden wij wel dat er in die uitvoeringsparagraaf belangrijke, scherpe kaders gesteld worden. Een ding wil ik hierover zeggen. Bij het volgende agendapunt komen wij er nog op terug. Wij vinden eigenlijk dat die transitie zoveel mogelijk ten dienste moet zijn van de mensen die het nodig hebben. Dat betekent wat ons betreft dat keuzevrijheid daarin heel belangrijk is en dat maatwerk op persoonlijk niveau van toepassing is. Daarom zullen wij straks bij de behandeling van dat stuk een motie indienen om te zorgen dat de kwalitatieve zorg ook bij de mensen thuis kan komen. Bij kwaliteit hebben wij het over een aantal zaken dat voldoet aan de normen die de provincie stelt, maar dat ook voldoet aan bijvoorbeeld de identiteit van de mensen die het betreft.

Wij zullen best roerige tijden tegemoet gaan, gezien alle plannen en alles wat er op ons afkomt. Ik wens alle medewerkers, het college en alle collega's veel wijsheid toe. Ik hoop dat het college wat van Jozef wil leren. Dat geldt uiteraard ook voor de Staten. Bovenal hoop ik dat wij ons afhankelijk mogen weten van de Here God. Dat is de beste basis om de toekomst mee door te komen. Ik wens u allen Zijn zegen toe.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Laat ik beginnen met complimenten te maken. Complimenten aan het college voor de uitgebreide werksessies over de begroting, de najaarsrapportage, de snelle beantwoording van de vragen, de duidelijke en makkelijk leesbare uitgave. Ik wil niet alleen de dank uitspreken aan het college, maar ook aan alle ambtenaren. Ik weet dat er snoeihard gewerkt moet worden om het voor elkaar te krijgen dat wij er vandaag zo over kunnen praten.

Een paar punten over de begroting. Eerst wil ik zeggen dat 50Plus niet in Provinciale Staten zit om het te hebben over pensioenen, AOW, hypotheekrente, BTW, langer doorwerken, en zo kan ik nog wel even doorgaan. Wij zijn wel degelijk een partij en wij hebben een achterban. Het zou kunnen lijken dat het alleen over senioren gaat, maar dat is natuurlijk niet zo. Senioren hebben kleinkinderen en dus zo komt de hele gemeenschap weer bij elkaar. De ouderen

die in onze provincie wonen, gerekend vanaf 50 jaar: inmiddels bijna vijftig procent. Een aantal woont in de grote steden, maar er wonen er ook heel veel in de kleine kernen. Wij willen hen toewensen dat zij daar gewoon prettig kunnen wonen en dat zij de voorzieningen, als die daar niet meer zijn, toch kunnen bereiken. Dat is heel belangrijk. Door schaalvergrotingen en herindelingen komen bepaalde overheidsvoorzieningen steeds verder weg. Daar moeten mensen kunnen komen. Op dit moment gaan steeds meer ouderen, ook door de recessie, op hun kleinkinderen passen. Die kleinkinderen moeten overdag naar het consultatiebureau, de tandarts, de muziekschool, school, bibliotheek, et cetera. Als dat niet meer in je kern is, moet je er wel kunnen komen.

De VOORZITTER: De heer Nugteren voelt zich aangesproken door het getal 50.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil het betoog van mijn collega niet onderbreken, maar ik vind dat zij iets preciezer moet zijn in de definitie van ouderen als het gaat over de voorzieningen die zij daarvoor wil treffen. Ik ben de 50 gepasseerd, ik geef het gelijk toe. Ik voel mij 28, maar dat doet er verder niet zoveel toe. Ik kreeg onlangs een uitnodiging om mij in het wijkbureau te melden, want men had een speciaal programma voor de ouderen. Mevrouw Hoek zegt eigenlijk hetzelfde: als je 50 bent, dan ben je opeens die oudere die op kleinkinderen moet passen enzovoort. Het is maar hoe oud je je voelt. Ik vind dat heel veel van de maatregelen die mevrouw Hoek in haar programma's voorstelt, zoals men zegt, licht beledigend overkomen op, laat ik zeggen, de groep van mijn leeftijd die nog rustig kan rondlopen, kan fietsen, hopelijk ook kan nadenken. De 'fitte vijftigers': laten wij het daarop houden. Zij zijn niet hulpbehoevend, zoals zij worden afgeschilderd. Dus graag een wat preciezere definitie.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Als er weer verkiezingen komen, zullen wij het in ons programma meenemen. Dan vraag ik de heer Nugteren gewoon om advies.

De begroting. Cultuur. Natuurlijk, Culturele Hoofdstad in 2018? Dat is één punt. Daarvan profiteren theatergezelschappen dan weer, maar cultuur is ook muziekscholen, bibliotheken. 50Plus vindt het dan

onacceptabel als er bijvoorbeeld op de bibliotheken gekort wordt. In bibliotheken gebeurt veel meer dan het lenen van een boek. Daar gebeuren allerlei evenementen, lezingen, besprekingen en poëzieavonden, waar iedereen, jong en oud, naartoe kan. Als de bibliotheek gekort wordt en gesloten wordt, dan haal je ook dat onderdeel weg.

Wat betreft natuur, vinden wij dat er te gemakkelijk omgegaan wordt met bijvoorbeeld stiltegebieden. Er is nog een aantal stiltegebieden, maar onlangs hebben wij gemerkt dat er toch een stiltegebied steeds kleiner en kleiner werd door de commerciële belangen in de omgeving. Dan wordt het maar opgegeven, terwijl je ook zou kunnen zeggen: "Het is klein, maar laten wij het behouden." Wij hebben die plicht, niet alleen voor onszelf, want wij genieten er nu van, maar ook voor onze kinderen en kleinkinderen. Daar moeten wij het aan overdragen. Wij zijn er maar even en wij beheren het, maar wij moeten het goed achterlaten. Een gebied dat opgeofferd is, komt niet terug. Wij hebben de plicht er goed voor te zorgen. Als het enigszins kan, mag er niet op gekort worden.

50Plus blijft zich ook het komende jaar inzetten voor het optimaliseren van het openbaar vervoer. Dan heb ik het niet over de metro of de tram in de stad. Dat zit wel goed. Dan kom ik echter toch weer bij het platteland. Wij hebben altijd een groot woord over de vitaliteit van het platteland. Daar horen de kernen bij. Dat moeten wij waarborgen. Snelwegen zijn belangrijk, maar zonder goed openbaar vervoer komt men niet overal. Niet iedereen heeft een auto. Zo kom ik dan toch tot een afronding en wat ik wil zeggen over de begroting. Ik wil nog graag een motie indienen over een voor mij bekend gebied. Het dient echter ook als voorbeeld voor de hele provincie en eigenlijk ook voor het hele land. Het gaat om een busje voor acht personen, een soort regiobusje, een minibus. In dat gebied met twee kernen is meer dan vijftig procent boven de 50. De krimp neemt daar toe, de scholen worden er kleiner. De winkels worden er gesloten. Nu is daar een bus die naar een bepaald gebied gaat, maar net niet naar het gebied waar de voorzieningen nog zijn en waar de inwoners van die kernen naartoe moeten, zoals de apotheek, de tandarts, zuigelingenbureau, bibliotheek, kantoorboekwinkel. Kortom, het geheel. Anderhalve kilometer voorbij een halte zijn die voorzieningen, maar het busje komt daar niet. Ik zou een oproep willen

doen aan het college om zich in te spannen dat het busje die anderhalve kilometer verder gaat, zodat die inwoners van die kernen daar toch gemakkelijk op een vriendelijke manier kunnen komen en dat kunnen combineren met boodschappen doen, maar ook dat zij vooral de noodzakelijkste zaken kunnen doen, zoals naar het Wmo-loket gaan, omdat het loket waar het nu is, gesloten wordt. Dit busje is overdag eigenlijk leeg en alleen in de spitsuren zitten er mensen in die naar andere gedeelten gaan. Ik heb al gehoord dat men vraagt wat de dekking is. Als wij dit busje iets verder kunnen laten rijden dan nu gebeurt, dan betaalt het zichzelf terug. Dan wordt het een rendabele lijn. Dat is eigenlijk een onderdeel van de dekking.

Ik hoop dat iedereen zich in deze motie kan vinden en dat de gedeputeerde denkt: "Ja, er zitten toch wel goede punten in, ik zal eens kijken wat ik ermee kan doen, ik ga erin mee."

Motie M1 (50Plus): doortrekken van buslijn 122 van Vreeland > Nigtevecht > Weesp naar halte Loenen-Dorp

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012;

overwegende dat:

- *de buslijn 122 nu van Vreeland ieder uur via halte Kerklaan naar Nigtevecht gaat en daarna naar het NS-station Weesp; vandaar weer terug naar Nigtevecht - Kerklaan en door naar Vreeland;*
- *de buslijn 122 niet de halte Loenen-Dorp aandoet en men nu bij de halte Kerklaan moet overstappen op de buslijn 120 om in Loenen-Dorp te komen, die in tijd niet aansluit op de 122, waardoor men soms een half uur moet wachten;*
- *op dit moment de bus overdag bijna leeg of helemaal leeg is;*
- *voor o.a. de Vreelanders en ook de Nigtevechtenaren de halte Kerklaan te ver is van Loenen-Dorp om te lopen, ongeveer 1,5 km;*
- *in Vreeland alleen nog een dagwinkel is en 2 kappers;*
- *in Loenen praktisch alle voorzieningen zijn, waar o.a. de Vreelanders en Nigtevechtenaren van verstoken zijn, zoals de apotheek, drogist, tandarts, zuigelingenbureau, bibliotheek, kantoorboekhandel, bloemenwinkel, supermarkt en slager, bakker, slijterij, delicatessenwinkel en niet te vergeten*

- *het zorgcentrum Het Kampje, waar veel oudere Vreelanders wonen;*
- *daarnaast de bus dan ook langs de halte sportpark De Heul komt, waar veel kinderen uit Vreeland naartoe gaan;*
- *de buslijn 122 optimaliseren vele voordelen heeft;*
- *Vreelanders en Nigtevechtenaren nu gemakkelijker bij de voorzieningen kunnen komen, waarvan ze afhankelijk kunnen zijn en de lijn weer rendabel wordt;*
- *het eenvoudiger kunnen komen bij overige voorzieningen in de gemeente Stichtse Vecht zoals het Wmo-loket in de kern Breukelen en het gemeentehuis in de kern Maarssen;*
- *het een volwaardige OV-ontsluiting biedt binnen de gemeente Stichtse Vecht voor de kernen Vreeland en Nigtevecht;*

verzoeken het college:

- *zich in te spannen om te realiseren dat de buslijn 122 voordat hij halte Kerklaan aandoet, eerst de halte Loenen-Dorp aandoet;*
- *daarna de haltes Kerklaan > Nigtevecht > Weesp;*
- *op de terugroute vanuit Nigtevecht eerst de halte Loenen-Dorp aan te doen, vervolgens de haltes Kerklaan > Vreeland;*
- *dit in het komende OV-dienstrooster van a.s. december of zo snel als mogelijk is aan te laten passen.*

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertkend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! (Tune van The A-team) De meesten onder ons zullen het zojuist afgespeelde muziekje wel herkennen. Het is de begintune van de Amerikaanse televisieserie The A-team. The A-team bestaat uit een groep ex-commando's uit het Amerikaanse leger die in actie komen als de nood aan de man is. Zij strijden tegen onrecht en kwaad. Vandaag wil ik het verder niet over het A-team hebben, maar wel het B-team. Ook dit team strijdt voor de goede zaak, want ook bij zijn aandachtsveld is de nood aan de man. Wat is een B-team? In Noord-Brabant zijn er op gemeentelijk niveau diverse B-teams gevormd, ofwel Biodiversiteitteams. Het Biodiversiteitteam maakt

gebruikt van kennis in de eigen omgeving en bestaat uit onafhankelijke vrijwilligers zonder politieke kleur. De missie van het B-team is werken aan het behouden en het verbeteren van de verscheidenheid in planten en dieren en hun leefgebied in de gemeente waar het B-team aanwezig is. Zij geven gevraagd en ongevraagd advies en werken bijvoorbeeld ook aan bewustwording en hebben concrete acties en projecten ter bevordering van de biodiversiteit. In sommige gemeenten hebben zij een mascotte voor het B-team. U begrijpt het: in dezen zouden mijn gedachten direct uitgaan naar onze eigen Evert, de slechtvalk.

B-teams zijn onder andere te vinden in de gemeenten Hilvarenbeek, Goirle en Oisterwijk. Als geestelijk vader van het B-team kan Joop van Hezik genoemd worden, voormalig fractievoorzitter van GroenLinks in de provincie Noord-Brabant. In zijn tijd als wethouder in de gemeente Oisterwijk heeft hij een zogenaamd B-team opgericht om twee redenen: een gebrek aan ambtelijke capaciteit om de ambities op het gebied van biodiversiteit waar te kunnen maken en, belangrijker, om de aanwezige kennis en ervaring in de samenleving te mobiliseren. Instelling van een Biodiversiteitteam kan de aanwezige kennis en ervaring bundelen. Het daarbij gehanteerde model van Van Hezik was dat hen van meet af aan werd voorgehouden dat zij geen officiële status als adviesorgaan zouden krijgen, geen subsidie en geen ambtelijke ondersteuning. Dit om volstrekt onafhankelijk te zijn en niet te verzanden in de bestaande gemeentelijke structuren. Het bleek een zeer succesvolle formule. Het B-team bestaat bijvoorbeeld uit mensen die overdag werkzaam zijn bij Natuurmonumenten, een landschapsarchitect, een tuinarchitect, IVN-ers, planologen en nog tal van andere deskundigen en heeft zich tot een onafhankelijke autoriteit ontwikkeld. Het B-team geniet grote bekendheid bij de bevolking en haar steun levert ook een bijdrage aan maatschappelijk draagvlak bij gemeentelijke plannen. De grote bekendheid bij de bevolking is vooral het resultaat van heel concrete activiteiten. De formule van het B-team heeft zich als een olievlek verspreid naar de omliggende gemeenten, waar ook B-teams zijn opgericht. Het Oisterwijkse B-team fungeert hierbij als ambassadeur door presentaties te geven. Ook landelijk, bij het ministerie, is in diverse publicaties het B-team als succesformule beschreven.

De Brabantse Taskforce Biodiversiteit en Groene

Economie speelt op provinciaal niveau een rol en is in feite een soort B-team op provinciaal niveau. Ooit gestart als initiatief van Brabantse gemeenten en provincie, is het nu een onafhankelijk orgaan met een brede samenstelling: terreinbeherende organisaties, het Brabants Landschap, Natuurmonumenten, agrariërs, de zuidelijke land- en tuinbouworganisatie, recreatiebedrijven, brancheorganisatie Recron, milieuorganisaties, gezondheidsorganisaties, zoals de Provinciale Raad Gezondheid, en een aantal gemeenten. De provincie is als adviseur verbonden aan de taskforce. Daarnaast zijn er nog agendaleden, zoals de Kamer van Koophandel en de Brabants-Zeeuwse werkgeversvereniging. De taskforce ziet voor zich vooral een rol weggelegd als platform met als rol om te inspireren, te borgen en om kennis en ervaring te delen. De platformfunctie impliceert dat de samenstelling van de taskforce kan variëren, afhankelijk van het te agenderen thema. Momenteel onderzoekt de taskforce hoe zij de verschillende regio's in Brabant kan ondersteunen bij nieuwe verdienmodellen voor natuur- en landschapsbeheer, nu de rijksmiddelen sterk gekort worden.

Voorzitter, u voelt het waarschijnlijk al aankomen: ik zou hier willen pleiten voor een Provinciaal Utrecht Biodiversiteitsteam naar Brabants model, dat de aanwezige Utrechtse kennis en ervaring kan bundelen. Gelukkig erkent het college zelf ook het belang van het behoud van biodiversiteit en het woord komt derhalve enkele keren terug in de begroting. Zo is het namelijk ook; behoud van biodiversiteit is goed voor de gezondheid van mensen, voor natuurbehoud, voor de recreatieve sector en ook voor de economie.

In dit geval moet ik terugdenken aan een artikel in het AD/UN van twee jaar geleden. De kop luidde: "Ik vraag mij af wat er straks nog van de wereld over is". Het ging hier om een interview met Europarlementariër Esther de Lange van het CDA. Zij maakte zich in het artikel grote zorgen over het dreigende uitsterven van vele diersoorten. De aanleiding voor het artikel was dat zij als EU-rapporteur een Rapport Biodiversiteit had geschreven. Ik wil enkele citaten uit dit artikel aanhalen: "Als generatie van nu moeten wij niet willen dat de generaties na ons een veel armere aarde erven. Het is onze morele plicht die zo ongeschonden mogelijk door te geven. Het gaat niet alleen om de diersoorten. Al deze ontwikkelingen raken ook de mens. Zonder al die kleine beestjes in de grond, hebben wij minder oogsten."

Gezonde ecosystemen zorgen voor voedsel, brandstof, vruchtbare grond, zuivere lucht en water en bieden bescherming tegen overstromingen en extreme droogte. In haar rapport verwijst De Lange naar studies die de economische schade van het soortenverlies wereldwijd al sinds 2000 op ruim € 50 miljard per jaar becijferen, oplopend tot een totale schadepost van € 14 biljoen in 2050. Verder staan er nog wat interessante feiten in het artikel vermeld. Zoogdieren hebben 42% kans uit te sterven, vogels 43%, vlinders 45% en zoetwatervissen 52%.

Ik denk dat een Biodiversiteitsteam een goede aanvulling kan zijn op de door het college gedragen opvatting dat biodiversiteit behouden moet blijven. Ik ben dan ook zeer benieuwd naar de reactie van Gedeputeerde Staten. Een ondersteunende motie heb ik achter de hand.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Interessant betoog om de biodiversiteit uit te breiden. Daarvan ben ik ook groot voorstander. Ik wil even toe naar de taskforce in Noord-Brabant. Ik hoorde dat de heer Van der Steeg de Provinciale Raad Gezondheid erbij betreft; die is daar inderdaad actief en heeft er zelfs een bepaalde taak ten aanzien van op mens overdraagbare ziekten. Ziet de heer Van der Steeg dat ook voor zich in de provincie Utrecht? De Provinciale Raad Gezondheid in Utrecht heeft een heel andere status. Ik vraag mij af wat zijn visie daarop is.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Het antwoord op wat de rol van de Provinciale Raad Gezondheid precies is in deze taskforce moet ik even schuldig blijven. Ik heb genoemd hoe die taskforce er daar uitziet. Wat ik vraag, is: "Provincie, neem het initiatief tot een Biodiversiteitsteam à la Brabants model."

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dan laten wij die Provinciale Raad in Utrecht even rusten, denk ik.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een invulling die de provincie er zelf aan kan geven.

Bij de behandeling van de Beleidsimpuls Dierenwelzijn was de commissie Ruimte, Groen en Water het erover eens dat stroperij een blijvend punt moet zijn

in het reguliere beleid van de provincie. De verschillende fracties spraken hun verontrusting uit over de stroperijontwikkeling in de regio. Daarnaast gaf de heer Krol aan, en ik citeer: "Indien er in de toekomst echter aanwijzingen zijn dat stroperij in de provincie in ernst of omvang toeneemt, zullen wij opnieuw overwegen of het toezicht geïntensiveerd dient te worden." Ik denk dat wij inmiddels dat punt hebben bereikt. Het landelijke BOA-registratiesysteem (Buitengewoon Opsporings Ambtenaar) laat namelijk een forse toename zien; van 2789 stroperijmeldingen in 2009 is men gegroeid naar meer dan 3500 meldingen in 2011. Dit is volgens aangegeven nog slechts het topje van de ijsberg en is het gevolg van het wegbezuinigen van toezicht in het veld. Van de 1000 groene BOA's in 2000 zijn er nog slechts 400 over. Stroperij lijkt daarom vrij spel te hebben in den lande en is zeer lucratief. Een geschoten hert levert € 100 op en komt steeds meer voor in de vorm van georganiseerde misdaad. Ter illustratie heb ik een artikel uit het AD/UN van 5 november jongstleden op de tafels laten leggen. De teneur van dit artikel is dat deze criminaliteit toeneemt, gepaard gaat met dierenleed, en dat stropers zelden betrappt worden, maar dat men er wel van overtuigd is dat het vaak voorkomt. Ik wil Gedeputeerde Staten dan ook vragen of men het onderwerp ter hand wil nemen en in overleg wil gaan met relevante instanties om te kijken hoe de provincie haar rol in dezen het beste kan invullen. Als daaruit blijkt dat een bepaalde intensivering wenselijk is, zou men bijvoorbeeld bij de voorjaarsnota dienaangaande terug kunnen komen met een voorstel. Ter ondersteuning heb ik een motie achter de hand.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De heer Van der Steeg spreekt over een groot probleem: de stroperij. Dat is waar, alleen is de vraag of dat alleen een groot probleem is in de provincie Utrecht. In het AD-artikel wordt ook gesproken over stropen op konijnen, hazen en fazanten. Ik kan hem verzekeren dat hier in de provincie Utrecht zal niet gestroopt worden op fazanten, want die zijn er helemaal niet meer. Zij mogen ook niet meer uitgezet worden. Voor de konijnen met hun ziektes: dat is al niet veel beter. De hazen zitten met name in Zeeland en Groningen en dergelijke. Ik ben voorstander van bestrijding van stroperij met BOA's, bij voorkeur zelfs gewapend in die A- en B-teams, zoals men dat ook in Afrika doet.

Daar heeft men zelfs een 'license to kill': als je daar op een neushoorn jaagt, dan ben je zo het haasje, zogezegd. Mijn vraag is concreet: kan de heer Van der Steeg aantallen noemen van wat er in Utrecht nu werkelijk wordt gestroopt? Ik vraag mij dat echt in gemoede af binnen ons beheer van wildbeheereenheden.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! In het artikel zou de heer Van Barneveld Binkhuysen kunnen lezen dat er sowieso 50 meldingen per jaar zijn.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Over het gehele land.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dit artikel gaat specifiek over de provincie Utrecht. Dat zou het topje van de ijsberg zijn. Er zijn namelijk heel vaak vermoedens. Men vindt ook vaak gewonde, aangeschoten dieren. Ja, het kan bijna niet anders dan dat het door stroperij gebeurd is. Exacte cijfers? Dat is het probleem. Wij hebben als PvdD geen toegang tot het BOA-registratiesysteem. Wij kunnen dit dus niet verfijnen naar de Utrechtse situatie. Dat stroperij in de provincie Utrecht voorkomt? Waarom zou het in de provincie Utrecht niet voorkomen als het in andere provincies wel voorkomt? Wij hebben hier de Utrechtse Heuvelrug en daar loopt allerlei lekkers rond.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Daar loopt zeker veel rond. Ik zou eerder een pleidooi willen ondersteunen om die BOA's meer accent te geven en bij voorkeur uit te rusten met een wapen.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Ik stel eigenlijk voor dat de provincie in overleg gaat met relevante instanties als politie, milieudienst, openbaar ministerie, terreinbeherende organisaties en dat de provincie gaat kijken naar haar rol in dezen en die eventueel te intensiveren of op een andere manier in te vullen. Mocht een intensivering moeten plaatsvinden? Kom dan terug bij de voorjaarsnota.

Voorts zou ik de Regionale Vogelopvang ter sprake willen brengen. Deze opvang verzorgt een bovenregionale Utrechtse opvang voor gewonde vogels.

Het probleem is echter de financiën. Gelukkig heeft de gemeenteraad van de stad Utrecht de afgelopen week besloten de helpende hand te bieden voor 2013 en om daarnaast op zoek te gaan naar structurele financiering. De provincie Utrecht kan onzes inziens niet afzijdig blijven in dezen, omdat het natuurbeleid grotendeels naar de provincies is gedecentraliseerd. Mededogen en opvang voor gewonde wilde dieren hoort hierbij. Daarnaast zou de provincie zich een goed partner tonen door de gemeente Utrecht niet alleen de kastanjes uit het vuur te laten halen. Wij verzoeken Gedeputeerde Staten dan ook bij de voorjaarsnota in 2013 in samenspraak met de gemeente Utrecht en de regiogemeenten in het verzorgingsgebied te komen tot een structurele bijdrage voor de Regionale Vogelopvang en hiervoor een dekkingvoorstel aan Provinciale Staten voor te leggen. Wij hebben hiertoe een motie achter de hand.

Tot slot wil ik dankzeggen aan de organisatie, voor de leesbaarheid van deze begroting. Voorts hebben wij de indruk dat het college een zorgvuldig en verantwoord financieel beleid voert. Hier en daar worden wel keuzes gemaakt die wij graag wat anders hadden gezien. Het is echter het goed recht van het college deze keuzes te maken. Een enkele keer mag het wat ons betreft een tikje minder of geheel niet, zoals bij Europese Culturele Hoofdstad, en een andere keer zouden wij graag wat meer aandacht zien. Vandaar de drie naar voren gebrachte onderwerpen. Over het algemeen kan echter gesteld worden dat het onzekere tijden zijn. Daarop wordt door het college geanticipeerd. Wel mis ik in het risico-overzicht een paragraaf omtrent de gedecentraliseerde exotensbeschrijving. De onzekere factor bestaat eruit dat de minister eenzijdig aan kan wijzen om welke soorten het gaat en dat de provincie dat dient uit te voeren. De ervaring leert dat het hier om zeer hoge kosten kan gaan.

De VOORZITTER: Dat brengt ons aan het einde van de inbreng van de Staten in eerste termijn. Ik stel voor dat wij een kwartier schorsen en dan de beantwoording van het college doen en daarna lunchen. Dan kunt u de lunch ook nog even gebruiken voor fractieberaad en tussentijds beraad. Stemt u daarmee in? Dat is het geval.

Dan vraag ik de fractievoorzitters even naar achteren te gaan voor een groepsfoto. Men staat daarvoor klaar.

Op dit moment worden er moties uitgedeeld van de SP. Die moties zijn nog niet ingediend en dus ook niet genummerd, maar u krijgt ze alvast ter kennisname.

Ik schors de vergadering.

Schorsing van 12.05 uur tot 12.19 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Allereerst vanaf deze plaats dank aan de organisatie bij de voorbereiding van alle stukken. Het was wat lastig om dat te doen, omdat wij bezig zijn een pakket neer te leggen dat iets anders in elkaar zit en moet bijdragen aan de leesbaarheid. Die complimenten zijn gegeven, maar die behoren natuurlijk de ambtelijke organisatie toe. Dus bij dezen, via mij, dank voor de complimenten die op dat punt geuit zijn.

Er is een heleboel gezegd over de begroting, ook in relatie met de ontwikkelingen die op dit moment plaatsvinden in het Haagse. Dat is logisch, want de zaken die daar besproken zijn, kunnen weer hun effecten hebben op deze begroting. In algemene zin, dat krijg ik in elk geval mee, wordt het financieel beleid aan alle kanten gezien als solide. Zo lang de Staten nog steeds in staat zijn in de begroting, zowel de belastingverlaging te bepleiten als geld uit te geven voor nieuwe zaken, dan kunnen wij in elk geval met elkaar spreken van het feit dat wij niet een tekort aan ruimte hebben binnen de begroting. Maar, zo hebben wij aan het begin van deze periode heel nadrukkelijk meegegeven, daar hebben wij ook rekening mee gehouden. Wij hebben er rekening mee gehouden dat wij ons in zwaar weer bevinden en dat het ongetwijfeld de komende jaren voor ons nog zal betekenen dat er meerdere kortingen op het Provinciefonds of anderszins bij ons langskomen. Een aantal fracties heeft daarover opmerkingen gemaakt. Dan begrijp ik, mijnheer De Kruijf, dat u zegt dat over het stuk dat er ligt in Den Haag nogal wat discussie plaatsvindt over hoe het nu exact gelezen moet worden. Vooralsnog ben ik ervan uitgegaan het te lezen zoals het nu in eerste instantie opkomt. Dan constateren wij dat er de komende jaren op het Provinciefonds een teruggang van zeker € 8 miljoen onze kant opkomt.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat heb ik niet gelezen in de stukken die wij vorige week nog van de gedeputeerde kregen. Laat ik zeggen: die € 1 miljoen staat wel redelijk vast. Van de overige drie punten geeft de gedeputeerde in zijn eigen stuk aan dat er nog allerlei discussies moeten plaatsvinden over wat het betekent. Ik zie wel de teruggang in het aantal statenleden en welke korting dat betekent. Je kunt je echter daarbij afvragen of er niet een vermindering in kosten tegenover staat. Datzelfde geldt voor het BTW-compensatiefonds. De gedeputeerde zegt daarover zelf in zijn stuk dat er opnieuw onderhandelingen zullen moeten plaatsvinden. Dat er onzekerheden zijn, ben ik volledig met de gedeputeerde eens, maar tegen de omvang daarvan en de stelligheid waarmee het gesteld wordt, maak ik grote bezwaren. Dat is een gemakkelijk wegkomen van wat de besluitvaardigheid nu inhoudt.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het beleid dat wij hier continu hebben gevoerd, is dat op het moment dat je op je af ziet komen dat dit de kortingen zijn die hier terechtkomen, je in eerste instantie moet zorgen – dat is althans de keuze die het college maakt – dat je die financiële tegenslagen kunt opvangen. Daarbij zijn dit alleen de tegenslagen die wij op ons af zien komen vanuit het huidige regeerakkoord. Ook in de begroting is een aantal tegenslagen benoemd die wij ook nog zien aankomen en waaraan wij ook nog het hoofd zullen moeten bieden in de komende periode. Dus al met al zullen wij de ruimte die er op dit moment in zit volledig nodig hebben om op al die zaken een antwoord te kunnen bieden. Dat is de reden dat wij ook voor de komende jaren bepleiten dit gewoon zo te blijven doen om daarmee te zorgen dat de financiën gewoon op lange termijn op orde blijven en dat, zoals een aantal fracties heeft gezegd, de kerntaken die wij met elkaar hebben benoemd, of wij het daarmee eens zijn of niet, op de juiste manier kunnen worden uitgevoerd.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat er onzekerheden zijn die je het hoofd moet bieden en dat er wellicht tegenvallers zijn die je van een goed antwoord moet voorzien, is iets waarin ik het volledig eens ben met de gedeputeerde. Alleen kiest hij ervoor dat te doen met een ruime buffer. Wij zeggen: dat is gewoon dood geld, zorg ervoor dat je instrumentarium dermate flexibel is ingericht,

dat je ook dan, over twee of drie jaar, kunt inspelen op die, wellicht, tegenvallende inkomsten. Het is een veel betere manier om op een verantwoorde wijze tekorten te voorkomen en tegelijkertijd nu alvast beleid te kunnen voeren op die punten waarop het op dit moment nodig is.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een andere afweging dan wij maken. Het is een keuze. Je kunt ervoor kiezen de middelen in eerste instantie te beleggen en later alsnog te bezuinigen. Wij kiezen ervoor een solide beleid neer te zetten, zodat de samenleving weet wat zij van ons mag verwachten de komende jaren. Het is een keuze die wij als college hebben gemaakt om dat te blijven voortzetten. Het is ook in lijn met het coalitieakkoord, dat ligt onder het beleid dat wij uitvoeren. Het is ook een keuze waarvan ik denk dat het juist onder het huidige gesternte verstandig is daarin te blijven volhouden.

Er wordt natuurlijk aan de andere zijde ook gesproken over het verlagen van lasten. Nu wil ik niet direct meelopen met de fractievoorzitter van de VVD, die aangeeft dat er geen belastingverlagingen zouden hoeven plaats te vinden. Echter, elke last die mogelijk is om te verlagen, moet je natuurlijk doen.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil even iets corrigeren, namelijk dat ik niet zou willen meegaan met het verlagen van de belastingen. Even de context: ik meen mij te herinneren dat wij hier in de provincie op zwaar weer rekenen en dat wij zuinig zijn met de middelen die wij hebben. In dat kader leek het mij niet verstandig nu al die verlaging voor te stellen. Anderzijds, wanneer de gedeputeerde daarvoor de ruimte heeft, zijn wij natuurlijk als fractie gaarne bereid om daarin verder te gaan. Zoals de heer Dercksen al meldde: dit is slechts het begin. Misschien kunnen wij een mooi tegenwicht bieden aan de getroffen maatregelen in Den Haag en gaan wij hier in de provincie dénivelleren.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Om helder te zijn: dat zou de volgende zin zijn die ik uitgesproken zou hebben. Het is in elk geval helder waar de fractie van de VVD staat. Wij hebben hier een financieel kader afgesproken voor de komende jaren, waarin wij hebben gezegd dat je een solide beleid moet voeren, waarbij wij de

lasten niet hoeven te verhogen en waarbij wij op termijn zouden kunnen kijken of een lastenverlichting mogelijk is. Dat is anders dan in Limburg, waar een grote korting heeft plaatsgevonden en waar nog minstens zo'n tien procent moet worden gekort voordat Limburg op het niveau zit van de provincie met de op een na laagste lasten, en dat is hier in het Utrechtse. Wij hoeven 'slechts' twee procent te korten om op dat niveau te komen. Met alle onvoorziene zaken die ons nog te wachten staan, denk ik dat er aan de ene kant geen sprake van kan zijn dat je op dit moment nieuwe uitgaven kent en dat je aan de andere kant kunt spreken over lastenverlichtingen. Ik denk dat het lastig genoeg zal zijn om de lasten niet te hoeven verhogen voor onze inwoners bij het beleid zoals dat op dit moment wordt voorgesteld vanuit Den Haag.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de PVV gaf aan: "Joh, je zou de opcenten op de motorrijtuigenbelasting met twee procent kunnen verlagen." Er komt straks ook fors meer vanwege de oldtimers. Ik kan mij zomaar voorstellen dat de twee procent en die oldtimers elkaar redelijk in evenwicht zou kunnen houden.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik durf het bijna niet te zeggen: ik heb gelezen in enkele media dat die belasting weer op de schop gaat.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het moet ook erg moeilijk zijn om dit allemaal aan te kunnen zien in Den Haag.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het geldt natuurlijk voor heel veel dingen dat wij denken te weten wat eraan komt. Blijkbaar is het nodig nu alvast maatregelen te nemen. Dat is niet mijn vraag. De heer Barneveld Binkhuysen maakte een opmerking over de dénivellerende taak van de provincie. Ik zag de gedeputeerde daar wat mild positief op reageren. Ik mag toch aannemen dat dat niet zo bedoeld is en dat hij zeker daar geen kerntaak van de provincie ziet.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Daar wil ik instemmend op antwoorden voor wat betreft de opcenten. Als wij dat moeten gaan doen, dan lijkt mij dat een bijna onmogelijk

uitvoerbare opdracht.

Ik heb de algemene opmerkingen die ik heb meegereggen van de Staten gehad. Ik stel voor dat ik eerst de onderwerpen verder behandel die in de portefeuille van mijzelf vallen en dat vervolgens de collega's op hun onderwerpen antwoorden geven op opmerkingen en vragen van de Staten.

Er is een aantal vragen gesteld over mobiliteit en dan op het gebied van veiligheid. Zowel van de fractie van het CDA als van de fractie van de Christen-Unie heb ik een aantal vragen daarover voorbij zien komen. Ook van de fractie van D66 kwam de vraag hoe die kosten aflopen door de jaren heen, althans hoe dat kan op het moment dat wij dit een belangrijk beleid vinden. De ramingen die zijn gemaakt, worden terugvertaald op het SMPU. Binnen dat plan is een budget beschikbaar voor allerlei verschillende onderdelen, waaronder ook het onderdeel verkeersveiligheid. Het is op dat punt dat de begroting zijn vertaling krijgt vanuit dat plan; daarin zijn middelen beschikbaar. Op die manier wordt uitvoering gegeven aan het beleid op dat punt. Dat neemt niet weg dat er wel degelijk nog punten zijn, waar nog verbeteringen mogelijk zijn. Wij hebben daarover gesproken en o.a. is daar het knelpunt in Lunteren aan de orde geweest, waarvoor eerder ook door het CDA aandacht is gevraagd. In de laatste commissievergadering heb ik de heer Graaff toegezegd om op dat punt gesprekken te voeren met de betreffende gemeente. Daar ben ik op dit moment ook druk mee bezig. Zoals de Staten weten, worden door ziekte van een partijgenoot van de heer Graaff die gesprekken gevoerd met de burgemeester. Wij zijn op dit moment aan het kijken wat wij daarbinnen kunnen doen.

In de commissie heb ik aangegeven – ik denk dat wij daar werk van moeten maken – dat ervoor gezorgd moet worden dat dit soort knelpunten helder en duidelijk binnenkomen. Het is nu vaak zo dat een ongeval de media haalt en dat dan de eerste vraag is: wat voor actie kunnen wij daarop nemen? Ik denk dat wij – vandaar de aankondiging van dat meldpunt – juist door meer meldingen binnen te krijgen, daarop adequater in kunnen spelen, ook als provincie en sneller en scherper daar ter plaatse poolshoogte kunnen nemen en dat ook bij de lichte- re ongevallen, die vaak niet meegenomen worden op deze manier, onze mensen die buiten onze wegen inspecteren op die manier daarnaar kunnen kijken.

Dan een punt over het subsidieverhaal. De fractie van de PVV sprak over de subsidies en allereerst kwam het punt van tijdsordering weer voorbij. Ik denk dat dat nadrukkelijk een wijze is waarop je met subsidies omgaat en laat zien hoe je als college vervolgens acteert door te blijven toetsen. Gevraagd werd: "Gaat u het geld terughalen bij die verschillende bedrijven?" Ik heb inderdaad al die subsidies stuk voor stuk doorgenomen en wij zijn nu verscherpt aan het toetsen of datgene wat is afgesproken daadwerkelijk gebeurt. Je ziet dan dat je als college en als Staten ongelooflijk scherp moet zijn op datgene wat je stelt. Dat is waarbij ik heb geconcludeerd dat het op dit vlak gewoon scherper kan. Door dat strakker in te regelen, is het lastiger zo'n subsidie te krijgen en hoeft ingrijpen mogelijk niet nodig te zijn. Alleen op het moment dat je ziet dat er op die manier misbruik wordt gemaakt, dan denk ik dat de enige passende reactie is ervoor te zorgen dat de subsidie stopt. Dat hebben wij als college gedaan en ik denk dat het de manier is waarop je moet werken. Vanuit de fractie van de PvdA kwam de opmerking hierover nadrukkelijk met elkaar door te spreken. Ik denk dat het noodzakelijk is in die discussie scherper te krijgen hoe je exact invulling wilt geven op die sturing daaraan. Dat is een vraag die niet alleen het college zal moeten beantwoorden op, maar ook de Staten.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Het bespreken van dit soort voorbeelden geeft wat mij betreft natuurlijk het beste inzicht over hoe je er in de toekomst mee moet omgaan. Gaat de gedeputeerde dat geld nu terugvorderen van de bedrijven? Ik heb de verordening niet precies in mijn hoofd, maar volgens mij zou het na twee jaar geëvalueerd moeten zijn en zou men moeten aantonen dat men daadwerkelijk mensen uit de spits heeft gehaald. Is de inzet dan: gebeurt dat niet, dan geld terug?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Waarop ik kan toetsen, is of gestuurd wordt op datgene wat is afgesproken en wat men wilde gaan doen. Wat ik heb gedaan is heel nadrukkelijk aan de betreffende instanties te vragen of datgene wat zij willen, inderdaad bereikt wordt en of de investeringen inderdaad zijn gedaan, tot op het niveau dat die mensen dat heel expliciet hebben gemaakt. Het punt is wel dat men de subsidie krijgt op basis van een plan en op basis van de investeringen

die men doet en dat wij op basis daarvan kijken. Dat is de lastigheid hiervan. Wat betreft de fitnessapparatuur schoot ik zo ongeveer door het plafond toen ik zag dat wij die niet konden tegenhouden. Een aantal ambtenaren kan daarover meespreken. Echter, dat je dit niet kunt tegenhouden, is gelegen in het feit dat de argumentatie die eronder zit, wel klopt. Wij kunnen er van alles van vinden, maar die argumentatie die eronder zit, deugt. Op het moment dat die investering wordt gedaan en er kan aan mij worden aangetoond dat het gebruikt wordt in spitsstijden, dan voldoet zo'n organisatie daaraan. Dat is een lastigheid. Daarom heb ik ook direct gezegd dat als het zo in elkaar steekt, je niet anders kunt dan een subsidie als deze stoppen. Ik wil echter bonnetjes zien op dit vlak en ik wil zien dat er daadwerkelijk uitgegeven is wat er uitgegeven is en dat men laat zien dat er een evaluatie heeft plaatsgevonden. Als men zich ook maar enigszins begeeft buiten de regels die wij hebben gesteld, dan zal ik niet nalaten ervoor te zorgen dat die subsidie alsnog binnenkomt.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Precies. Het is natuurlijk vrij eenvoudig voor Ingram Micro om fitnessapparatuur te bestellen. Dat bonnetje zal er wel zijn. Het gaat er echter om dat mensen uit de spits zijn getrokken.

Dit verhaal speelt natuurlijk ook in andere provincies en misschien is het goed dat wij een nagaan of wij überhaupt wel subsidies moeten geven aan gedragsbeïnvloeding. Je stort je dan namelijk in een procedure waarbij het einde zoek is. Het is heel moeilijk te monitoren en te controleren of je de doelstelling haalt.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Over een ander project heeft de fractie van de PVV schriftelijke vragen gesteld. Ik zie nadrukkelijk een samenhang. Wij kunnen dan nog wel discussiëren over de hoeveelheid maatschappelijke baten en of het onderzoek op die manier goed is gedaan. Wat betreft het onderzoek over een spitsmijdend project is heel nadrukkelijk de relatie te leggen tussen het gedrag en het bedrag dat daarvoor komt. Het kan dus wel degelijk, maar dan zullen wij aan de voorkant veel nadrukkelijker moeten nadenken over de vraag hoe wij het gedrag willen veranderen en hoe wij dat vervolgens willen monitoren. Daarin zit de kern van het probleem en op dat punt hebben wij onze les geleerd en die passen wij nu ook al wel toe.

Dan pak ik nu even mijn smartphone. Die heb ik nodig, omdat mij verteld werd dat ik uitspraken die ik in deze Staten heb gedaan en waartoe ik mij verplicht voel om die uit te voeren, niet zou zijn nagekomen bij het verstrekken van de subsidies. Dus hierbij stuur ik de link direct door aan de fractie van de PVV; het deel op de site waar men alle subsidies kan vinden over 2011. Wij zullen na behandeling van de jaarrekening, zoals ik heb toegezegd, ook de subsidies van 2012 daarop zetten. Ik schoot inderdaad weer bijna door het plafond toen de heer Dercksen deze opmerking maakte, maar gelukkig constateerde de ambtelijke organisatie heel snel dat mij dat overkwam en stuurde mij direct de link door waar het te vinden is. Ik kan de heer Dercksen natuurlijk die gegevens niet onthouden, zodat hij die weer als link op zijn website kan zetten. Dan hoeft hij die gegevens de volgende keer niet te plaatsen.

Dan wat betreft het verzinnen van dingen en het bedenken van nieuwe subsidieprojecten. Op een moment dat een project als Tijdsordering niet loopt – het is overigens een project dat valt binnen de VERDER-systematiek – dan betekent het dat het geld dat daar vrijblijft, ook binnen die projecten wordt uitgegeven, omdat wij daar te maken hebben met overprogrammering. Wij hebben daarvan gezegd dat het geld binnen datzelfde doel besteed moet worden. Dat betekent dus niet dat het per se een subsidie is – volgens mij staan daar verder geen subsidiemogelijkheden meer in –, maar het kan zijn dat het geld in het OV komt, dat het geld in wegen gaat zitten of in fietspaden. In elk geval zal het geld dat overgeprogrammeerd is, besteed worden aan het doel Mobiliteit.

Door de fractie van het CDA zijn opmerkingen gemaakt over het voorbeeld dat wij zouden kunnen nemen aan onder andere Noord-Brabant. Wij hebben ons met de oprichting van de EBU, waarmee wij bezig zijn, erg laten inspireren door zowel Amsterdam, maar ook zeker door datgene wat er in Brainport Eindhoven gebeurt. Dat is dan misschien niet echt op het niveau van de hele provinciale schaal; Noord-Brabant is ook een iets grotere provincie. Wij hebben daar vooral gekeken naar een regio die dat heel goed voor elkaar heeft. Dat is de Eindhovense regio. Om die reden hebben wij gezegd dat wij dat ook hier beter willen vormgeven en hebben het afgelopen halfjaar via een twintigtal tafels – volgens het

model dat de fractie van het CDA voorstelt – met bedrijven en instellingen gesproken om te kijken hoe wij verder invulling kunnen geven aan het beleid. Volgens mij pakken wij dat goed op.

De fractie van het CDA stelt ook de vraag hoe het precies zit met de RUD-medewerkers die straks eventueel in een andere organisatie overgaan. Ik heb vanaf het begin altijd heel duidelijk gesteld dat de politiek een heel duidelijk kader heeft meegegeven, waarbinnen wij moeten opereren. Dat is aan de ene kant het terugdringen van het aantal medewerkers, maar daaronder lag een bezuinigingsdoelstelling. Die bezuinigingsdoelstelling is daarin leidend; die heb ik nodig om het overschot dat hier door meerdere is aangehaald, inderdaad te kunnen bereiken. Dat betekent dus ook dat met de RUD-medewerkers die naar buiten gaan, de bezuinigingsdoelstelling blijft staan en dat deze medewerkers in aantal afgetrokken worden van het aantal medewerkers waarop wij willen uitkomen. 675 is de richtlijn op dat punt. Dat betekent dat je op 625 uitkomt als er 50 medewerkers uit gaan.

Van de fractie van de SP heb ik complimenten gekregen – althans zo ervaar ik het – voor het OV-beleid van de provincie: Zolang wordt voorgesteld dat ik absoluut niet het BRU-beleid moet compenseren, dan maak ik daaruit op dat de fractie SP tevreden is met het provinciaal beleid. Dat doet mij deugd. Wij werken er hard aan en wij kijken wat wij daar kunnen doen. Wij kunnen natuurlijk niet alles doen wat de fractie van de SP vraagt, maar veel van de punten die in de commissievergaderingen en dergelijke worden genoemd, pakken wij mee. Wij zijn vooral altijd geïnteresseerd in wat reizigers ons meegeven. Dat is precies hoe wij hier onze concessie in elkaar hebben zitten.

Gevraagd werd te anticiperen op het BRU-beleid. Ik kan in elk geval toezeggen dat wij naar aanleiding van wat wij op dit punt in het regeerakkoord hebben gelezen, de gesprekken met het BRU inmiddels zijn aangegaan. Wat voorop staat, is dat het BRU op dit moment de concessie heeft staan. Ik begrepen dat Connexion daartegen bezwaar aantekent. Ik zal op korte termijn gaan spreken met het BRU en ik zal de commissie van het besprokene op de hoogte brengen en hoe daaraan invulling gegeven gaat worden. Het heeft dus mijn aandacht. Er worden

op dit moment afspraken gepland. Zodra ik er meer over weet, rapporteer ik daarover direct terug aan de commissie.

Een aantal fracties heeft gesproken over het fietsbeleid. Daarbij werd de opmerking gemaakt over de misschien lage ambitie die daarin staat. Mag ik de Staten er dan op wijzen dat er ook een VERDER-bijdrage wordt gevraagd in deze begroting die misschien niet nader gespecificeerd is. Er wordt echter nadrukkelijk € 80 miljoen, binnen dat hele pakket van € 500 miljoen, gereserveerd voor fietsbeleid. Dus ook binnen het huidige beleidskader waarmee wij bezig zijn wordt er op dit moment wel degelijk veel ingezet. Wat wel gevraagd is en wat door de fractie van D66 nadrukkelijk in de commissie aan de orde is gesteld, is dat wij moeten zorgen dat wij dat benoemen in de begroting. Dat is een wijze les die ik heb gehad, want de dingen die in andere programma's lopen – dat is bij mobiliteit wel vaker het geval – hebben op die manier misschien weinig weerklank in de begroting en dat is een punt waarvoor ik de volgende keer meer aandacht zal hebben.

Door de fractie van de ChristenUnie is een opmerking gemaakt over leegstand van winkelpanden. Wij hebben beloofd daarover nog het een en ander toe te sturen. Ik wil de Staten nog wel wijzen op het feit dat RTV Utrecht nog geen twee weken geleden heeft aangegeven dat onderzoek inmiddels heeft uitgewezen dat de provincie Utrecht – overigens samen met Noord-Holland; misschien is er een samenhang met de hoogte van de opcenten – de provincie is met de minste problemen op dit vlak. Dus ja, ik heb al eerder gezegd – en ik zie dat nu bevestigd in dat onderzoek – dat wij dat juist in deze regio, waarbij wij in het verleden nooit bezig zijn geweest met solitaire winkellocales, altijd hebben gedaan in een bredere relatie tot woningbouw en dergelijke. Er is maar één project dat daarvan echt afwijkt en dat is het project dat hier in het Utrechtse door de Staten is benoemd. De vraag blijft dan echter in hoeverre je daarop direct beleid moet voeren. Dus gegeven het feit dat er op dit moment een onderzoek ligt, ga ik niet direct over tot het vragen of de ontwikkelingsmaatschappijen hierop actie willen ondernemen.

De fractie van GroenLinks maakte een opmerking over de ambities die het kabinet heeft op het gebied van duurzaamheid. Ik heb ondertussen ook zelf een

tweetal 'green deals' gesloten. Ik heb daarbij aangegeven dat ik het van belang vind dat het Rijk daarin de verantwoordelijkheid neemt. Dat heeft ertoe geleid dat wij niet bij de eerste deals meegetekend hebben. Wij hebben er net zo lang over gesproken tot wij zagen dat het Rijk ook bereid was om investeringen te doen. Wat bij die 'green deals' ook heel belangrijk is, is dat daar de verantwoordelijkheid wordt gelegd voor de andere partijen. Het is dus nadrukkelijk niet iets, waarbij je als overheden direct aan de lat staat. Het is juist de bedoeling de maatschappelijke partners daarin te vinden. Dat is ons gelukt op het gebied van onder andere recreatie, busvervoer en de decentrale energieopwekking. Daar hebben wij al een aantal mooie deals liggen. Als het kabinet de mogelijkheid biedt die verder uit te breiden, dan zal ik dat zeker aangrijpen.

Bij alles wat er is gezegd over het Utrecht Science Park is het mooi te constateren dat inmiddels is gebleken dat Utrecht Science Park van het voorbeeld van hoe het niet moet, geworden is tot een voorbeeld van hoe het juist wel moet. Wij zijn nu een voorbeeld geworden, waar wij dat in het verleden niet waren. Wij blijven die lijn dus ook voortzetten. Wij blijven dat op die manier benoemen richting het Rijk. Die steunt ons ook in de ambities die wij hebben voor uitbreiding met satellieten, zoals die in De Bilt. Daarover blijven wij volop in gesprek met het Rijk.

Ik kan het niet laten iets te zeggen over borden en de regelingen die daarvoor zijn, ook al ligt dit bij een andere portefeuillehouder. Een positieve bijdrage die het wel levert, zeg ik tegen de heer Van Wikselaar, is dat onze provincie een aantal centimeters groter is geworden door deze regels doordat wij onze borden "Welkom" en "Tot ziens" net over de provinciegrensen heen moeten zetten. Anders voldoen wij niet aan onze regelingen. Dat was waarschijnlijk niet het antwoord dat hij wilde horen, dat is duidelijk. Verder laat ik het over aan de heer Krol.

Dan het uiterst sympathieke voorstel – ik noem het toch maar – over het minibusje in Stichtse Vecht. Voor al die dingen voor dit 'losse vervoer' hebben wij onder andere de regiotaxi. Ik zou hierover eigenlijk willen meegeven om dat nog een keer bij de mensen onder de aandacht te brengen, die dit onder de aandacht hebben gebracht. Ik wil niet zo ver gaan

als wat in de motie staat, maar ik wil best bij Connexion onder de aandacht brengen dat hierover een vraag is en dat wij daarnaar willen kijken. Ik kan op dit punt niets toezeggen. Wij hebben laatst nog een proef gehad in de Ronde Venen en daar hebben wij moeten constateren dat uiteindelijk slechts tien mensen gebruik maakten van die bus. Als je dan kijkt naar de investering die daarin zit, dan kost het ongeveer zo'n € 2500 tot € 5000 per reiziger. Dat is ook een redenatie waar je naar moet kijken. Op het gebied van de regiotaxi zijn er dus wel mogelijkheden. Ik denk dat dat de beste uitkomst is die ik hier kan meegeven.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik mis nog wat in de reactie van de gedeputeerde.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat ik al weet wat de heer De Kruijf bedoelt. Dat zit in mijn lijstje van de financiën met betrekking tot het gesprek dat de heer De Kruijf wil aangaan over onderbesteding.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dat niet is niet wat ik bedoel. Wat wij zien in deze begroting, zijn prima cijfers tot en met 2016. Wat wij horen zijn de meest sombere veronderstellingen en voorspellingen over wat er op ons afkomt. Ik geloof dat het meest somber degene is, die het meest frequent de Bijbel leest. Wat wij graag willen is een discussie over de vraag: wat moeten wij daar nu mee, wat moeten wij met de reserves, wat is een acceptabele ondergrens daarbij en hoe gaan wij om met de verschillende cijfers die ons gepresenteerd worden?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wat ik had gehoord van de heer De Kruijf was dat hij graag in discussie wil aan de hand van de onderbestedingen en de ruimte die in de begroting zit. Ik wil dat gesprek graag met hem aangaan, maar dan in de bredere opzet, zoals wij hier in het verleden al besproken hebben, van de algemene begrotingssystematiek. Dat betekent dat wij het gesprek aangaan over hoe de begroting in elkaar steekt. Ik heb daarover al aangegeven dat ik daarvoor iets meer ruimte nodig heb. Ik verwacht dat wij dat hebben bij de voorjaarsnota van komend jaar, waarbij wij wat betreft de begroting een doorrekening hebben. Op basis daarvan wil ik graag dat

gesprek aangaan. Die toezegging was ik nog vergeten. Excuses daarvoor.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil de opmerking maken dat ik de regiotaxi geen goed alternatief vind. Ten eerste moet je bellen en dan moet je een of twee uur wachten voordat de regiotaxi komt. Daarna moet je weer bellen om af te spreken wanneer de regiotaxi je weer terugbrengt. Dat betekent dat je een aantal zaken moet combineren, bijvoorbeeld als je naar het centrum van Loenen-Dorp gaat, waar eigenlijk alles is wat nergens is, tenminste niet daar in de buurt. Ik zou de gedeputeerde willen vragen het gebied te gunnen om een jaar te gaan proefrijden. Op dit moment rijdt dat busje leeg in de rondte. Het biedt natuurlijk wel voordelen, zeker in de spitsuren, omdat de mensen dan naar Weesp kunnen gaan met het busje om naar de trein te gaan en van daaruit naar hun werk. Omdat het busje de hele dag leeg rondrijdt zijn wij vreselijk bang – de gedeputeerde schetste wat er in de Ronde Venen is gebeurd – dat uiteindelijk wordt gezegd dat het busje niet rendabel is: wij heffen het op. Dan hebben wij niets meer. Als de gedeputeerde hierin meegaat, wil ik mijn motie aanpassen. Laten wij dan een jaar proefrijden. Wij kunnen het middels de dorpsraden enorm promoten.

De VOORZITTER: Uw punt is duidelijk

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De lastigheid, elke keer als wij over het OV spreken, is dat ik telkens een proef moet toezeggen. Ik moet op een gegeven moment gewoon staan voor het beleid dat wij hier hebben afgesproken. Dat is een concessie, zoals wij die hier hebben staan. Ik wil mevrouw Hoek aanbieden dat ik bij de vervoerder wil aangeven dat dit punt speelt. Dat wil ik met alle plezier toezeggen. Zij moet echter ook de flexibiliteit onderkennen die de regiotaxi biedt. Die biedt namelijk de mogelijkheid om op elk willekeurig moment dat je wilt gaan, er gebruik van te maken en dat je niet afhankelijk bent van de tijden waarop een bus komt. Ik denk juist dat wij een heel evenwichtig pakket hebben op dit moment. Overal waar iets verbeterd kan worden, sta ik voor open. Ik wil echter toch de Staten vragen wat terughoudend te worden bij het afroepen van proeven. Totnogtoe hebben alle proeven bewezen dat het zaken waren die wij als politiek sympathiek vonden en waarvan wij hebben

gezegd: "Dat gaan wij doen." Uiteindelijk bleek elke keer in de praktijk dat de mensen die er het meeste verstand van hebben, de vervoerders, gelijk hadden dat er geen gebruik van is gemaakt. Ik wil dus met alle plezier het punt nog een keer onder de aandacht brengen, ook op de manier waarop mevrouw Hoek het neerlegt, maar ik denk niet dat het verstandig is als politiek alleen maar de politieke wens te hebben om iets te doen waarvan de vervoerver op dit moment aangeeft dat het niet haalbaar is, wetende dat wij een alternatief hebben. Als het alternatief er niet zou zijn, dan snap ik dat je als politiek zegt: "OK, er is geen enkele mogelijkheid." Wij hebben er echter een alternatief liggen en ik wil het dus op deze manier doen. Dan kom ik mevrouw Hoek een eind tegemoet, maar ik ga niet over tot het exacte verzoek dat zij doet in haar motie.

De VOORZITTER: De standpunten lijken mij helder.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Dan wil ik nog graag een vraag stellen.

De VOORZITTER: Dit gaat in het kader van de begroting erg in op detailniveau. U krijgt nog een tweede termijn. Ik zou zeggen: benut u de pauze daarvoor.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Er is door verschillende fracties een aantal opmerkingen gemaakt over Hart van de Heuvelrug. Ik denk dat het niet de tijd en de plaats is om daarop tot in detail, zoals wij er ook over gesproken hebben in de commissie, terug te komen. Misschien even iets over twee dingen. Het is iedereen volstrekt helder dat in Hart van de Heuvelrug een aantal van de groene elementen het afgelopen jaar al is gerealiseerd. Dat is iets om trots op te zijn, maar het is ook zo dat wij de komende jaren een stevige inspanning moeten plegen om onze verdienmogelijkheden weer terug te halen. In de begroting hebben de Staten daarover een en ander gezien. Zij weten – daarover heb ik de Staten bijgepraat in de commissie – dat wij het komende jaar intensief ons best zullen doen om andere en nieuwe afspraken te maken, met name met de meest betrokken gemeenten, over de vraag hoe wij die rode projecten het meest kansrijk en succesvol kunnen laten zijn de komende jaren. Ik heb de Staten daarover bijgepraat. Vervolgens kwam er een brief uit een van de ge-

meenten, ik meen van de fractie van de PvdA uit Soest, die zei: "Wij vinden het fijn als wij met enige regelmaat bijgepraat zouden worden." Dat komt doordat men in de gemeenteraad wat later werd bijgepraat dan de Staten hier. Dat is prima. Ik heb het al toegezegd, maar ik wil het wel herhalen dat dit een onderwerp is waarbij wij met regelmaat de laatste stand van zaken moeten bespreken en met regelmaat moeten kijken hoe het gaat met het maken van die nieuwe afspraken. Het is een onderwerp dat het komende jaar in elk geval, wat mij betreft, hoog op de agenda staat. Het is terecht dat de Staten van mij verwachten dat ik hen in de commissie RGW met regelmaat bijpraat.

Er is door de fractie van de PVV een opmerking gemaakt over de ecoducten. Wij hebben afgesproken dat wij de cijfers van de evaluatie van onze Hart van de Heuvelrug ecoducten en de andere ecoducten, die vaak van andere partners zijn, in het eerste kwartaal van 2013 zullen bespreken met de Staten. Uiteraard komen wij die toezegging na.

De laatste opmerking ging over het Ericaterrein. Ik heb natuurlijk wel gehoord wat de heer Dercksen daarover zei. Het is echter wel aardig nog eens te illustreren hoe wij daarmee omgaan. Er is in 2010 een besluit genomen door Provinciale Staten om het Ericaterrein te onteigenen, om daarmee een belangrijk onderdeel van die zogenaamde westelijke corridor te realiseren. Wij denken er nu serieus over na of wij werkelijk alle onderdelen van dat Ericaterrein nodig hebben in een tijd waarin wij nu eenmaal minder geld hebben. Dat lijkt mij realistisch om daarover in een evaluatie nog eens na te denken. Het zou ertoe kunnen leiden dat wij niet alle onderdelen van het Ericaterrein definitief nodig hebben. Dat zou misschien voor een enkele bewoner van een recreatiewoning op dat terrein een voordeel kunnen opleveren.

Er zijn door verschillende fracties opmerkingen gemaakt over de € 200 miljoen extra die in het nieuwe regeerakkoord benoemd zijn. Ik ben nog even in afwachting van de nadere duiding daarvan. Het is niet ondenkbaar dat in die € 200 miljoen een aantal aanvullende afspraken met de provincie alsnog wordt ondergebracht. Ik denk met name aan de zogenaamde programmatische aanpak stikstofgelden. Dat is een beetje jargon. Het zou echter kunnen betekenen dat die € 200 miljoen niet € 200 miljoen

is, omdat het voor een deel gebruikt wordt ter dekking van andere afspraken die al met de provincies gemaakt zijn. Dat maakt het feestje op dit punt wel iets minder compleet.

De fractie van GroenLinks heeft opmerkingen gemaakt over de herijkte dan wel over de niet-herijkte EHS. Dat zit ook in het regeerakkoord. Ik heb in informele zin begrepen dat het kabinet met deze wat cryptische formulering bedoeld heeft de inmiddels herijkte EHS. Dat zou in Utrecht het Akkoord van Utrecht EHS zijn. Er vindt op dit punt deze of komende week nog formeel overleg plaats met de nieuwe staatssecretaris. Dan informeer ik de Staten uiteraard over hoe wij dat nader moeten duiden. De fractie van de SGP heeft ook gesproken over het Hart van de Heuvelrug. Ik denk dat ik daarover voldoende heb gezegd op dit moment.

De fractie van de PvdD heeft gesproken over het Biodiversiteitsteam. Ik heb met sympathie geluisterd naar wat de heer Van der Steeg daarover heeft gezegd. Binnen het college denken wij eigenlijk – ik heb de motie die de heer Van der Steeg achter de hand heeft nog niet gezien – dat als in de samenleving grote groepen mensen bereid zijn als vrijwilliger op het gebied van biodiversiteit de overheid te helpen, dat het een samenleving-gedragen initiatief is waarover je positief zou moeten zijn, ook in de zin dat je dat moet faciliteren of ondersteunen of hoe dan ook. Als het een overheidsinitiatief zou moeten zijn – 'wij gaan een Biodiversiteitsteam maken – dan zouden wij er iets minder sympathiek tegenover staan. Dus ik denk dat het goed is dat de heer Van der Steeg in zijn tweede termijn iets nader onderbouwt of dit iets is wat van onderop komt. In dat geval is dat positief te waarderen en dan zullen wij dat vanuit Gedeputeerde Staten ook zo doen. Als dat niet zo is, dan denken wij er iets kritischer over. De stroperij zal door collega De Vries worden beantwoord. Het is echt een handhavingsvraag. De Regionale Vogelopvang. Nicole van Gemert, die wij allen nog kennen als statenlid, heeft in de stad Utrecht voor elkaar gekregen één jaar extra geld van de stad naar de vogelopvang te brengen. Dat heeft zij goed gedaan. Wij hebben deze discussie natuurlijk al eerder gevoerd met elkaar en gezegd dat wij in eerste instantie hier niet een provinciale financiële verantwoordelijkheid voor de vogelopvang in de stad Utrecht zien. Dat standpunt is ongewijzigd. De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de

Voorzitter! Ik wil mijn beantwoording in twee delen knippen: enerzijds de wat lossere onderdelen die aan bod zijn gekomen vanuit de verschillende fracties, anderzijds het verhaal vanuit de portefeuille Binnenstedelijke ontwikkeling en wonen, omdat daarover wat meer in den brede is gesproken en omdat daartoe een amendement ligt van de fractie van de PvdA.

De stroperij. Ik heb het artikel ook gezien toen het in de krant verscheen. Zorgwekkend. Ik denk dat het goed is om inzicht te krijgen in wat precies de situatie is in onze provincie en hoe daarop gereageerd wordt door de milieupolitie. Het lijkt mij goed dat ik dat eerst laat uitzoeken, ook door onze mensen die daarmee bezig zijn vanuit handhaving. Daarna kunnen wij kijken welke strategie verstandig is in dit licht.

Wij hebben natuurlijk het jaarprogramma Vergunningverlening en handhaving, waarin wij accenten kunnen aanbrengen waarop wij willen inspelen vanuit onze handhavingsrol. Mocht dit echt een dergelijke impact hebben dat wij daar extra op willen inzetten, dan denk ik dat ik bij de Staten terug moet komen met een voorstel. Vooralsnog wil ik eerst een goed inzicht krijgen in de situatie van dit moment in Utrecht en daarover contact opnemen met de milieupolitie.

De fractie van GroenLinks had een vraag over het vliegveld Hilversum en de eventuele aanpassingen daarvan. Het is trouwens niet een vergroting, maar een verharding van de baan. Het heeft wel de consequentie dat er op een andere manier gevlogen kan worden en ook met andere toestellen. Ik heb daarover deze week een gesprek met de gedeputeerde van Noord-Holland om ons belang, dat met name ligt in de veiligheid en in de geluidscoutour, daarbij aan de orde te stellen. Ik heb ook afstemming gezocht met de gemeente De Bilt, omdat dat een aangrenzende gemeente is. Ook als je kijkt naar de reden waarom het vliegveld wordt veranderd, is natuurlijk de ontwikkeling van de wijk Ter Sype in Wijdmeren. Dat heeft ook mobiliteitsconsequenties. Dat wil ik ook inzichtelijk hebben. Ik kan dus meegeven dat wij bovenop het dossier zitten. Zodra er wat te melden valt uit de gesprekken die wij gevoerd hebben, ga ik terug naar de commissie MME.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter!

Dank voor deze beantwoording. Het uitgangspunt blijft toch wat eerder door de Staten in dezen is ingenomen?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Jazeker, dat is ook waarmee ik op pad ga naar de collega in Noord-Holland om dat helder te maken en dat dat nog steeds geborgd is ten aanzien van onze rol in de veiligheidscontour en ten aanzien van de geluidscontour. Dat is het haakje waarmee wij ons in positie kunnen brengen, zal ik maar zeggen.

Ten aanzien van Europa gaf de heer Nugteren aan dat hij wel wat verwachtingen had. Ik wil dat toch enigszins temperen vanuit het regeerakkoord, zoals dat tot ons is gekomen. De eerste zin oogt heel interessant. Ik denk dat de minister ook wel van goede wil is. Als ik dan de regels daarna lees in het regeerakkoord, dan lees ik toch weer de opgave van € 1 miljard, met name vanuit Financiën ingestoken. Ik denk toch nog steeds dat dezelfde koers gevaren wordt in Den Haag, zoals wij die ook de afgelopen jaren hebben gezien. Daar is enerzijds wat voor te zeggen. Aan de andere kant is het iets wat ons als lokale en regionale overheden belemmert, zeker als wij met die Europese fondsen aan de slag zouden willen gaan en daarop onze inzet zouden willen plegen. Er is dus nog wel het een en ander te doen wat dat betreft, maar ik hoop dat daar toch een andere wind zal waaien.

De fractie van de ChristenUnie had een aantal vragen over de begroting in relatie tot recreatieschappen, RUD's en het Deltaprogramma. Vooralsnog gaan wij ervan uit dat de recreatieschappen zoals ze er nu zijn, blijven bestaan. Anders was ik wel eerder bij de Staten gekomen met een voorstel over hoe wij de recreatieschappen in de toekomst zien. Daarover gaan wij begin volgend jaar met elkaar spreken. Vooralsnog is de begroting zo geordend dat wij ervan uitgaan dat de recreatieschappen er zijn. Mocht er toch een wijziging ontstaan, dan kunnen wij dat natuurlijk aanpassen via een begrotingswijziging. Dat geldt ook voor de RUD's. Volgende week spreken wij in de commissie MME daarover. Dan komt het koersdocument aan de orde. Daarin wordt geschetst welke kant wij denken op te moeten gaan met de vorming van de RUD. De volgende stap daarin is het onderzoeken van de middelen die daarbij aan de orde zijn en welk personeel er vanuit onze

provincie en vanuit de andere deelnemers naar de RUD gaat.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil nog even terugkomen op het thema Europa. De gedeputeerde vindt het jammer dat het nieuwe kabinet € 1 miljard wil korten op de bijdrage aan Europa.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat heb ik niet zo gezegd.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Misschien kan de gedeputeerde dan herhalen wat hij gezegd heeft.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Waar het mij om gaat, is dat de inzet zich weer beperkt lijkt tot het terughalen van de € 1 miljard, terwijl mijn inzet erop gericht is juist geld vanuit Europa hier naartoe te halen, zodat wij die projecten kunnen doen en daarmee de cofinanciering veilig kunnen stellen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde weet dat er ongeveer 1% van wat Nederland betaalt aan Brussel terugkomt in de regionale fondsen. Vindt hij het dan verstandig om op te merken: "Laten wij maar € 1 miljard meer aan Europa betalen, omdat wij in Utrecht dan misschien € 1 miljoen meer terug zouden kunnen krijgen." Dat vind ik slecht koopmanschap.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het gaat niet om € 1 miljard meer betalen. Het gaat om € 1 miljard korting. Dat is een ander verhaal dan dat je meer betaalt. In de visie van het kabinet betalen wij te veel aan Europa. Ik zeg: "Dat is nog maar de vraag." Het gaat er mij om, vanuit de rol die wij als provincie hebben, ervoor te zorgen dat er een politieke benadering ontstaat, waarin wij niet beperkt worden in het zoeken van samenwerking met de Europese Commissie om via de Europese fondsen in de provincie Utrecht te kunnen doen. Ik merk gewoon, ook de afgelopen jaren, dat de houding van het vorige kabinet, maar ook daaraan voorafgaand, ons daarin belemmerd heeft.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een heleboel tekst om te zeggen dat de gede-

puteerde liever heeft dat wij € 1 miljard betalen aan Europa, om vervolgens hier € 1 miljoen meer terug te krijgen. Ik vind dat slecht koopmanschap.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat is de conclusie van de heer Dercksen. Ik deel die conclusie niet. Ik vind dat het een bijdrage is aan onze agenda die wij hier in de provincie Utrecht hebben.

Ik was bij de fractie van de ChristenUnie betreffende het Deltaprogramma. Daarvoor geldt eigenlijk precies hetzelfde. Wij zijn nu begonnen aan een traject om het programma vorm te geven. Wij hebben nog geen zicht op wat eventueel de bijdrage van de provincie Utrecht daarbij zou moeten zijn. Dat wordt eigenlijk pas rond 2014/2015 bekend als ook het Deltaprogramma in de steigers staat en de maatregelen inzichtelijk zijn geworden. Het is natuurlijk zo dat er van ons ook een bijdrage verwacht wordt, maar ik denk dat er in het Deltaprogramma in den brede zeker ook naar het Rijk en naar de waterschappen wordt gekeken om daarin gezamenlijk op te trekken. Ik denk dat vanaf dat moment pas inzicht gegeven kan worden in hoe wij onze middelen voor water daarbij aanwenden.

Dan ga ik door naar de vragen over de woningmarkt. Ik begin met een aantal kleinere onderwerpen en ga dan naar het amendement toe.

De fractie van GroenLinks vraagt om een reactie over de woningmarkt en de corporaties en het kabinetsbeleid dat daarvoor nu geformuleerd is. Ik ben van mening dat wat er nu wordt neergezet, ervoor zorgt dat de corporaties ook op slot gaan en dat men er heel strikt bovenop gaat zitten. Daar is voor een deel aanleiding toe. Ik hoef maar te verwijzen naar Vestia, de ss Rotterdam en de beloningsstructuur die bij een aantal corporaties aan de orde is geweest. Er is dus een zeker afrekenmoment aan de hand. Aan de andere kant zoeken wij als provincie juist het contact met de corporaties, omdat zij voor ons een heel belangrijke bijdrage kunnen leveren aan de onderkant van de markt bij het creëren van zowel starterswoningen als meer huurwoningen. Ik zou het echt bijzonder betreuren wanneer het kabinetsbeleid ertoe leidt dat de corporaties financieel gezien enorm vast komen te zitten en weinig manoeuvreerruimte overhouden om te participeren in het creëren van die woningmarkt die zich met name aan de

onderkant bevindt.

De fractie van GroenLinks sprak nog over de 'green deals' met corporaties. College Van Lunteren heeft daarover ook al het een en ander gezegd. Ik ben recent aanwezig geweest bij een bijeenkomst van de Natuur- en Milieufederatie, waarin ook een dergelijk verhaal werd gehouden. Het interessante daarvan was dat men eigenlijk de corporaties zou moeten verleiden om – en ik vind dat een taak die echt bij de corporaties ligt – eens te bekijken, als je nu een investering doet, wat dan de langetermijneffecten daarvan zijn. Dan blijkt dus dat bij een dergelijke investering op de langere termijn, de terugverdien-capaciteit veel groter is dan men in eerste instantie aanneemt. Daar zijn modellen voor. Er zijn mensen die dat daar hebben gepresenteerd. Ik was er zeer door geïnspireerd. Het zou mij ook een lief ding waard zijn dit soort zaken mee te laten nemen in zo'n 'green deal', waarbij ik dan wel aansluit bij de opmerking van collega Van Lunteren dat het met name de corporaties zelf zijn die aan de slag moeten, maar wij zullen hen daarbij zeker willen ondersteunen.

Dan de PvdA en anderen die over revolving van de woningmarkt en startersleningen hebben gesproken. Wij hebben daarover in de commissie ook uitgebreid gediscussieerd en ook bij het begin van de kadernota. Zoals bekend is het college geen fan van startersleningen. Wij vinden dat wij onze rol als provincie met name moeten zoeken aan de andere kant van de keten van de woningmarkt. Dat betekent dat wij graag met corporaties, met ontwikkelaars, met gemeenten, willen kijken hoe wij het woningbestand zodanig kunnen organiseren dat wij juist tegemoet komen aan de vraag van starters, zowel op het gebied van huur als van koop, maar dat wij aan de andere kant starters geld gaan geven om woningen te kunnen kopen. De Staten zullen zich het Rigo-rapport nog wel herinneren, waarin een maatschappelijke kosten-batenanalyse is gemaakt. Daaruit kwam naar voren dat de maatschappelijke kosten van een starterslening niet opwegen tegen de baten daarvan. Dat is voor ons aanleiding om te zeggen: "Dit instrument vinden wij niet een instrument dat bij de provincie zou moeten horen." De regeling zoals wij die uit het verleden kennen, was met name bedoeld om gemeenten te stimuleren een gemeentelijke starterslening in te stellen. Dit college kiest er dus heel duidelijk voor aan de andere kant van de keten de

woningbouw te stimuleren, waarbij wij vooral kijken waar op dit moment de vraag naar is.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat is natuurlijk zeer te betreuren. Natiebreed is er zo langzamerhand het besef dat er iets moet gebeuren, omdat die woningmarkt compleet op slot zit. Wij hebben onder 4.0 een keurig initiatief van alle belangrijke betrokken organisaties gezien. Het Rijk komt met plannen. Vervolgens zegt de gedeputeerde: "Wij kijken ernaar, maar wij hebben even geen rol daarin." Onbegrijpelijk. Ik bedoel, als provincie hebben wij toch een rol in de woningverdeling? Dat soort leningen met steun van de provincie, dat kan ik uit mijn eigen lokale ervaring melden, heeft geholpen. Het heeft absoluut een functie. Het is volstrekt onbegrijpelijk dat de gedeputeerde hierop zo passief reageert. Het is een gemiste kans. Absoluut.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik deel die mening natuurlijk niet; dat zal de heer De Kruijf begrijpen. Ik ben niet passief wat betreft het woningmarktdossier en de binnenstedelijke ontwikkeling. Wij kiezen alleen andere instrumenten dan de starterslening die de heer De Kruijf zo propageert, omdat wij vinden dat wij niet over elkaar heen moeten duiken als het gaat om wie er startersleningen geven. Daarnaast ben ik erg benieuwd waarmee het kabinet gaat komen. Er staat wel een regel over genoemd, maar ik heb nog geen enkele uitwerking gezien. Het blijkt ook dat startersleningen over het algemeen prijsopdrijvend zijn, zeker als je ze inzet in het licht van het stimuleren van starters om een nieuwbouwwoning te kopen. Dat is het laatste wat ik wil in deze provincie. Ik wil juist dat die prijs naar beneden gaat; dan wordt het bereik voor de starter weer groter. Ik vind het echt een verkeerde benadering en daarom ben ik er geen voorstander van het instrument hierin te zetten.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Als de gedeputeerde betere instrumenten kent, dan zie ik die graag tegemoet. Eerlijk gezegd denk ik niet dat ik ze voorlopig zal zien, want de boel zit compleet op slot. Natuurlijk is het zo dat als meerdere overheden initiatieven ontwikkelen, dat er dan overleg zal moeten plaatsvinden om zaken op elkaar af te stemmen. Daar heb ik voor gepleit. Dat is wat anders dan dat de gedeputeerde op voorhand zegt: "Luister, de problemen zijn er, maar dat is niet ons

pakkie-an, dat doen anderen maar."

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb heel erg gefocust op startersleningen als instrument dat ik niet zie zitten. Op andere plekken hebben wij wel dat gesprek, juist dat gesprek. Wij hebben hier ook het regionaal woningplatform, waarin wij regelmatig met ontwikkelaars, met gemeenten, met corporaties rond de tafel zitten. Daar komen wel de instrumenten naar voren. Daar gaan wij praten over tijdelijke bestemmingen om ervoor te zorgen dat de woningmarkt op gang komt. Wij hebben het dan ook over maatregelen die ertoe leiden dat wij die woningen bouwen waaraan nu de behoefte is. Dat betekent dus ook dat in die regionale afstemming, waarover wij al eens hebben gesproken, wij met gemeenten om de tafel moeten gaan zitten en ons over bouwplannen die nog op tafel liggen, moeten herbezinnen. Wij moeten daarnaar kijken in de zin van: is dit nu waar de markt op zit te wachten, is dit het aantal woningen waaraan men behoefte heeft op dit moment? Ik wil daarvoor heel graag met gemeenten rond de tafel zitten. Dat doen wij op dit moment al. Wij sluiten convenanten met gemeenten, waarin wij juist die plekken met elkaar oppakken om ervoor te zorgen dat daar die woningen komen die tegemoet komen aan de vraag die er op dit moment is. Dus dit is de wijze waarop wij denken dat wij dit moeten aanvliegen. Ik raad dus het amendement wat dat betreft af.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De fracties hebben in hun beschouwingen nagenoeg allemaal stilgestaan bij de voornemens van het kabinet om de provinciale herindeling actief ter hand te nemen. Op zichzelf is dat geen nieuw fenomeen. Ook het vorige kabinet had daarvoor ambities. Toen ging het nog over een fusie, met intensieve samenwerking als eventueel alternatief. Nu is de provinciale fusie tussen Noord-Holland, Utrecht en Flevoland in een wat breder perspectief geplaatst. De fracties hebben het al gezegd: opschaaling van gemeenten, toevoegen van de waterschappen, doorbouwen naar vijf landsdelen in plaats van twaalf provincies. Ook het fenomeen 'materieel gesloten huishouding' is daarbij genoemd. Ik heb de opdracht goed begrepen. De Staten zeggen eigenlijk: "Zoek uit wat het kabinet wil met deze provinciale herindeling, wees daarin pro-actief en geef Provinciale Staten tijdig gelegenheid om daarin de kaders te

stellen." Ik wil duidelijk maken dat ik die opdracht begrepen heb. Ik ga pro-actief aan de slag; in gesprek met de ministers, maar ook met andere 'stakeholders' die hierin een rol spelen, zoals de Utrechtse gemeenten, de waterschappen en andere organen. Ik kom zo snel mogelijk bij de Staten terug om hen van mijn bevindingen op de hoogte te stellen en hen gelegenheid te geven om de kaders eventueel bij te stellen. Wij handelen vanuit het mandaat dat al eerder gegeven is, waarbij is gezegd: "Fusie is geen taboe, de inhoud moet leidend zijn, structuur volgt." Met die boodschap zal ik op stap gaan en ik zal de Staten zo snel mogelijk berichten als er meer informatie beschikbaar is.

Er zijn vragen gesteld die betrekking hebben op de portefeuilles Cultuur en Jeugdzorg. De eerste opmerking was van de fractie van de PvdA en was gerelateerd aan de najaarsrapportage. Er zijn vragen gesteld over het budget van Alleato dat vrijgekomen is. Ik wil eigenlijk een tussenstap maken en zeg dat een deel van dat budget naar de jeugdzorg gaat om begeleiding van de gemeenten in de pilot zeker te stellen, zeker nu Alleato als organisatie verdwijnt. Van een deel van het budget heb ik verzocht om dit als frictiebudget te kunnen aanmerken bij knelpunten rondom cultuur.

Gevraagd is om welke instellingen het vooralsnog gaat. Ik heb van de Staten de opdracht gekregen om met name voor Het Filiaal te kijken of daar geen al te grote knelpunten en belemmeringen komen. Dat is een van de organisaties die daarvoor in aanmerking komen. Mijn verzoek is om dat budget nog enige tijd ter beschikking te stellen voor knelpunten in de toekomst, want dit is het laatste jaar dat cultuursubsidies door ons verstrekt worden, dus er zijn nog wat vragen te verwachten. Is dat niet zo, dan zal dat budget, met hinkstapsprong, toegevoegd worden aan de algemene middelen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! In de beantwoording is heel duidelijk aangegeven dat er 'dus' geen andere zaken bekend zijn.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Nee, op dit moment zijn er geen andere zaken bekend. Uit de gesprekken met instellingen en de verwachting die wij hebben, omdat subsidies nu eindigen, is de vraag de middelen nu niet direct naar de algemene middelen toe te schuiven, maar even

voor een deel beschikbaar te houden ten behoeve van het cultuurbudget en de instellingen die daaronder vallen, ook omdat die portefeuille met de huidige bezuinigingen geen ruimte biedt om op een andere manier klappen en onverwachte tegenvallers op te vangen. Het budget is echter in feite geoormerkt; het is daarvoor bestemd. Als het niet gebruikt wordt, vloeit het alsnog terug naar de algemene middelen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik neem aan dat wij in het voorjaar of wanneer dan ook, daarover gerapporteerd krijgen?

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dan zal ik de Staten rapporteren. Inderdaad. De fractie van de VVD heeft gevraagd of er specifiek aandacht besteed kan worden aan het Festival Oude Muziek en hun situatie binnen het budget voor cultureel ondernemerschap. Dat zal zeer zeker het geval zijn.

Een andere vraag betreft de afbouw van de regionale omroepen. In het overzicht kan men zien dat als de regionale omroepen onder het Rijk vallen en niet meer onder provinciale verantwoordelijkheid, dit een gunstig effect zou kunnen hebben op de provinciale begroting. Het bedrag dat wij vrijmaken voor de regionale omroep is groter dan het bedrag dat teruggehaald wordt vanuit het Provinciefonds. Het negatieve effect is natuurlijk dat de regionale omroep niet meer de rol zal kunnen vervullen, zoals tot op het heden het geval is en dat er van het beschikbaar stellen van zendtijd voor zaken die in de provincie aan de orde zijn in veel mindere mate sprake zal zijn. Wij zullen ons in IPO-verband beraden welke provinciale reactie daarop van toepassing is.

De fractie van de ChristenUnie vraagt hoeveel ruimte er is in de jeugdzorgbegroting om in te spelen op onverwachte ontwikkelingen. Tegen de heer Schaddelee zeg ik dat ik een budget heb in de jeugdzorgbegroting van € 5,6 miljoen autonome middelen. Dat is geen vrij budget; dat budget is al toegewezen aan een aantal bestemmingen. Ik heb op dit moment geen aanleiding te verwachten dat ik met dat budget niet zal uitkomen en met een aanvullend verzoek naar de Staten zou moeten komen. Ik heb daarvoor geen signalen en daarvan zal voorlopig dan ook geen sprake zijn.

Een andere vraag gaat over Huis Doorn. De situatie van Huis Doorn is bekend. Welke mogelijkheden

zijn er vanuit de provincie? Huis Doorn is voor ons geen instelling waaraan wij een structurele subsidie verstrekken. Wel zijn wij heel actief betrokken bij alle activiteiten van Huis Doorn om de situatie bij het Rijk bekend te maken en om ernaar te streven de rijkssubsidie niet te halveren. Ook in het traject dat wij met de heer Wijers hebben, waarin wordt gekeken hoe wij onze kasteelmusea kunnen versterken en welke activiteiten binnen ons bereik liggen, speelt Huis Doorn een prominente rol. Op die manier is het bij ons absoluut in beeld als organisatie waarvoor wij een verantwoordelijkheid nemen.

Dan ligt er een opmerking van de fractie van 50Plus over de bibliotheken. Mevrouw Hoek noemde de bezuinigingen van de gemeenten voor de bibliotheken. Die zijn ook mij niet ontgaan. Ik hecht er waarde aan hier te nadrukken, weliswaar op het totale budget dat omgaat in bibliotheken, dat het een fractie is. Wij geven een bedrag van € 2 miljoen uit aan bibliotheken, met name om de basisvoorziening op peil te houden. Wij investeren ook nog een bescheiden bedrag in de Samenwerkende Utrechtse Bibliotheken. Dus als het gaat om de provinciale bemoeienis met de bibliotheken, dan blijft die vooralsnog op peil.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij stonden een maand geleden tegenover elkaar toen wij het hadden over De Utrechtse Spelen. Wij hadden het verzoek gedaan om het bestuur te vervangen, omdat het disfunctioneerde. De gedeputeerde wilde van de expertise gebruik blijven maken, zei zij toen. Gelukkig dacht het ministerie daar anders over en zijn er mensen ontslagen. Nu is het bericht gekomen dat de zakelijk directeur, primair verantwoordelijk voor het financieel wanbeleid van de stichting, een vertrekregeling aangeboden heeft gekregen van € 35.000. Ik vind dat volstrekt onacceptabel. Iemand die de stichting aan de rand van het faillissement heeft gebracht en ervoor heeft gezorgd dat vijf mensen die wel gefunctioneerd hebben, zijn ontslagen, kan wat ons betreft geen vertrekregeling krijgen. Is de gedeputeerde bereid haar invloed aan te wenden om dat terug te draaien?

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik vind dat een voorbarige vraag. De mening van de heer Dercksen over de situatie bij De Utrechtse Spelen is bekend. Hij heeft daarover ook schriftelijke vragen conform artikel 47 gesteld.

De antwoorden krijgt hij uiteraard; die worden ter beschikking gesteld van de Staten in totaal. De bemoeienis die wij gehad hebben met De Utrechtse Spelen in het kader waarom wij er destijds over spraken, was de € 200.000 die wij beschikbaar hebben gesteld om de organisatie te redden en ervoor te zorgen dat het Rijk zijn verantwoordelijkheid zou nemen. Die operatie is geslaagd. Ik moet mij beraden op de mogelijkheden dan wel de beperkingen die er zijn ten aanzien van de maatregelen die er nu genomen zijn. Ik wil daarop niet vooruitlopen. Ik zorg ervoor dat de heer Dercksen antwoord krijgt op zijn vragen binnen de gestelde termijn.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil mijn vraag herhalen. Wil de gedeputeerde ons toezeggen dat zij er wat aan gaat doen?

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik doe de heer Dercksen die toezegging niet. Ik wil geen valse verwachtingen scheppen. Ik wil kijken wat er binnen de mogelijkheden ligt en ook binnen welk wettelijk kader deze maatregelen genomen zijn. Ik vind het voorbarig daarop nu vooruit te lopen. De heer Dercksen krijgt antwoord op zijn vragen binnen de gestelde termijn.

De VOORZITTER: De heer Van Lunteren wil nog een opmerking maken.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het betreft de beantwoording over de salarissen. Ik denk dat het goed is in eerste instantie te kijken wat de mogelijkheden daarbinnen zijn. Er zijn wat ervaringen bekend van provincies die een soortgelijke regeling hebben gehad, maar in de problemen kwamen als er meerdere partijen meesubsidiëren. Ik wil dus kijken wat ik kan doen binnen de regels. Ik vind het idee op zichzelf goed. Ik wil kijken wat de mogelijkheden zijn die ik binnen de lopende subsidieverordeningen kan doen. Dat is dus een beetje een lastig punt. Zodra ik het weet, zal ik middels een memo de Staten op de hoogte stellen. Als daaruit beleid voortkomt, zal ik dat richting de Staten sturen.

De VOORZITTER: Dan sluit ik de beraadslagingen in eerste termijn, ook van de kant van het college. Ik vind het wat merkwaardig dat wij overschotten in onze begroting hebben, dat wij dat presenteren als

een 'min'. Ik ben echter bang dat het systeem hier met verwarming en airco ook op die manier werkt. De griffier heeft gevraagd om de verwarming wat hoger te zetten, maar ik ben bang dat de aircoknop is ingedrukt. Daar zou graag aandacht voor willen vragen.

Ik schors de vergadering.

Schorsing van 13.21 uur tot 14.06 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Wij verzoeken iedereen die in en uit de zaal lopen de deuren achter zich te sluiten. Dat scheelt aanmerkelijk in de temperatuur.

Wij zijn toe aan de tweede termijn van de zijde van de Staten.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Een paar korte opmerkingen nog. Uiteraard betreurt ik het, nu er wel degelijk ruimte in de begroting is, en ik citeer even de gedeputeerde, dat die ruimte niet gebruikt wordt om problemen op te lossen, maar dat die ruimte gebruikt wordt om, zogezegd, de vetpotten te spekken. Ik betreurt dat. Ik vind het jammer, maar dat is de keuze die nu in meerderheid gemaakt wordt. Het is mij helder.

Wij zijn blij met de toezegging om terug te komen op de salarissen bij de gesubsidieerde instellingen. Die discussie zien wij met belangstelling tegemoet. Wij krijgen eerst informatie daarover.

Ook zijn wij blij met de toezegging voor een discussie over hoe wij omgaan met een soort algemene maatgeving voor onze financiën, onze begroting. Dat komt terug in het voorjaar, zo tegen de voorjaarsnota.

Waarmee wij helemaal niet blij zijn, is de reactie op ons amendement over de woningmarkt. Om te beginnen wil ik helder maken dat dat veel meer betreft dan alleen maar startersleningen. Ik heb al eerder de provincie Noord-Brabant genoemd. Wij hebben het ook over collectief particulier opdrachtgeverschap, garantstellingen, woonlastenverzekeringen en waardebescherming voor woningen: allerlei instrumenten en mogelijkheden die zij daar zien en ook gebruiken om mensen te helpen die het nu moeilijk hebben op de woningmarkt. En wij doen dat niet. Wij zitten op onze handen. Het mag vooral niks kosten. Wij betreuren dat buitengewoon.

Wij zien, ook tijdens dit debat, dat het coalitiebeleid dat vorig jaar is ingezet, onverkort wordt voortgezet.

Wij voelen ons daar nog steeds erg ongemakkelijk bij. Wij zullen dus ook tegen deze begroting stemmen.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Misschien mag ik van de gelegenheid gebruik maken om te vragen de verwarming niet te hoog te zetten. Het wordt knap warm hier. Het is ook niet erg energiezuinig, denk ik.

De VOORZITTER: Wij zullen het doorgeven, vooral vanwege uw zorg over de duurzaamheid. Die spreekt ons wel aan.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik moet de heer Nugteren nog even bedienen voor wat betreft de kandidatuur Culturele Hoofdstad van onze vrienden in Maastricht. De kandidatuur is gesteld in het college, voordat de PVV daaraan deelnam en toen de PVV actief werd in het college, is er toch stevig op de rem getrapt. Mijn collega ter plaatse noemde het een feestje voor subsidiefundamentalisten en eurofiele kunstvriendjes. Geen teksten van een partij die erg blij is met die kandidatuur, lijkt mij.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het antwoord van de heer Dercksen komt mij niet onverwacht voor, maar het bevreemdt mij des te meer dat hij net nog meende dat zij voor de kandidatuur waren omdat Maastricht Maastricht is, de stad die ook zijn liefde heeft. Nu blijkt hij weer van mening veranderd te zijn door tegen te zijn.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Nee, nee. Als je kandidaat wilt zijn voor Culturele Hoofdstad, dan is Maastricht de meest aangewezen plek. Dat ga ik niet ontkennen.

Het subsidieregister staat op internet, heb ik begrepen. Ik heb de communicatie daarover gemist of die is er niet geweest. Laten wij elkaar echter geen vliegen afvangen. Het staat op internet. Dat is mooi. Dank daarvoor. Dan Hart van de Heuvelrug. Wij komen met een motie, omdat wij vinden dat per 31 maart jaarlijks de Staten, maar eigenlijk ook de raden van de betreffende gemeenten, moeten worden geïnformeerd over de mastergereguleerder. Wat ons betreft was de toezegging die wij kregen van de gedeputeerde niet krachtig genoeg.

Motie M2 (PVV): informatie Hart van de Heuvelrug.

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012;

gehoord de beraadslagingen in het debat ter zake de begroting 2013 aangaande de informatieverstrekking over het project Hart van de Heuvelrug;

constaterende dat:

- *de informatie over het project Hart van de Heuvelrug in de maand september wordt besproken met cijfers van 1 januari van hetzelfde jaar;*
- *dat de fase waarin het project Hart van de Heuvelrug zich bevindt vraagt om snelle, actuele en frequentere informatievoorziening;*
- *alle raadsfracties van de gemeente Soest het verzoek hebben gedaan om snellere en frequentere informatie in het project Hart van de Heuvelrug;*
- *de gedeputeerde hierin geen toezeggingen heeft gedaan;*

dragen het college van GS op:

- *om conform het verzoek van de raadsfracties van de gemeente Soest de jaarlijkse actualisering van de mastergrondexploitatie per 1 januari uiterlijk per 31 maart beschikbaar te hebben voor raden en Staten;*
- *de actuele mastergrondexploitatie te voorzien van een korte voortgangsrapportage, gericht aan de raden en Staten.*

En gaan over tot de orde van de dag.

Wij dienen ook een motie in voor verlaging van de opcenten. Wij willen de opcenten verlagen met 2%, zoals intussen bekend is. Ik wil even teruggaan naar de begroting. Vorig jaar is de begroting voor 2012 opgesteld en was het vooruitzicht voor ultimo 2015 een totale reserve van € 228 miljoen. Dit jaar, in de begroting voor 2013, voorziet men ultimo 2015 een totale reserve van € 295 miljoen. Dat is in een keer 30% meer, € 70 miljoen meer. Daar kan die 2% opcentenverlaging heel makkelijk van af.

Motie M3 (PVV): verlaging opcenten

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012;

gehoord de beraadslagingen over de begroting 2013;

constaterende:

dat de lasten van de automobilist tot een onaanvaardbaar niveau zijn gestegen door een aaneenschakeling van BTW- en accijnsverhogingen;

verzoeken het college van GS:

om de opcenten met ingang van 1 januari 2013 met 2% te verlagen en de dekking ervan te zoeken binnen de begroting, echter niet binnen de programma's Jeugdzorg en Mobiliteit.

En gaan over tot de orde van de dag.

Nog even iets over De Utrechtse Spelen. Wij vinden echt dat het niet kan dat iemand die de gesubsidieerde stichting De Utrechtse Spelen aan de rand van de afgrond brengt, een vertrekregeling krijgt aangeboden. Dat is niet te verantwoorden naar de belastingbetaler. Dat is niet te verantwoorden naar de mensen bij De Utrechtse Spelen die ontslagen zijn. Wij verzoeken dan ook die vertrekregeling ongedaan te maken of het bedrag van € 35.000 te korten op het reddingsplan van de Utrechtse Spelen.

Motie M4 (PVV): vertrekregeling zakelijk directeur Utrechtse Spelen

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012;

gehoord de beraadslagingen over de begroting 2013;

constaterende:

- *dat zowel de Raad van Toezicht als de zakelijk directeur van de Stichting De Utrechtse Spelen ontheven zijn van hun taak;*
- *dat de financiële chaos bij De Utrechtse Spelen met name de zakelijk directeur is aan te rekenen;*
- *dat de zakelijk directeur een vertrekregeling aangeboden is ter waarde van €35.000,00;*
- *dat het onacceptabel is dat een gesubsidieerde instelling een vertrekregeling aanbiedt aan een zakelijk directeur die aan de basis heeft gestaan van de financiële wanorde en een bijna faillissement, te meer daar andere werknemers zonder regeling zijn ontslagen;*

verzoeken het college van GS:

deze vertrekregeling ongedaan te maken, dan wel de bijdrage van de provincie Utrecht aan het reddingsplan van De Utrechtse Spelen te korten met € 35.000,00.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De moties zijn voldoende onderkend en maken deel uit van de beraadslaging. De moties kunnen worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank Gedeputeerde Staten voor de antwoorden, met name rondom de RUD's en het 'Brabants model'.

Ik heb begrepen in de eerste termijn dat het algemeen gevoel hier wel is dat plannen van Den Haag niet echt met gejuich ontvangen zijn. Nu is het nog een kunst statenbreed een opdracht te formuleren, waarmee Gedeputeerde Staten bij nadere duidelijkheid van de regering op pad kan.

Een ding heb ik gemist. Mevrouw Versteeg raakte het wel even aan, maar ik heb er geen reactie op gehoord van Gedeputeerde Staten. Dat gaat over initiatieven voor gesprekken met gemeenten over opschaling. Wij verwachten in dezen in elk geval dat het coalitieakkoord in Utrecht leidend is ten opzichte van het regeerakkoord en dat die initiatieven echt alleen maar van onderaf mogen komen en niet 'boven over'. Volgens ons hebben wij de meeste stemmen op zien gaan voor een fusie tussen Utrecht en Noord-Brabant. Wellicht moeten wij daarover eens nadenken.

Dan die subsidies. Wij zijn in onze fractie hierover een poos aan het nadenken geweest. In de vorige periode hebben wij een werkgroep Deregulering gehad. Wellicht is het denkbaar zo'n tijdelijk ingestelde werkgroep in het leven te roepen rondom de subsidies, waarbij wij samen met het college gaan nadenken over subsidies in control: gebeurt er wat wij willen en bereiken wij wat wij beogen? Wellicht is dit een gedachte om een keer met elkaar te delen. In de commissie BEM zullen wij dat naar voren brengen.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de SP had een aantal moties in de week gezet. Daar hebben wij geen bevredigende antwoorden op gekregen, dus die willen wij nu graag indienen.

Motie M5 (SP): alles komt goed?

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012;

constaterende

- *dat het nieuwe regeerakkoord aankondigt dat een wetsvoorstel WGR+ wordt ingediend;*
- *dat het college in zijn "Analyse" van dit regeerakkoord op pagina 4 vermeldt dat dit betekent dat mogelijk op korte termijn het BRU bij ons komt en dat als BRU-taken overgedragen worden aan de provincie, dit een grote taakverzwaring t.a.v. het openbaar vervoer betekent;*

overwegende

- *dat er geen verschillen in kwaliteit en prijsystematiek onder het beheer van één OV-autoriteit mogen ontstaan;*
- *dat BRU, na zijn actuele bezuinigingen op OV, een andere kwaliteitsstandaard en prijsystematiek hanteert dan de provincie;*

dragen het college op:

in de voorjaarsnota 2013 voorzieningen te treffen die voorkomen dat er verschillen in kwaliteit en prijsystematiek ontstaan tussen het OV in het BRU-gebied en het OV in de rest van de provincie op het moment dat de OV-autoriteit van BRU overgaat naar de provincie.

En gaan over tot de orde van de dag.

Motie M6 (SP): snelle OV-verbinding tussen Mijdrecht, Vinkeveen, Abcoude en Amsterdam CS.

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012;

constaterende:

dat de proef met buslijn 126 via station Abcoude per 9 december a.s. wordt beëindigd;

overwegende:

- *dat een snelle OV-verbinding tussen Mijdrecht, Vinkeveen, Abcoude en Amsterdam CS wenselijk is;*
- *dat er dit jaar geen snelle OV-verbinding bestond tussen station Abcoude en Amsterdam CS, hetgeen het succes van de proef met buslijn 126 niet bevorderde;*

- dragen het college op:
- bij de voorjaarsnota 2013 voorstellen te doen die een snelle OV-verbinding tussen Mijdrecht, Vinkeveen, Abcoude en Amsterdam CS mogelijk maken;
- daartoe met betrokken overheden en vervoersmaatschappijen in overleg te gaan.
- deze voorstellen te voorzien van een deugdelijke dekking.

En gaan over tot de orde van de dag.

Motie M7 (SP): sociale huisvesting is een kerntaak, ook voor de Provincie

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012, ter bespreking van de programmabegroting 2013 c.a.;

constaterende dat:

- het college in de brief 'Analyse Regeerakkoord Kabinet Rutte II' van 6 november zijn zorg uitspreekt over de gevolgen van beperking van de investeringsruimte van de corporaties voor het op peil houden van de kwaliteit in het binnenstedelijke gebied;
- het college in die brief vaststelt dat de mogelijkheden en middelen van de gemeenten om hieraan bij te dragen eveneens beperkt zijn;

van mening dat:

- goed onderhoud en energiemaatregelen in de sociale huur bijdragen aan de kwaliteit van het binnenstedelijk gebied;
- sociale huisvesting een kerntaak is, ook voor de provincie;

verzoeken het college:

- samen met de gemeenten en de corporaties te onderzoeken of en hoe de provincie kan bijdragen aan het op peil houden van de kwaliteit van het binnenstedelijk gebied, onderhoud en energiebesparende maatregelen in de sociale huursector;
- Provinciale Staten over de uitkomsten hiervan uiterlijk bij de voorjaarsnota 2013 te informeren.

En gaan over tot de orde van de dag.

Motie M8 (SP): herbestem middelen culturele hoofdstad in sociale huisvesting

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012, ter bespreking van de programmabegroting 2013 c.a.;

constaterende dat:

- het college in de brief 'Analyse Regeerakkoord Kabinet Rutte II' van 6 november zijn zorg uitspreekt over de gevolgen van beperking van de investeringsruimte van de corporaties voor het op peil houden van de kwaliteit in het binnenstedelijke gebied;
- het college in die brief vaststelt dat de mogelijkheden en middelen van de gemeenten en provincie om hieraan bij te dragen eveneens beperkt zijn;

van mening dat:

goed onderhoud en energiemaatregelen in de sociale huur bijdragen aan de kwaliteit en leefbaarheid van het binnenstedelijk gebied;

verzoeken het college:

in het geval Utrecht de titel Europese Culturele Hoofdstad niet verwerft, de daarvoor gereserveerde middelen te herbestemmen voor onderhoud, renovatie en energiemaatregelen in de sociale huurvoorraad.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De moties zijn voldoende ondertekend en maken deel uit van de beraadslaging. De moties kunnen worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dan wil ik een opmerking maken over het amendement van de PvdA. Het is natuurlijk prachtig als starters een steuntje in de rug krijgen, maar dat is niet wat volgens professor Priemus, oud-hoogleraar Volkshuisvesting, het verstandigste advies is. Zijn motto is: minder koop, meer huur, meer goedkoop, minder duur. Daarmee is het amendement niet in overeenstemming. Dat amendement kunnen wij niet steunen.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Er zijn een paar punten die wat de fractie van de ChristenUnie betreft nog open staan. Ik wil eerst het college bedanken voor de beantwoording. Huis Doorn: kennelijk moet het ei van Columbus nog gevonden worden. Wij wachten maar of het

plan Wijers wat gaat brengen. Ik waardeer het wel dat het college daar nu zo bovenop zit. Het is een heel waardevol museum, waar wij voor moeten gaan en als provincie trots op moeten zijn.

Dan de leegstand van winkels. Ik kende dat onderzoek niet. Ik heb de afgelopen weken ook af en toe nog wat anders gedaan. Ik vind het wel grappig dat Noord-Holland kennelijk ook in die Top-2 zit, want daar is men juist wel heel actief met beleid. Het is wel aardig daar nog een keer in te duiken en te kijken hoe zich dat tot elkaar verhoudt. Misschien liften wij wel mee op het succes dat men in Noord-Holland heeft dankzij haar beleid.

Dan hebben wij nog de 'geldteruggeefacties' van de PVV en de PvdA. Zij vullen het beide op een wat andere manier in: de een wil de opcenten verlagen en de ander wil wat doen met een starterspremie. Volgens mij hebben wij echter nog een paar openeindjes langs horen komen, onder andere over het Deltaplan en de EHS. Dus er komen nog genoeg dingen aan, waaraan wij ons geld kunnen uitgeven. In die zin denken wij dat het niet zo'n heel goed idee is.

Het laatste punt dat ik nog wil noemen, en daar hebben wij een motie over, gaat over verkeersveiligheid. Wat wij in de commissie hebben gehoord en wat de gedeputeerde nu heeft bevestigd, is dat wij nog een mobiliteitsplan in de lucht hebben hangen, waar nog allerlei maatregelen uit kunnen komen, maar wij weten nog niet precies hoe die maatregelen eruitzien. Wij weten wel dat bijvoorbeeld rotondes en verkeersregelinstallaties behulpzaam kunnen zijn om het aantal ongevallen naar beneden te krijgen. Wij horen ook dat het probleem het afgelopen jaar nogal eens is geweest dat wij onvoldoende middelen hadden om alles te doen wat wij wilden doen. Wij hebben als ChristenUnie een motie waarmee wij Gedeputeerde Staten verzoeken op zoek te gaan naar extra middelen, omdat wij het typisch zouden vinden als wij enerzijds het budget halveren en anderzijds de verkeersveiligheid willen aanpakken.

Motie M9 (ChristenUnie): ruimte voor verkeersveiligheid

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012;

constaterende dat:

- *provinciale wegen risicovoller kunnen zijn vanwege de hoeveelheid interacties;*
- *de provincie Utrecht een zorgplicht heeft ten aanzien van alle gebruikers van provinciale wegen;*
- *de Begroting 2013 opnieuw een verlaging voorstelt van het budget voor verkeersveiligheid, zodat dit budget in twee jaar tijd bijna met 50% krimpt;*

overwegende dat:

- *rotondes en verkeersregelinstallaties behulpzaam kunnen zijn om het aantal ongevallen naar beneden te krijgen;*
- *er in het kader van het nieuwe Mobiliteitsplan nog andere maatregelen overwogen kunnen worden die nu nog onvoldoende in beeld zijn;*
- *er middelen nodig zijn om deze maatregelen uit te voeren;*
- *het tegen die achtergrond een ongewenst signaal is dat het provinciale budget voor verkeersveiligheid naar beneden gaat;*

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten:

- *te zoeken naar extra ruimte voor financiële middelen voor verkeersveiligheid;*
- *bij de voorjaarsnota 2013 met nadere voorstellen hiertoe te komen.*

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dank aan het college voor de beantwoording van de vele vragen en de commentaren op een aantal onderwerpen.

Het is duidelijk dat nog veel zaken met betrekking tot het regeerakkoord nog onduidelijk zijn. Ik denk dat het goed is dat wij het college vragen om ons over al die zaken die de komende tijd helder worden te informeren. Ik wil dat op drie punten vooral nog even stipuleren.

Ten eerste is er nogal wat discussie over de woningmarkt. Wij voeren daarin een beleid. Wij zeggen daarvan dat dat een goed beleid is, een overtuigd beleid, zoals het bij ons hoort. Tegelijkertijd biedt het regeerakkoord wellicht weer andere perspectieven. Ook landelijk is er het nodige gaande. Wij hebben Wonen 4.0, wat ons erg aanspreekt, van alle markt-

partijen die bij de woningbouw betrokken zijn. Dus ik zou het college willen vragen op het moment dat er meer duidelijkheid komt van de regering over de zinnen die over de woningmarkt gaan – er is nu een minister voor, dus er kan flink aan gewerkt worden – dat in de Staten hetzij in de commissie aan de orde te stellen, zodat wij onze gedachten daarover kunnen formuleren.

Een vraag heb ik nog aan het college over de financiering. Er is ten aanzien van het Provinciefonds gezegd dat wij in december, via de decembercirculaire, het nodige meer weten. Ik zou graag snel geïnformeerd willen worden op het moment dat dat kan over de inhoud van de decembercirculaire. Ik zou van het college ook nog graag wat meer willen horen over de groene groeistrategie die de regering in haar programma heeft opgenomen, om te kijken welke kansen er liggen voor de provincie om daar wat meer mee te doen. Misschien moeten wij dat in de commissie een keer wat uitvoeriger bespreken.

Wij hebben nog niet alle moties gekregen. Ik kan dus nog niet overal op reageren.

Wat betreft de starters: het moge duidelijk zijn dat wij behoefte hebben aan een debat over de mogelijkheden die er zijn en dat wij zeer twijfelen aan de vraag of dit de methode hiervoor is. De financiële middelen zijn er in elk geval niet, zoals wordt gesuggereerd.

Buslijn 122. Het is niet omdat ik op mijn leeftijd werd aangesproken, maar wij vinden het toch te detaillistisch. In combinatie met de reactie van de gedeputeerde, denk ik dat dat misschien de oplossing is.

Tot slot de aangekondigde motie over de vogelopvang. Wij hebben als GroenLinks daar in het verleden al voor gestemd, omdat wij vinden dat het hoort bij het natuurbeleid, mits het aan een bepaald aantal voorwaarden voldoet. Nu blijkt dat de gemeente uiteindelijk ook besloten heeft om de helpende hand daarin te bieden – dat was de vorige keer het probleem; de gemeente wilde niet – is het voor ons misschien ook een overweging om dat ook te doen voor een periode.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Dank voor de heldere beantwoording van de vragen. Ik ben nog wel nieuwsgierig naar het landjepik van onze gedeputeerde, terwijl wij dat van anderen niet toestaan. Daar hebben wij het na de

vergadering nog wel even over.

Amendement A1, van de PvdA, gaat over een revolving fund. De gedachte erachter om te kijken welke stappen wij kunnen nemen als provincie om nog een bijdrage te leveren aan die woningmarkt, is wat ons betreft wel bespreekbaar, maar een uitgewerkt plan is er nog niet. Om er op dit moment geld uit het betalingsoverschot, laat ik maar zo formuleren, voor weg te zetten, is ons een brug te ver. Dat heb ik eerder al duidelijk gemaakt.

De motie M1 van 50Plus. Het idee is aardig, maar de toezeggingen van de gedeputeerde, namelijk om het te bespreken, zijn voor ons voldoende. Wij wachten de gedeputeerde te zijner tijd af.

Motie M2, informatie Hart van de Heuvelrug. Het college heeft gezegd periodiek met een rapportage te komen. Ik neem aan dat deze zaken daarin dan verwerkt zijn. Dat hoeft wat ons betreft op dit moment niet.

Motie M3: het is heel sympathiek om de belastingen te verlagen. Dat past zeker in onze lijn. Ik vind dan wel dat wij het college niet moeten opdragen hiervoor een goede dekking te verzinnen. Dan moeten wij als Staten zelf de keuze maken en zeggen: dan doet wij dit niet meer, dan doen wij dat niet meer. Ik wacht dus nadere voorstellen van de PVV daarover af.

Motie M5 van de SP, alles komt goed. Ik kan de gevolgen van de motie niet overzien. Ten tweede mis ik een dekking. Als gezegd wordt dat het college een aantal voorzieningen moet treffen, zijn dat dan geldelijke voorzieningen en hoeveel is dat dan? In dat geval zal er ook een dekkingsplan bij moeten zitten. Datzelfde geldt in feite voor motie M6. Die motie is op dit moment ook zonder dekking.

De opmerking die mevrouw Mineur maakte, dat als de Vrede van Utrecht niet gaat lukken, dat dan die gelden daarvoor maar beschikbaar gesteld moeten worden, is een voorschot nemen op iets wat wij nog niet zeker weten. Dat is naar mijn idee zeker niet passend in een deugdelijke, sluitende begroting. Over de laatste motie, sociale huisvesting een kerntaak, beraad ik mij nog even. Ik moet nog even nadenken over de gevolgen hiervan. Daar kom ik bij de stemverklaringen op terug.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Ten eerste wil ik zeggen dat ik het een heel goed idee vind van mevrouw Doornenbal om een opdracht te formuleren voor het college inzake de her-

indeling van de provincies Utrecht, Noord-Holland en Flevoland.

Ten tweede ben ik tevreden over het antwoord dat ik van gedeputeerde Van Lunteren heb gekregen over buslijn 122. Ik heb al gehoord dat men er zelfs al mee bezig is. Ik wacht af wat daaruit gaat komen en dan zien wij wel verder.

De VOORZITTER: Betekent het dat u de motie intrekt?

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! De motie trek ik in.

De VOORZITTER: Daarmee is motie M1 van tafel.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Over het Biodiversiteitsteam kwam de vraag van de heer Krol of het van onderaf bedoeld is of topdown. Het enige wat ik vraag, is of de heer Krol zijn autoriteit wil gebruiken om relevante partijen bij elkaar aan tafel te zetten, om hen daarna op het Brabantse model te attenderen en het daarna direct weer los te laten. Dan zou het inderdaad verder van onderaf verder ingevuld moeten worden. Zo is de motie bedoeld

Motie M11 (PvdD): Biodiversiteitsteam

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012, ter bespreking van de begroting 2013;

overwegende dat:

- *natuur een provinciale kerntaak is;*
- *behoud van de biodiversiteit een doelstelling is van het college;*

verzoeken het college van GS om: het initiatief te nemen tot het oprichten van een provinciaal biodiversiteitsteam naar 'Brabants model'.

En gaan over tot de orde van de dag.

Ten aanzien van stroperij dank ik de heer De Vries voor zijn toezegging om in overleg te treden met relevante organisaties en om, indien gewenst, terug te komen met een voorstel. Het indienen van een motie lijkt mij daarom overbodig.

Ten aanzien van de vogelopvang zou ik mede namens de fractie van de SP een motie willen indienen.

Motie 10 (PvdD, SP): vogelopvang

Provinciale Staten, in vergadering bijeen op 12 november 2012, ter bespreking van de programmabegroting 2013 c.a.;

constaterende dat:

- *de gemeente Utrecht structureel bijdraagt aan de instandhouding van de regionale vogelopvang, evenals enkele regiogemeente;*
- *nog niet alle regiogemeenten een bijdrage leveren, evenmin als de provincie,*
- *er daardoor structurele problemen blijven bestaan bij het beheer, capaciteit en onderhoud van de vogelopvang;*

tevens constaterende dat:

- *in de begroting van de gemeente Utrecht voor 2013 bij amendement is voorzien in een extra bijdrage van € 33.000 om deze problemen het hoofd te bieden;*
- *daar een opdracht aan het college van B&W van Utrecht aan vast zit om de bijdragen uit de regio structureel te regelen;*

van mening dat:

de provincie Utrecht een medeverantwoordelijkheid heeft bij de vogelopvang en zelf ook het initiatief kan nemen om een structurele oplossing te bewerkstelligen;

dragen het college op:

- *bij de voorjaarsnota 2013, in samenspraak met de gemeente Utrecht en de regiogemeenten in het verzorgingsgebied te komen tot een financiële bijdrage voor de Regionale Vogelopvang gedurende de resterende collegeperiode;*
- *hiervoor een dekkingvoorstel aan Provinciale Staten voor te leggen.*

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De moties zijn voldoende ondertekend en maken deel uit van de beraadslaging. De moties kunnen worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Allereerst ligt er, los van de moties, een specifieke oproep van het CDA voor de werkgroep Subsidie. Ik zou dat erg toejuichen. Wij zijn

op dit moment bezig met het voorbereiden een discussie te voeren met de statencommissie. Ik zou er de voorkeur aan geven daar toch iets meer een werkvorm van te maken. Het probleem dat wij nu samen met de ambtelijke organisatie ondervinden, is dat wij bang zijn weer een notitie neer te leggen, daarover weer een ellenlange discussie over te moeten voeren en dat het daardoor te lang blijft liggen. Als u dat zou kunnen omarmen in de komende BEM-vergadering, dan ga ik alvast wat anticiperend gedrag vertonen om te kijken of wij de organisatie er zo op kunnen inregelen. Dan hoor ik in de komende BEM-vergadering of dat een invulling kan gaan krijgen. Ik denk dat het wel de snelheid in het proces gaat brengen.

Dan de moties.

Motie M1 is ingetrokken. Er wordt gezegd dat er aan gewerkt wordt. Ik heb aangegeven dat ik het neerleg bij Connexion. Over wat het kost, heb ik gezegd dat ik dat te duur vind in verhouding tot het probleem. Motie M3 gaat over verlaging van de opcenten. Allereerst: dit had in amendementvorm ingediend moeten worden, omdat er een wijziging in de begroting aangebracht moet worden. In de argumentatie, die niet in de motie staat, maar die als 'spreekargumentatie' is aangegeven, is gezegd dat dit gezocht zou moeten worden in de extra reserves die opgebouwd worden. Die reserves worden echter opgebouwd in het kader van, met name, mobiliteit. Het zijn bestemmingsreserves, terwijl de PvdD in de motie oproept daar vooral niet naar te kijken. Dat staat wat haaks op elkaar. Dus omdat de dekking ontbreekt en omdat wij gewoon een solide beleid voeren en ik niet kan overzien of wij binnen de begroting kunnen voldoen aan deze motie, adviseert het college tegen deze motie te stemmen.

Motie M5, alles komt goed. Zoals ik heb gezegd ben ik in gesprek met het BRU. Het BRU heeft inmiddels een aanbesteding gegund. Alles is er dus afhankelijk van of die aanbesteding daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Heeft die aanbesteding plaatsgevonden, dan is daarin het feit gelegen dat de rechtsopvolger daarmee te maken krijgt. Daarmee wordt het uitvoeren van deze motie erg moeilijk.

Motie M6, snelle OV-verbinding. Ik wil voorstellen daarmee op dezelfde manier om te gaan als bij de andere motie: ik wil het bij Connexion neerleggen. Ik wil daarbij aantekenen dat de proef met buslijn 126 mislukt is, zoals ook in de motie staat. Ik krijg

nu informatie aangereikt die voor mij ook nieuw is. Ik wil de SP vragen om op basis van die informatie te mogen kijken of dat invloed heeft op het geheel. Ik geef wel mee dat snelle verbindingen ertoe leiden dat er meestal andere reizigers de dupe van worden. Ik wil dus in het bredere kader kijken wat ik hiermee wel of niet kan doen. Een snelle verbinding betekent meestal haltes overslaan.

De VOORZITTER: Wilt u nog ingaan op motie M9 van de ChristenUnie over de verkeersveiligheid?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De motie is voorbarig. Ik vind dat je middelen beschikbaar moet stellen op basis van beleid. Dat betekent eerst het SMPU. Dat betekent ook dat de beleidsdoelen aangepast moeten worden. Op basis van de beleidsdoelen, zoals die er nu liggen, is deze begroting gemaakt, want het is een vertaling van het huidige SMPU. De motie ligt er dus gewoon te vroeg. Volgens mij voldoe ik wel aan de geest van de motie, omdat ik de fractie van de ChristenUnie heb aangegeven dat dit onderdeel uitmaakt van het herijkte SMPU.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Als eerste een opmerking over de biodiversiteitsambassadeurs. Ik heb de heer Van der Steeg goed begrepen. Hij zegt dat het eigenlijk de bedoeling is dat ik een oproep doe – hij zegt het zo mooi: dat ik mijn autoriteit inzet – om daaraan een begin te geven en dan moet het zich verder in de samenleving ontwikkelen. In mijn eerste termijn heb ik al gezegd dat ik dat een positieve benadering van dit vraagstuk vind. Biodiversiteit gaat ons allen aan, zeker in het Utrechtse is daar een flinke klus te doen. De oproep van de heer Van der Steeg om daarvoor in eerste instantie de aanzet te geven, neem ik over. Ik zal dat op die manier doen en ik zal rapporteren wat de resultaten van de gesprekken daarover zijn. Mij rest nog een reactie op motie M2 van de fractie van de PVV. Ik zit daar een klein beetje mee. Ik zal uitleggen waarom. De mastergrijs wordt voor het grootste deel opgebouwd met gegevens die door de beide gemeenten worden aangeleverd. In de afgelopen jaren was het altijd zo dat beide gemeenten het laatst waren met het aanleveren van de cijfers. Het is op zich natuurlijk charmant – die term wil ik er toch voor gebruiken – dat de fractie van de PvdA in de gemeenteraad van Soest, met steun van de andere

fracties overigens, tegen de provincie zegt: "Het zou wel fijn zijn als wij die mastergrex wat eerder zouden hebben." Dus in wezen is de motie deels aan het verkeerde adres gericht, omdat die gegevens uit het eigen gemeentehuis moeten komen. Als ik de motie nu zo zou mogen lezen, dat ik er mijn best voor doe om te zorgen dat op 31 maart die gegevens van die betreffende gemeenten ook zijn aangeleverd, zodat raden en Staten in staat zijn om veel actuelere cijfers te hebben als zij hun politieke discussie voeren, dan voer ik toch uit wat de motie vraagt: voor 31 maart zorgen dat de Staten in bezit van die gegevens zijn. Nogmaals, het zou heel charmant zijn als de gemeenteraden die motie ook zouden indienen, omdat een deel van de werkzaamheden door de betreffende gemeenten moeten worden gedaan.

U vraagt als tweede punt om de actuele mastergrondexploitatie te voorzien van een korte voortgangsrapportage. Ik heb in mijn eerste termijn, maar misschien nog niet voldoende scherp, al gezegd dat het project Hart van de Heuvelrug echt vraagt om regelmatig overleg op grond van de meest recente cijfers met een duiding daarbij. Ik heb dan ook geen enkele moeite die toezegging te doen. In mijn optiek is de motie met de twee toezeggingen en de kanttekeningen die ik daarbij gemaakt heb, feitelijk overbodig. Dat is echter aan de inschatting van de fractie van de PVV.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil de motie hierbij intrekken en de gedeputeerde danken voor zijn toezegging.

De VOORZITTER Motie M2 is ingetrokken en maakt geen onderdeel meer uit van de beraadslaging.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! In de tweede termijn heeft de fractie van GroenLinks de suggestie gedaan nog eens nadere duiding te geven – als ik het zo mag vertalen – van het regeerakkoord in relatie tot de kadernota Wonen en Binnenstedelijke Ontwikkeling. Dat lijkt mij een goede suggestie. Ik denk dat wij dat zeker moeten doen. Wij moeten misschien nu even laten bezinken wat de ideeën zijn van de nieuwe minister die daarover gaat. Op dit moment zie je in de media iedereen reageren op ..., terwijl nog niet helder is welke kant het feitelijk opgaat. Voor mij is het relevant om onze eigen kadernota daarbij even tegen het licht te houden, zodat wij kunnen zien: zit er versterking in,

zitten er zaken in waar gaten in vallen en hoe kunnen wij daar het beste mee omgaan? Wij kunnen op termijn daarvoor zeker een toezegging geven.

Dan ten aanzien van de motie M7 van de SP, de sociale huisvesting. Wat in de motie wordt gevraagd, is feitelijk wat ik al doe. Op dit moment hebben wij namelijk via het platform Wonen en Binnenstedelijke Ontwikkeling al gesprekken met de corporaties en de gemeenten, juist over de bijdrage van de sociale huursector binnen de binnenstedelijke opgave. Als ik een voorbeeld mag geven: wij hebben een convenant met de gemeente Veenendaal gesloten om drie binnenstedelijke locaties te gaan oppakken, juist met de corporaties, en de corporaties daarin een rol te geven om de sociale huursector daarin een plek te geven. Die opdracht heb ik dus al tot mij genomen en daarmee zijn wij al bezig.

De tweede vraag die daarbij wordt is gesteld of ik er bij de voorjaarsnota op terug wil komen. Ik zou willen voorstellen aan de fractie van de SP om dat juist te doen bij de jaarrapportage Wonen en Binnenstedelijke Ontwikkeling, zoals ik die al eerder heb toegezegd aan de commissie. Als wij een jaar verder zijn met de kadernota, dan kunnen de Staten het totaalplaatje zien van wat wij hebben gedaan met de instrumenten en het beleid dat wij daarvoor ontwikkeld hebben. De Staten krijgen dan alles samen op de juiste plek. Wat dat betreft zou ik zeggen dat ik geheel tegemoet kom aan wat in de motie aan mij wordt gevraagd. Wij doen dat op dit moment al. Over het amendement A1 heb ik in de eerste termijn al voldoende gezegd.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Van mijn kant een reactie op twee moties. Eerst motie M4, vertrekregeling zakelijk directeur De Utrechtse Spelen. Ik ontraad deze motie, omdat ik dit op dit moment nog niet aan de orde vind. Er zijn schriftelijke vragen gesteld in het kader van artikel 47. Daarin zal zowel de juridische context aan de orde komen als onze huidige positie ten opzichte van De Utrechtse Spelen en er zal antwoord worden gegeven op de vragen en opmerkingen van de fractie van de PVV.

De tweede motie is motie M8 van de fractie van de SP, herbestem middelen Culturele Hoofdstad aan sociale huisvesting. De voorgestelde herbestemming in deze motie is niet aan de orde, omdat er geen

sprake is van een bestemming van middelen, maar slechts een reservering voor Culturele Hoofdstad in de risicoparagraaf. Om die reden ontraad ik deze motie.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde gaat het juridisch kader toetsen van de vertrekregeling van de zakelijk directeur. Acht de gedeputeerde het denkbaar dat in zijn overeenkomst staat, dat als hij disfunctioneert en hij de club aan de rand van een faillissement brengt, hij een beroep kan doen op een vertrekregeling? Hoe groot acht zij die kans?

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Daar kan ik de heer Dercksen geen inhoudelijk antwoord op geven. Ik raad hem daarom aan af te wachten tot ik met het antwoord kom op de vragen. Hij suggereert ook dat wij participeren in het tekort. Wij hebben geparticipeerd in een vorig tekort dat het mogelijk heeft gemaakt dat het ministerie van OCW (Onderwijs, Cultuur, Wetenschappen) steun heeft gegeven aan dit gezelschap. Wat nu aan de orde is bij De Utrechtse Spelen is zeer betreurenswaardig, maar wij hebben een andere positie ten aanzien van die problematiek dan ten aanzien van de kwestie die hiervoor aan de orde was. In dat licht moet de heer Dercksen de regeling met de zakelijk directeur ook zien. Ik laat het voor hem uitzoeken en ik stuur hem de antwoorden. Op dit moment vind ik een motie niet opportuun.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik had gehoopt dat de gedeputeerde nog even zou ingaan op ofwel zou bevestigen wat ik zei over de regering die wel kan vragen om 'bovenover' de gesprekken voor het opschalen alvast aan te gaan met de gemeenten. Of is bij de gedeputeerde – en daar ga ik maar een beetje van uit – het coalitieakkoord leidend, waarin wordt gesteld dat wij zelf geen initiatieven gaan ondernemen voor gemeentelijke herindelingen?

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik houd mij aan de afspraken die wij hebben gemaakt in het coalitieakkoord. Ik heb zelf in het licht van die 100.000+-gemeenten gehoord dat daar met name een beweging van onderop zal moeten plaatsvinden. Ik ga er dus van uit dat die twee boodschappen elkaar versterken.

De VOORZITTER: Dan sluit ik de beraadslagingen in de tweede termijn. Later in de agenda gaan wij over tot de stemmingen over het amendement en de moties.

Statenvoorstel Definitieve Luchthavenregeling luchthaven aan het Zandpad 39 te Breukelen, gemeente Stichtse Vecht.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! In deze zaak zijn nog veel dingen onzeker, zo bleek tijdens de commissievergadering MME, bijvoorbeeld hoe vaak er nu gevlogen wordt. De provincie rept van 6570 vluchten. De sprekers hebben het over enkele honderden vluchten per jaar. De provincie wil een luchthavenregeling afgeven voor maximaal 1100 vluchten per jaar en ziet dit als een afname van het huidige aantal. De sprekers geven aan dat het nieuwe toegestane aantal van 1100 een verruiming is ten opzichte van het huidige aantal feitelijke vluchten. Degene die hierover helderheid zou kunnen verschaffen, en volgens de spelregels ook moet verschaffen, is de exploitant, de heer Visser. Helaas, zo is gebleken in de commissie MME, weigert de heer Visser inzage in de logboeken te geven.

De fractie van de PvdA heeft hierop de volgende reactie. Het motto van dit college is: Focus, vertrouwen, oplossingsgericht. De PvdA denkt dat vertrouwen goed is, maar dat gedegen onderzoek beter is. De PvdA heeft dan ook enkele nauwbetrokkenen gesproken en uit deze gesprekken kwam een onthutsend beeld naar voren. Uit de gesprekken blijkt dat de exploitant, de heer Visser, opstijgt en landt op een stuk grond dat helemaal niet van hem is. De heer Visser lag en ligt nog steeds in de clinch met de echter grondeigenaar, te weten de gemeente Stichtse Vecht. De gemeente, de grondeigenaar, wil helemaal niet dat de grond als helihaven wordt gebruikt. Daarnaast is in gesprekken aangegeven dat de regelingaanvrager zonder vergunning de toppen van omliggende bomen heeft laten afzagen. Dit aftoppen zal een wisse dood voor deze bomen betekenen. Bovendien heeft de regelingaanvrager in het verleden niet alleen geland met een relatief bescheiden helikopter, waarvoor hij een vergunning heeft, maar ook met zwaardere helikopters. Blijkbaar is er al eens een Chinook helikopter geland. Voor mensen die dit niet weten: een Chinook is de grootste en zwaarste helikopter die in de westerse wereld bestaat. Alleen de Russen hebben nog zwaardere.

De fractie van de PvdA vindt vertrouwen goed, maar onderzoek is beter, zo blijkt maar weer eens. De fractie van de PvdA denkt dat de provincie in deze zaak doorschiet van vertrouwen naar blind vertrouwen. De provincie is blind voor het kwalijke gedrag dat de regelingaanvrager schijnt te vertonen. Er lijkt ondertussen een lange lijst te zijn van dit kwalijke regelontwijkende gedrag. De fractie van de PvdA denkt zelf dat vertrouwen niet alleen tot blind vertrouwen is verworven, maar zelfs tot vertrouwen tegen beter weten in. De provincie meent, bij monde van de gedeputeerde, dat het haar wel gaat lukken wat de gemeente al die jaren niet gelukt is, namelijk zorgen dat de exploitant zich aan de regels houdt. De fractie van de PvdA heeft in de commissie deze stelling van de gedeputeerde toen al 'cowboypraat' genoemd.

De VOORZITTER: Wilt u afronden?

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga afronden. Vertrouwen komt te voet en gaat te paard. Het is aan de regelingaanvrager om dit vertrouwen te kweken, vooral door zich net als alle andere Nederlanders aan de regels te houden en dat een tijd lang. Het is niet aan de gedeputeerde om er te paard achteraan te rennen. De fractie van de PvdA zal dan ook tegen dit voorstel stemmen.

De heer GRAAFF (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het voorstel dat hier voorligt, is een continuering van een bestaande regeling die met de eigenaar is getroffen. De provincie is erin geslaagd een beperkte afname te realiseren van het toegestane aantal vluchten. Er is ons door het college een memo toegestuurd, waarin duidelijk wordt dat verdere afname van dat aantal geen duidelijke grondslag heeft in bestaande geluidsregelgeving. Daarmee is voor onze fractie duidelijk dat wij met dit voorstel kunnen instemmen. Wel is voor ons van belang dat er goed gehandhaafd wordt. De gedeputeerde zal daarop ongetwijfeld in zijn verhaal nog terugkomen, maar ook de verhalen die door de fractie van de PvdA worden aangereikt, moeten daarmee worden voorkomen. Ik denk dat op het moment dat blijkt dat het niet haalbaar is om die regeling strak te handhaven, de heroverweging van deze regeling aan de orde komt. Vooralsnog vindt onze fractie het logisch hiermee in te stemmen.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! D66 heeft al in haar programma van 2007

opgenomen dat helikopterhavens ongewenst zijn, aangezien die in strijd zijn met ons streven naar een duurzame samenleving. Helikopters zorgen voor een verslechtering van de luchtkwaliteit en in onze dichtbevolkte provincie ongetwijfeld voor geluidsoverlast. Bovendien leidt het gebruik van helikopters niet opmerkelijk tot ontlasting van de overige infrastructuur. Bij de behandeling van de Luchtvaartnota heeft de fractie van D66 dan ook voorgesteld de eis toe te voegen dat een nieuwe helihaven minimaal 500 meter van woningen af moet komen te liggen. Dit is destijds in de definitieve versie opgenomen, waardoor er voor nieuwvestiging van helihavens weinig mogelijkheden meer zijn in de provincie.

Nu ligt het voorstel voor de regeling voor een bestaande helihaven te verlengen. Het betreft hier een wettelijke verplichting voor de provincie om de bestaande regeling te verlengen. De helihaven waarover het hier gaat – een speeltje voor een Quote 500-er – is voor ons niet gewenst, maar een feit is dat deze er al jaren is en een feit is dat wij wettelijk verplicht zijn de bestaande regeling om te zetten naar een provinciale regeling. De fractie van D66 is van mening dat Gedeputeerde Staten er goed in geslaagd zijn de mogelijkheden van de bestaande regeling in te perken. Wij hebben in de commissie gevraagd of het mogelijk is de regeling niet te verlengen. Gedeputeerde Staten hebben daarop wat de fractie van D66 betreft voldoende duidelijk gemaakt dat dit geen stand zou houden bij de Raad van State.

De vragen die de fractie van D66 na de commissie nog over had over de mogelijkheid om het totaal aantal vliegbewegingen per dag te beperken en over de wijze van handhaving, zijn voor haar voldoende beantwoord in de memo die afgelopen week is toegestuurd. Wij zullen dan ook, met pijn in het hart, instemmen met het voorliggend voorstel.

De heer UBAGHS (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De commotie over wat eerst een sterstuk bleek te zijn, is alom aanwezig. Ook wij zijn vorige week benaderd door een van de insprekers. Dat heeft ertoe geleid dat wij opnieuw in de materie zijn gedoken. Samenvattend kan gesteld worden dat er eigenlijk twee visies zijn. Aan de ene kant Gedeputeerde Staten, die stellen dat het bestaande gebruik van de luchthaven wordt voortgezet. Er is zelfs sprake van minder zware helikopters die ook minder luchtbewegingen

maken. Aan de andere kant een aantal belanghebbenden, dat stelt dat er sprake dient te zijn van een omzetting die als consequenties moet hebben dat er een nieuwe vergunning moet worden verleend met als gevolg een nieuwe check op de noodzaak.

De belanghebbende die ons benaderd heeft, gaf ook aan dat er sprake moet zijn van omzetting. De volgende argumenten waren daarvoor gebruikt:

- *er zijn bomen gekapt om de landingsplaats te vergroten;*
- *er wordt gevlogen met zwaardere helikopters dan is toegestaan;*
- *de landingsplaats is groter dan de aangegeven 23 bij 23 meter.*

Op grond van deze informatie zijn wij, zoals gesteld, opnieuw in de materie gedoken. Wat blijkt? Wij lezen op bladzijde 17 van de regeling dat het de provincie bekend is dat er bomen zijn verdwenen op het terrein van de luchthavenregeling, maar dat dit wordt opgepakt in het kader van de Boswet. Of dit van invloed is op de afmeting van de landingsplaats, 23 bij 23 meter, kan ik niet beoordelen.

Tevens lezen wij op bladzijde 18 dat als blijkt dat er met andere – lees: zwaardere – helikopters wordt gevlogen, de provincie handhavend kan optreden. Dat verwachten wij dan ook. In het uiterste geval kan dat resulteren in een gehele of gedeeltelijke intrekking van de regeling.

Op grond van bovenstaande is de fractie van de PVV wederom tot de conclusie gekomen, dat wij moeten instemmen met het voorstel, omdat er voorzover wij kunnen beoordelen, inderdaad sprake is van een voortzetting van de huidige situatie. Mocht blijken dat in de toekomst met zwaardere helikopters wordt gevlogen, dan zijn er voldoende waarborgen om dit te handhaven. Echter, wij willen wel graag van de gedeputeerde horen dat dit inderdaad een voortzetting is van de huidige situatie.

De heer FAST (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het moet niet gekker worden, zou ik bijna willen zeggen. Ik denk dat ik mij volledig kan aansluiten bij voorgaande spreker van de PVV. Korthedshalve laat ik het daar dus bij.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Laat ik beginnen met te zeggen dat wij in de commissie MME gevraagd hebben aan de gedeputeerde om hierover een memo op te stellen. Dat heeft hij gedaan. Waarvoor hartelijk dank. Desalniettemin is de

politieke insteek van de SP hier: een helikoptervliegveld is iets wat je in principe niet moet willen, zeker niet in een omgeving waar milieubelangen spelen, waar flora en fauna onder druk staan, waar omwonenden er last van hebben. Alleen in uiterst noodzakelijke omstandigheden zou een dergelijke faciliteit mogelijk gemaakt moeten worden. De vraag is of dat hier aan de orde is. Dan komen wij direct bij de crux. Het college zegt: wij zijn wettelijk gehouden om een luchtvaartregeling te treffen. De vraag die zich daarbij onmiddellijk aandient, is of er voldoende is onderbouwd waarom de provincie altijd gehouden zou zijn om een Bignal-beschikking (Besluit inrichting en gebruik niet aangewezen luchtvaarterreinen) om te zetten in een luchtvaartregeling, zelfs zonder volledige toetsing aan het luchtverkeersbeleid van de provincie. Wij zijn van mening dat nergens is aangetoond dat dit altijd het geval zou zijn en dat er dus alle redenen is alsnog zo'n toetsing te laten plaatshebben. De gedeputeerde heeft in die genoemde commissievergadering gezegd dat als dit nu als nieuwe aanvraag tot ons zou komen, een dergelijk verzoek geen kans van slagen zou hebben. Wij denken dan ook dat er alle redenen is alsnog deze aanvraag als een nieuw verzoek te beschouwen, immers de omstandigheden ten opzichte van de aanvraag van destijds zijn nogal veranderd. Het is een andere exploitant, het gebied wordt vergroot, er wordt met zwaardere helikopters gevlogen, het aantal vluchtbewegingen ligt op een heel ander vlak, er kan met mist gevlogen worden, recreatieve mogelijkheden dienen zich aan, enzovoort. Veel omstandigheden en voorwaarden zijn dus gewijzigd, waardoor toetsing aan voornoemd luchtvaartbeleid voor de hand ligt. Ik kom daarom, om een lang verhaal kort te maken, met een amendement. In dat amendement geven wij aan dat wij hopen dat deze Staten besluiten het beslispunt uit het statenvoorstel te zullen herformuleren.

Amendement A2 (SP): *luchthavenregeling luchthaven aan het Zandpad 39 te Breukelen*

Provinciale Staten, in vergadering bijeen op 12 november 2012, ter bespreking van de Luchthavenregeling luchthaven aan het Zandpad 39 te Breukelen;

constaterende dat:

- *onvoldoende onderbouwd is waarom de provincie gehouden zou zijn altijd een BIGNAL-beschikking om te zetten in een luchtvaartregeling, zelfs zon-*

der volledige toetsing aan het luchtverkeersbeleid van de provincie;

- veel omstandigheden en voorwaarden gewijzigd zijn, waardoor toetsing aan voornoemd luchtvaartbeleid voor de hand ligt;*
- bovendien nu een zwaarder type helikopter is toegestaan, er 's avonds gevlogen kan worden en de fysieke luchthaven vergroot is, waardoor de voorgestelde luchthavenregeling elementen bevat die niet stroken met het bestaande gebruik en die heroverweging vereisen;*

besluiten:

het beslispunt uit het statenvoorstel als volgt te herformuleren:

"De Luchthavenregeling voor de luchthaven aan het Zandpad 39 te Breukelen, gemeente Stichtse Vecht niet vast te stellen.";

en dragen het college op:

de aanvraag als een 'nieuwe' aanvraag te beschouwen, die integraal moet worden getoetst aan het luchtvaartbeleid van de provincie, met gevolgen voor de duur van de regeling, de zwaarte van het type helikopter, het aantal vliegbewegingen, de vliegtijden en de afmetingen van de luchthaven.

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Beter tien helikopters op de grond dan één in de lucht: dat is waarschijnlijk het motto van de omwonenden, die bang zijn voor een toename van het aantal vluchten. De eigenaar en exploitant van de helihaven willen graag het bestaande gebruik voortzetten en daarom willen zij een ongewijzigde voortzetting van de regeling. 'Elk meent zijn uil een valk te zijn.'

Hier in het Provinciehuis moeten wij de belangen afwegen van de enkeling die met een helikopter wil vliegen en het belang van de omwonenden die in meer of mindere mate last hebben van die helikoptervluchten. Met het oog op die belangenafwegingen vindt de fractie van de ChristenUnie de nu voorgestelde regeling niet sterk. De nieuwe luchthavenregeling bevat gewoon het toegestane maximum van 1100 vluchten; niets meer en ook niets minder. Als je

steeds het wettelijk toegestane maximum in de regeling vastlegt, dan faciliteren wij inderdaad netjes de initiatiefnemers, maar dan houden wij ons niet bezig met belangenafwegingen. Hier in het Provinciehuis moeten wij de belangen afwegen; het belang van de enkeling en het belang van de omwonenden. Daarom vind ik dat wij niet op het toegestane maximum moeten gaan zitten, maar dat wij bewust een grens moeten kiezen. Een objectieve grens is volgens mij het huidige gebruik. Ik wil graag een proefballonnetje oplaten; dat past wel bij een helihaven. Ik wil graag het echte bestaande gebruik in de luchthavenregeling vastleggen, zodat wij zeker weten dat het aantal helikoptervluchten in de toekomst niet groter wordt dan het in de afgelopen jaren is geweest. Ik heb daarvoor een amendement opgesteld. Het probleem is alleen dat wij het bestaande gebruik niet kennen en dus het juiste getal niet kunnen invullen. Daarom wil ik voorstellen de besluitvorming een maand op te schorten, zodat het college in de komende weken goedschiks dan wel kwaadschiks het juiste aantal helikoptervluchten kan achterhalen en wij als Staten in de decembervergadering een weloverwogen besluit kunnen nemen.

De VOORZITTER: Ik begrijp u niet. U heeft het over een amendement en u doet een verzoek.

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een amendement voorbereid, dat wij het maximum aantal vliegbewegingen wijzigen in het hoogste aantal vliegbewegingen uit de jaren 2005-2011. Het getal kan ik echter nog niet invullen. Dat moet het college eerst achterhalen. Ik doe dus een voorstel voor een andere formulering van het besluit met een ander aantal. Ik kan dat aantal echter niet invullen, omdat wij dat werkelijke aantal niet kennen. Wij moeten dus eerst het werkelijke aantal achterhalen en dan kunnen wij dat in het amendement invullen.

De VOORZITTER: Betekent het dat u een verzoek doet tot aanhouding van het voorstel om het vandaag af te ronden?

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Waarschijnlijk is dat formeel het beste.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Op welke wijze denkt de heer De Heer dat Ge-

deputeerde Staten dat totaal aantal kunnen krijgen? Hoe kunnen zij daarachter komen met hun mogelijkheden?

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp dat er logboeken zijn. De gemeente en de provincie zouden die samen kunnen inzien. Dan kun je het werkelijke aantal van de afgelopen jaren achterhalen. Dan ben ik heel schikkelijk: dan kunnen wij het hoogste aantal van de afgelopen jaren invullen als het werkelijke gebruik. Dan kan dat volgens mij het werkelijke aantal zijn.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Volgens de heer De Heer kan de provincie die logboeken inzien, terwijl Gedeputeerde Staten hebben aangegeven dat zij geen mogelijkheden hebben om die in te zien. Hij vraagt dus eigenlijk iets wat onmogelijk is.

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! De vraag is hoe hard aan de gemeente is gevraagd of wij samen die logboeken konden inzien.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben het met mijn collega eens dat er iets gevraagd wordt wat onmogelijk is. De gedeputeerde heeft aangegeven dat hij dat in de toekomst wel kan. Wat de gemeenten nooit konden, kan hij wel. Ik vind het dus wel een heel interessante test of de gedeputeerde in de komende drie maanden kan hard maken wat hij beweert. Dat is één punt. Ik denk ook dat het niet kan, maar dat is wat de gedeputeerde aangeeft: vanaf nu kan ik het wel.

Een ander punt: waarom gaat de heer De Heer voor het maximale? De provincie gaat er namelijk prat op dat zij het aantal vluchten naar beneden brengt. Ik vind het heel goed dat de heer De Heer dat aantal wil laten tellen, maar waarom halen wij niet het aantal vluchten naar beneden, zoals ook de provincie beweert te gaan doen?

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik zeg dat wij het werkelijke aantal moeten zien te achterhalen. Dan kunnen wij het hoogste aantal van de afgelopen jaren invullen als het werkelijke gebruik. Dus niet het maximum van die 1100, dus niet het maximum van die 5000, maar het werkelijke aantal. Als wij dan het hoogste aantal van de afgelopen jaren als het werkelijke gebruik zien, dan

kunnen wij dat voortaan hanteren als maximum.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp de heer De Heer. Mijn vraag aan hem is waarom hij voor het hoogste werkelijke aantal gaat in het licht van het feit dat de omwonenden minder vluchten willen en de provincie zegt minder voor elkaar te hebben gekregen. Als wij dan toch het werkelijke aantal boven water halen, waarom gaan wij dan niet lager zitten om toch het aantal vluchten terug te schroeven?

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik probeer zo rekkelijk mogelijk te zijn, zodat het eventueel bij de rechter standhoudt als wij dat getal echt zouden invullen.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb eigenlijk een vraag voor de heer De Vries. Hij geeft aan dat Gedeputeerde Staten maar moeten laten zien in de komende drie maanden wat zij kunnen doen om dat aantal te achterhalen. Het mooie is dat Gedeputeerde Staten dat alleen maar kunnen als wij die regeling hebben vastgesteld. Vanaf dat moment zijn wij als provincie bevoegd gezag en op dat moment kunnen wij dat doen. Wij raken hier dus in een heel mooi cirkeltje, waarvan ik denk dat wij dat ontzettend mooi hebben opgesteld en wij zijn al van 7000 naar 1100 gegaan. Wij hebben een regeling, waarop de omwonenden overigens zeer beperkt hebben ingesproken. Laten wij dit nu gewoon gaan doen en laten wij kijken of de eigenaar zich er inderdaad aan houdt. Misschien houdt hij zich er inderdaad niet aan. Dan hebben wij eindelijk een reden om hem aan te pakken. Als alles gebeurt wat de heer De Vries heeft genoemd, betekent het dat hij zich er niet aan zal houden. Geweldig. Dan kunnen wij de regeling intrekken.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De vraag aan mij is waarom ik denk dat Gedeputeerde Staten dat wel kunnen. Ik denk dat niet. De gedeputeerde beweert dat hij het wel kan, maar hij is daarin niet bevoegd. Er is vast wel een overheid die wel bevoegd is. Dat zal dan misschien de gemeente zijn. Ja, het is of de gemeente of de provincie. Er is in elk geval 'een' overheid in Nederland bevoegd om daar wel in te grijpen. Laten Gedeputeerde Staten maar zien wat zij kunnen.

De heer UBAGHS (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Twee opmerkingen. Allereerst richting de heer De Vries, maar ook richting de heer De Heer. Er wordt niet gesproken over een aantal vluchten, maar over luchtbewegingen. Een landing en een stijging zijn twee bewegingen. Ten tweede heeft de Rijksluchtvaartdienst ook inzage in het aantal vluchten. Wellicht kunnen wij dat daar achterhalen.

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Terecht: 'vliegbewegingen' had ik moeten zeggen, terecht. Ik vind dat voor een weloverwogen besluit je gewoon moet achterhalen wat het werkelijke aantal vluchten is. Wat mij betreft wordt dat dan het maximum. Voor een zorgvuldige besluitvorming moeten wij dat in elk geval achterhalen.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Wat ik wil zeggen, is eigenlijk allemaal al gezegd. Ik sluit mij aan bij het betoog van de fracties van de PvdA, de SP en de ChristenUnie. Verder wil ik opmerken dat men tot ongeveer elf uur kan opstijgen en landen. Ik vind eigenlijk dat je niet voor zonsopgang en na zonsondergang moet kunnen stijgen en landen. Dat zou ik willen meegeven, zodat dat aangepast wordt. Je hebt al lawaai en dan heb je ook nog licht terwijl het donker is. Ook is het midden in een natuurgebied. Dat moeten wij toch niet willen. Ik ben het er volkomen mee eens dat de heer Visser openheid van zaken moet geven. Vanmorgen stond er nog een vreselijk artikel in het AD, waarin hij beweerde dat er nooit klachten zijn geweest. Vanaf het moment dat de luchthaven daar is gerealiseerd zijn er echter klachten geweest van omwonenden.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! In het algemeen wil ik stellen dat de PvdD geen voorstander is van helikoptervluchten. Die achter wij belastend voor mens en dier. De fractie van de PvdA heeft kennelijk in casu goed uitzoekwerk verricht. Daarbij willen wij ons aansluiten. Wij staan sympathiek ten opzichte van het amendement van de fractie van de SP.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Een heet dossier, als ik het zo mag zeggen. In de commissie hebben wij hierover al uitgebreid gesproken. Ik dank de leden van de Staten

voor de complimenten voor de memo die ik heb nagestuurd. Ik hoop dat een en ander duidelijk is geworden over allerlei zaken die in de commissievergadering aan de orde zijn gekomen.

Voor de helderheid: het gaat hier om de voortzetting van een bestaande regeling. Dus niet een omzetting, maar een voortzetting. Ik verwijs dan ook naar de kadernota Luchtvaart, die wij hier, naar ik meen in 2010, hebben vastgesteld, waarin regels zijn opgenomen voor de wijze waarop wij daarmee moeten omgaan.

Het is een omzetting van een Bignal-regeling naar een provinciale luchtvaartregeling, dus een voortzetting daarvan. Dat betekent dus dat wij gehouden zijn de zaken die in de Bignal-regeling stonden, over te zetten naar een provinciale regeling. Omdat inmiddels de Luchtvaartwet is aangescherpt, hebben wij daarin een aantal zaken veranderd. Dat betekent dat wij hebben gekeken naar de contour voor veiligheid en geluid. Dat heeft erin geresulteerd dat wij nu maximaal 1100 luchtvaartbewegingen in het voorstel hebben neergezet. Dat is een aanzienlijke vermindering van wat in eerste instantie mogelijk was. Daarnaast is het soort helikopters beperkt tot drie, waardoor de zwaardere helikopters daar geen plek meer hebben.

Door een aantal fracties is gevraagd hoe wij die handhaving precies gaan doen. Er zijn hier in dit huis twee mensen die specifiek vanuit de Luchtvaartnota de handhaving ter hand nemen en controleren wanneer er overtredingen zijn. Zij kunnen daarbij ook optreden. Die mensen zijn daartoe geoutilleerd en weten hoe dat moet. Zeker in het licht van deze luchtvaartregeling kan men zich voorstellen dat wij daarop sterk en streng toezicht zullen toepassen om te zien dat er geen overtredingen plaatsvinden.

Door een aantal fracties worden argumenten opgeworpen: het gaat om een andere regeling. Dat is absoluut niet het geval: het is een voortzetting. Dat betekent ook dat wij dit zelf zo hebben afgesproken via de Kadernota Luchtvaart. Daarin hebben wij expliciet vastgesteld dat als het over een voortzetting gaat van een landelijke regeling, die omgezet moet worden naar een provinciale regeling, dat feitelijk betekent dat wij daarin niet kunnen afwijken.

Er is verzocht of wij kunnen kijken naar het werkelijke aantal vluchten dat nu uitgevoerd wordt. Dat kunnen wij uitzoeken, maar dat laat onverlet dat die 1100 het aantal is dat ik ook bij de rechter moet kun-

nen verdedigen. Dat is alleen verdedigbaar op basis van die contour van risico en geluid. Daarop zal de rechter toetsen en niet op het feit of die mijnheer er wel gebruik van maakt of dat hij er minder gebruik van maakt. Dat is geen toetsingskader wat dat betreft.

Rest mij te zeggen dat als de Staten niet in meerderheid instemmen met deze regeling, de oude Bignal-regeling nog van kracht blijft. Dat houdt in dat er meerdere types helikopters mogelijk zijn. Ook het aantal bewegingen blijft op die 6570 zitten. Dat is dan de consequentie, dat kan. Wij zijn dan ook niet het bevoegd gezag; dat blijft bij het Rijk en de gemeente. Ik zou zeggen: met deze regeling hebben wij geprobeerd het maximale eruit te halen om ervoor te zorgen dat hier een regeling ligt die handhaafbaar is en die tegemoet komt aan het beperken van het aantal vluchtbewegingen. Ik geloof dat ik hiermee een gedegen voorstel heb gedaan, waarin de betrouwbaarheid die wij als overheid moeten hebben ten aanzien van dit soort regels, gestand hebben gedaan.

De VOORZITTER: Wat betekent dat voor het amendement?

De heer DE VRIES (gedeputeerde: Mijnheer de Voorzitter! Ik wijs alle amendementen die een wijziging van het voorstel inhouden af.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Kan de gedeputeerde nog iets uitleggen? Ik snap het: al die regels gaan eindeloos door. Wij hebben hier echter te maken met iemand, een bedrijf, een burger, een exploitant, die zich keer op keer jarenlang uitdrukkelijk niet aan de regels heeft gehouden en waar wij het helemaal mee gehad hebben en dat de gemeente, een overheid, niet kan controleren, omdat hij er niet aan meewerkt. Waarom vindt de gedeputeerde dat zo iemand recht zou moeten kunnen hebben op een voortzetting, een verandering – het maakt mij niet uit hoe het heet – en een nieuwe regeling? Het kan toch niet waar zijn in Nederland dat wij tegen zo iemand niet kunnen zeggen: "U krijgt gewoon helemaal niks, want u hebt het verbruid?"

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat kan dus niet, want deze persoon heeft in rechte een Bignal-regeling. In rechte heeft hij die regeling. Dat er in het verleden niet is gehand-

haafd, is de verantwoordelijkheid van die overheden die op dat moment die handhavingstaak hadden. Daarop kan de heer De Vries mij niet aanspreken. Hij kan mij alleen aanspreken op een nieuwe regeling, waarin wij als provincie handhavend moeten en kunnen optreden.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik vind het bizar dat wij ervan uitgaan dat wij die regeling moeten omzetten. Juridisch kan ik de gedeputeerde volgen, maar als gewoon volksvertegenwoordiger is het absoluut niet te volgen. Dat moeten wij dan aan de man in de straat uitleggen. Ik zou dit verhaal absoluut niet willen uitleggen, maar liever het tegenovergestelde. De gedeputeerde suggereert nu dus dat hij verantwoordelijk is als wij dit goedkeuren. Vanaf dat moment gaat hij heel streng controleren. Ik zag in een van de clausules dat als die mijnheer zich vanaf nu weer niet aan de spelregels houdt, de gedeputeerde alsnog de regeling kan intrekken.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat kan.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat is waar de gedeputeerde, tussen neus en lippen door, op aanstuurt? Dus dat wij hier over een half jaar staan en horen dat die regeling is ingetrokken.

De heer DE VRIES (gedeputeerde):Mijnheer de Voorzitter! Waar het op neer komt, is dat ik wil dat hij zich gewoon aan de regels houdt. Om die reden hebben wij een overheid die dat controleert. Ik verwacht dat hij zich netjes aan deze nieuwe regeling houdt. Daarmee basta.. Als wij constateren dat dat niet het geval is, dan kunnen wij handhavend optreden. Zo is de volgorde.

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Als je het huidige gebruik wilt voortzetten, dan kun je toch ook het werkelijke gebruik in de regeling opnemen als een maximum?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat kan niet, dat heb ik net uitgelegd. De rechter zal toetsen aan de veiligheidscontour en de geluidscontour. Die zijn bepalend voor het aantal vluchten dat je daarvoor kunt noemen.

De VOORZITTER: Het lijkt mij helemaal helder. Is er behoefte aan een tweede termijn?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Bedankt voor de beantwoording van de gedeputeerde. Ik moet echter vaststellen dat de gedeputeerde niet kan aangeven waar en waarom er precies staat dat de provincie gehouden is die Bignal-beschikking om te zetten in een luchtvaartregeling en dat dat onder alle omstandigheden zou moeten. De maatschappelijke bezwaren zijn dusdanig, en ook met name de juridische tegenkracht, dat ik mijn amendement met klem handhaaf. Ik denk dat alleen op deze wijze recht gedaan kan worden aan de belangen van de omwonenden, flora en fauna en overige belanghebbers.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Tegen de heer Meijer wil ik zeggen dat ik in mijn eerste termijn heb aangegeven dat het kader waarnaar hij op zoek is het kader is van de Luchtvaartnota. Daarin staat expliciet dat wij bestaande Bignal-regelingen moeten voortzetten en dat wij die op die manier moeten omzetten. Dat is met ons allen afgesproken.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ook wanneer aangetoond kan worden dat op een zes- of zevental punten de omstandigheden aanzienlijk gewijzigd zijn en er eigenlijk sprake is van een nieuwe situatie?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Er is geen sprake van een nieuwe situatie; er is sprake van een voortzetting. Dat heb ik de heer Meijer gezegd.

De VOORZITTER: Dan sluit ik de beraadslagingen over dit onderwerp.

Statenvoorstel Luchthavenregeling Zweefvliegerrein Soesterberg.

De VOORZITTER: Het voorstel heeft een ster en houdt een ster.

Statenvoorstel Provinciaal beleidskader jeugdzorg 2013-2014 / Transitiekader 2013-2014.

Mevrouw ALSEM (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Over twee jaar is de jeugdzorg een onderdeel van het gemeentelijk beleid. Die twee jaar zijn nodig om dat proces in goede banen te leiden. Het be-

leidskader jeugdzorg en het uitvoeringsprogramma jeugdzorg geven daarvoor de lijnen aan en ook de concrete acties. Dat beleid en die plannen ondersteunen wij.

Het lastige van deze overdracht – een spanningsveld kun je het noemen – is dat de provincie de jeugdzorg overdraagt – dat noemen wij transitie – vanuit de huidige kaders en de bestaande verantwoordelijkheid, die natuurlijk ook te maken heeft met veiligheid en bezorgdheid om kinderen. Echter, de jeugdzorg gaat over naar gemeenten die het anders moeten gaan doen – dat noemen wij de transformatie – met een andere werkwijze: jeugdzorg vanuit opvoedingsondersteuning in plaats van specialistische zorg, en samenhangend met andere domeinen in het lokale sociale beleid. Een enkele opmerking en een vraag over deze vernieuwing.

In een brief aan de provincie – die zit achter het stuk – hebben 21 Utrechtse gemeenten aangegeven dat er wat hen betreft meer ruimte zou moeten zijn voor deze vernieuwing en verandering. Gedeputeerde Staten hebben aangegeven met die gemeenten mee te willen zoeken naar die ruimte. In de commissie hebben wij gevraagd aan Gedeputeerde Staten om ons de komende tijd heel concreet te informeren en zichtbaar te maken hoe de voortgang is van die vernieuwing, zodat wij als het ware kunnen zien dat provincie en gemeenten tezamen die transitie en die transformatie bij elkaar laten komen. Voorbeelden per gemeente: dat kan bijvoorbeeld in de afgesproken kwartaalrapportage. Wij zien die informatie graag tegemoet

Dan iets over het fichesmodel. De provincie wil mogelijkheden creëren voor vernieuwend zorgaanbod door middel van het zogenaamde fichesmodel. Dat houdt in dat een deel van de doeluitkering aan gemeenten beschikbaar wordt gesteld om hen te laten experimenteren met opdrachtgeverschap. Die fiches, tegoedbonnen, kunnen door gemeenten worden ingewisseld bij bestaande zorgaanbieders. Gemeenten hebben aangegeven meer ruimte te willen voor eigen invulling, dus naast bestaande aanbieders ook met nieuwe aanbieders in zee te gaan. Gedeputeerde Staten hebben aangegeven in overleg te zijn met gemeenten en bestaande zorgaanbieders over de verdere invulling van dit fichesmodel. De fractie van de VVD heeft hierbij een vraag. Wij hebben in oktober in de Staten de motie 'zorgvernieuwing'

aangenomen. Dat houdt in dat wij gevraagd hebben om meer ruimte voor vernieuwend zorgaanbod en onder andere al vanaf 2012 ruimte te bieden voor nieuwe zorgaanbieders. Het fichesmodel biedt alleen ruimte aan bestaande zorgaanbieders. Onze vraag is nu: hoe verhoudt zich dat fichesmodel met die motie? Zeker als het fichesmodel de weg is waarlangs de vernieuwing in de jeugdzorg verder wordt ingevuld, dan is de vraag of er ruimte is voor nieuwe aanbieders. Zou je je kunnen voorstellen dat in dat fichesmodel juist die spanning tussen bestaande en nieuwe kaders opgelost kan worden door met bestaande en ook met nieuwe aanbieders met gemeenten en provincie in overleg te gaan en samen te werken in de richting van vernieuwing? Vandaar onze vraag: hoe verhoudt zich dan die vraag om nieuwe aanbieders met dit model? Zou het niet een idee zijn juist daar die koppeling te maken?

Mevrouw VAN VIEGEN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Over het beleidskader hebben wij als PvdA al eerder onze tevredenheid uitgesproken. Ik hoef er dan ook niet lang bij stil te staan. Wel benoemen wij graag nog een drietal zaken.

In de eerste plaats de rol van cliënten en hun ouders bij het tot stand komen van hun eigen plan van aanpak, maar ook bij de totstandkoming van beleid. Bij een eigen plan van aanpak zouden zij waar mogelijk zelf de regie moeten hebben. Bij de totstandkoming van beleid zouden wij onszelf en deze cliënten tekort doen als wij geen gebruik zouden maken van hun ervaringen en inzichten. Daarbij benadrukken wij nog maar eens de mate van cliënttevredenheid, een belangrijke maat om na te gaan of dit samen optrekken met ouders en kind op een goede wijze gebeurt. Het doet ons dan ook goed dit in het beleidskader terug te zien.

Mevrouw Alsem wees er al op: de relatie met de gemeenten. Ik zou willen zeggen: houd de gemeenten alstublieft aangehaakt en faciliteer de gemeenten in wat zij nodig hebben bij het vormgeven van met name die transformatie. Ik benadruk daarbij ook dat die behoeften niet voor alle gemeenten dezelfde zullen zijn. Kijkend naar de regio's zullen het niet altijd dezelfde behoeften zijn voor één regio. Ik zou daarvoor graag aandacht willen vragen.

Tot slot een punt van zorg. Dat betreft de nazorg. Het is van groot belang om het terugkeren van problemen bij kinderen en jongvolwassenen te voor-

komen. Eerder is door Gedeputeerde Staten aangegeven dat die nazorg ook voor het college een punt van zorg is. Dit beleidskader overtuigt ons niet dat dit nu op de juiste wijze en met de juiste urgentie wordt opgepakt. Sterker nog, het geeft ons eigenlijk geen enkel inzicht in de wijze waarop er aan verbetering gewerkt wordt en welk effect het op dit moment sorteert. Wij hebben aanvullende informatie ontvangen van de gedeputeerde, maar die beantwoordt onze vragen niet. Wij stellen voor dat wij hierover door de gedeputeerde nader geïnformeerd worden. Wij hebben de vragen inmiddels ook schriftelijk kenbaar gemaakt.

Kort gezegd: de fractie van de PvdA zal vandaag instemmen met het beleidskader met die notie dat de nazorg voor ons een punt van zorg blijft waarop wij zeker terug zullen komen.

Mevrouw MAASDAM (CDA): Mijnheer de Voorzitter! In de statenvergadering van juni zijn wij akkoord gegaan met het ontwerp Meerjarig beleidskader jeugdzorg. De fractie van het CDA heeft daar aangegeven dat de gewenste transformatie van de jeugdzorg vorm gegeven moet worden door gemeenten. Wij zien het dan ook als een goede zaak dat 21 gemeenten gezamenlijk een reactie hebben gegeven op het ontwerp beleidskader. Uit de reactie van de gemeenten blijkt een grote betrokkenheid bij de transitie en transformatie. De reactie is soms kritisch. Een goede zaak in onze ogen, omdat het betekent dat gemeenten en provincie elkaar scherp houden. Juist dat creëert een gezond spanningsveld, waarin maximale ruimte gezocht zal worden voor die lokale transformatie binnen de mogelijkheden die wij als provincie hebben. Dat alles onder hoge druk, want een decentralisatie in 2015 betekent dat gemeenten het komende jaar al veel keuzes over de wijze van inrichting van de jeugdzorg in hun gemeente en regio zullen moeten maken. Niet voor niets is er vorige week een monitorcommissie ingesteld, die onder leiding van Leonard Geluk de voortgang gaat bewaken. De urgentie is groot en om dit traject met al zijn onzekerheden goed te laten verlopen, is het van cruciaal belang dat het landelijke transitiebureau voortvarend de lijnen uitzet en ondersteuning biedt. Wij vinden het dan ook zorgelijk dat wij signalen krijgen dat dit op dit moment nog onvoldoende het geval is. Wij kunnen er als provincie natuurlijk niets aan doen, maar ik wil het hier toch benoemd hebben, omdat het van invloed gaat zijn op het traject.

In mijn bijdrage is het woord kind nog niet gevallen, terwijl het juist om het kind gaat. Dat zullen wij, ook de komende jaren, vooral scherp voor ogen moeten houden. Het gaat om kwetsbare kinderen en gezinnen. Wij mogen ook de komende jaren als provincie, en steeds meer ook als gemeenten, geen steken laten vallen. Wij moeten in de gaten houden dat de energie niet intern gericht gaat worden, gericht op transitie en transformatie, maar het kind moet ook de komende jaren gewoon centraal blijven staan.

De VOORZITTER: De vraag van de zijde van de griffie is, als wij inschatten dat een uurtje eerder klaar zijn, of u behoefte heeft om toch met elkaar te dineren. Het kan nu nog afgeblazen worden. Zie ik een meerderheid om het wel te laten doorgaan? Niet? Het antwoord is dus duidelijk.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! De transitie van de jeugdzorg is voor alle betrokken partijen geen sinecure. Er is al veel over gezegd bij de voorbehandeling in de commissie WMC. De fractie van D66 wil zich beperken tot de twee grootste zorgen die nog bij haar leven.

Als eerste de zorg of gemeenten genoeg ruimte krijgen om van de transitie ook een transformatie te maken; een fundamentele zorgvernieuwing door te voeren en daarmee een verbetering van de jeugdzorg, in het belang van ouders en kinderen. Dat is immers het doel van de transitie. Daarbij moet je de gemeenten leren fietsen en op tijd de zijwieltjes ervan afhalen. Wij erkennen het spanningsveld tussen het leren fietsen van gemeenten met het kind achterop en de verantwoordelijkheid van de provincie om te voorkomen dat het kind valt. 'De kunst van het loslaten' is daarmee een zeer toepasselijke titel van het jeugdzorgbeleidskader dat nu wordt besproken. Maar, hoe voer je dat in de praktijk uit?

Ook de fractie van D66 was zeer ongelukkig met de toonzetting van de reactie van Gedeputeerde Staten in bijlage 2 op de inbreng van de gemeenten. Gedeputeerde Staten geven aan dat de relaties met de gemeenten goed zijn. Als dat zo is, lijkt de conclusie voor D66 dat gemeenten en provincie onderling wel een goede samenwerkingsrelatie hebben of die in elk geval nastreven, maar het inhoudelijk niet met elkaar eens zijn. Dat baart zorgen voor de invulling en voortgang van de transitie. De fractie van D66 is daarbij niet alleen kritisch naar de opstelling van de provincie, maar ook van gemeenten zelf. Zij zijn

niet concreet genoeg in wat zij graag zien en verwachten van de provincie, bijvoorbeeld ten aanzien van de organisatie van zorg. Hoe zien zij dat in de mandaatconstructie waarmee gewerkt moet worden binnen het huidig wettelijk kader? Wij zien in de brief die Gedeputeerde Staten eind oktober naar de gemeenten heeft gestuurd, gegeven de bewoording en toonzetting, wel een opening voor de voor ons dringende vraag van de ruimte voor eigen verantwoordelijkheid van gemeenten. Wij vragen of deze brief inderdaad betekent dat Gedeputeerde Staten alsnog bereid zijn in een eerstvolgend overleg met de wethouders te vragen wat de gemeenten dan precies willen en van de provincie verwachten en hoe zij dat zien in de mandaatconstructie binnen het huidig wettelijk kader.

Een tweede zorgpunt is de mate van geïnformeerd zijn van de raadsleden. Het is geen wet van Meden en Perzen, maar wij zien in de provincie wel een causaal verband met de grootte van de gemeente. Ergo, in de loop van de tijd lijkt het verschil alleen maar groter te zijn geworden. D66 heeft binnen haar eigen partijlijnen de Tweede Kamer verzocht hieraan op landelijk niveau aandacht te besteden. Zelf zijn wij als statenfractie actief met het organiseren van informatiebijeenkomsten, maar D66 blijft zich zorgen maken of bestuurders van gemeenten zich in voldoende mate inzetten voor het adequaat informeren de raadsleden en of raadsleden straks voldoende zijn toegerust om hun controlerende rol te vervullen. De vraag aan Gedeputeerde Staten is dan ook of dit onderwerp van gesprek is met de wethouders. Ook in het licht van de commissie Oosting in het kader van het versterken van het interbestuurlijk toezicht en daarmee ook de rol van de volksvertegenwoordigingen op horizontaal toezicht; heel belangrijk, zeker in het licht van een verantwoorde decentralisatie naar gemeenten. Zijn Gedeputeerde Staten bereid dit onderwerp aan te snijden in het eerstvolgende wethoudersoverleg als dit inderdaad tot op heden nog geen onderwerp is geweest?

Mevrouw BROERE (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij kunnen ons in grote lijnen vinden in hetgeen de vorige sprekers naar voren hebben gebracht en met name ook al de uitgebreide discussie in de commissie WMC. De vraag van mevrouw Alsem over het fichesmodel en of er ruimte is voor meerdere aanbieders, steunen wij van harte.

In de commissie WMC heb ik de meeste punten van de PVV al ingebracht. Er resten nog een paar opmerkingen.

In mijn bijdrage in de commissie heb ik gevraagd om een concretisering: wie doet wanneer wat, met wie en met welke middelen? Ofwel: een draaiboek. Dat mis ik eigenlijk nog steeds. Wij weten allemaal dat het op gang komt en dat de gemeenten nu hebben gereageerd, maar wanneer gebeurt er nu eens iets, waarvan je zegt: "Nu kun je zien dat er een stap is gezet."

Ten tweede. Als ik het antwoord hoor op de vraag van de fractie van D66 over het vrijvallen van € 550.000, dat nu in reserve gehouden wordt voor de jeugdzorg, maar dat er ook een mogelijkheid is om het in het frictiebudget voor cultuur te laten belanden, dan kan men zich voorstellen dat wij tegen dat laatste zijn. In reserve houden voor de jeugdzorg lijkt ons prima.

Verder meen ik dat wij hebben afgesproken dat wij een kwartaalrapportage krijgen over de voortgang, met name de stand van zaken bij de gemeenten. Nu lees ik in het laatste verslag van Gedeputeerde Staten dat wij een viermaandelijks verslag gaan krijgen. Ik zou toch willen vasthouden aan een kwartaalrapportage, zodat wij steeds opnieuw de goede voortgang horen.

Wat ik ten slotte nog zou willen vragen, is het woord fiche te schrappen. Iedere keer denk ik dat wij in een spel terechtgekomen zijn. Er moet toch een betere omschrijving te bedenken zijn en niet zoiets van: dit is het casino en er is een heleboel te winnen of te verliezen.

Mevrouw BOELHOUWER (GL): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van GroenLinks vindt dat met het uitvoeringsprogramma meer concreet invulling wordt gegeven aan het beleidskader, in tegenstelling tot wat mevrouw Broere zegt. In feite is het geheel naar onze zin: het beoogde resultaat is goed beschreven, maar niet in beton gegoten. Uiteraard blijft het geheel een proces dat zich nog werkendeweg zal voltrekken. Wij vinden het goed dat respect voor, erkenning van en vertrouwen in ieders rol expliciet wordt benoemd als mede-slagingsfactor. Meer in die lijn is nu ook de reactie naar de gemeenten, die eerder op het concept reageerden.

De fractie van GroenLinks realiseert zich dat in dit gehele proces nog aardig wat hobbels genomen

moeten worden en dat er grenzen worden opgezocht en dat daarover soms stevige discussies gevoerd worden. Ja, dat is eigenlijk alleen maar goed, dat mag geen probleem zijn. De uitdaging blijft natuurlijk in overleg met alle partijen te werken aan een goede zorg, een betere zorg voor de jeugd.

Wij gaan ervan uit dat binnen het nu gekozen fichesmodel genoeg ruimte is voor de gemeenten. Ik ben het er wel mee eens: het woord fichesmodel is niet heel geschikt, maar er zijn ook andere modellen, zoals het cafetariamodel, waarvan je je kunt afvragen of je dat zo wilt noemen. Ik denk: what's in a name? Laten wij het hier maar bij laten.

Ik ben overigens benieuwd, vraag ik aan de gedeputeerde, of er al een reactie is van een of meer gemeenten naar aanleiding van de onlangs verstuurde brief.

De echte vernieuwing binnen de transitie zal vooral van de zorgaanbieders moeten komen, ook van de huidige zorgaanbieders. Daar ziet GroenLinks een dilemma, namelijk de inhoudelijke vernieuwing ten opzichte van de onzekerheid over de continuïteit bij de zorginstellingen. Mijn vraag is welke rol de gedeputeerde hier voor zichzelf ziet weggelegd.

Dat de jeugdzorg met minder middelen toe moet in de toekomst en met hoeveel, blijft nog een onzekere factor, waarin wij de komende tijd meer inzicht zullen krijgen. De gedeputeerde gaf aan haar ongenoegen te hebben geuit bij de destijds demissionaire minister. Wij vragen ons af of daarop al een reactie is gekomen.

De heer BOER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Het enige echt nieuwe, spannende stukje in dit stuk, is dat er een reactie van veel gemeenten bij zit; gemeenten die hun bezorgdheid uiten over het gebrek aan speelruimte die zij krijgen. Voor een deel hebben zij natuurlijk helemaal gelijk, maar voor een gedeelte heeft de provincie ook weer gelijk dat zij de teugels niet te ver loslaat. Daar is dit te belangrijk voor. Dat heeft een reden. Het hele proces voelt aan alsof wij bij een bakstenen steunmuur staan van drie meter hoog en proberen een flink gewicht er overheen te gooien. Als wij sterk genoeg zijn, dan lukt dat. Waar het terecht komt en hoe? Niemand van ons die het zeker weet. Wij hopen alleen maar dat er niemand gewond zal raken. Dat brengt mij terug op wat mevrouw Versteeg al zei: als je als gemeente aan het

fietsen bent met zijwieltjes aan je fiets en kinderen achterop, dan is dat niet het moment om de zijwieltjes eraf te halen. Dan haal je eerst het kind eraf. De fractie van de SP is hier begrijpelijk huiverig voor. Wij hebben het over een onderwerp dat te gevoelig ligt om maar een beetje te improviseren. Gelukkig voelen wij die bezorgdheid ook bij de gedeputeerde. De fractie van de SP wil dan ook graag op de een of andere manier concreet inzicht hebben en houden in de manier waarop de gemeenten de jeugdzorg verder gaan implementeren.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Die zijwieltjes is iets om even over na te denken.

Waarmee ik wil beginnen, is waarmee de fractie van het CDA eindigde, namelijk: zet het kind centraal en denk vanuit die missie. Die missie, die het college heeft geformuleerd en die wij van harte delen, is: "Alle Utrechtse kinderen groeien veilig en zo goed mogelijk thuis op". Daarmee zijn wij content. Dat is ook wat wij in dit stuk teruglezen.

Vervolgens zijn er in de commissie verschillende vragen besproken, onder andere over de samenwerking met gemeenten. Wij hebben daar zorgen over. De fractie van D66 heeft dat denk ik op een heel goede manier verwoord: hoe krijgen wij dat zo georganiseerd dat ook raadsleden, die ook volksvertegenwoordigers zijn, meedoen? Dat is inderdaad een punt dat wij bij de gedeputeerde willen neerleggen. Tegelijkertijd willen wij ruimte houden voor een transformatie en een stukje vrijheid bij de gemeenten zelf. Dat is een soort evenwichtsbalk en of je dat met of zonder zijwieltjes doet, het is in elk geval iets wat je heel zorgvuldig en oplettend moet doen. Rest mij nog het vertrouwen uit te spreken in de aanpak van de gedeputeerde tot nu toe.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! "Een veilig en zo goed mogelijk thuis": die woorden bleven bij mij hangen. Dat is de reden dat wij menen hier toch nog een kleine bijdrage neer te moeten zetten.

Van belang is, als je vanuit het kind denkt en als je vanuit de thuissituatie denkt, dat je dat zo goed mogelijk borgt en dat je dat ook in die lijn doortrekt. Wat gebeurt er zo meteen als wij dat met het huidige voorstel overdragen aan gemeenten? Gemeenten kunnen op dat moment in hun beleid de keuze maken met hoeveel en welke aanbieders zij in zee

gaan. Dat kan betekenen dat als er een gemeente is die een bepaalde keuze maakt voor een instelling die er bij de aanbesteding uitkomt, dat daarmee een deel van de bevolking van die plaats buitengesloten wordt als het gaat om adequate hulp in het traject. Waar doel ik op? Op het moment dat daar iemand is uit een bepaalde maatschappelijke, cultureel-maatschappelijke of religieus-maatschappelijke hoek die zegt dat hij bepaalde zorg en steun zoekt bij iemand van een instelling die zich zo goed mogelijk in zijn situatie kan inleven, dat met het huidige voorstel de kans er is dat hij buiten de boot valt. Dat zou wat ons betreft absoluut niet mogen gebeuren. Naar onze overtuiging zou je een slag moeten maken, waarbij je zegt dat als wij het dossier overdragen aan gemeenten, dan vinden wij ook dat de gemeenten die zorg zo goed mogelijk moeten laten aansluiten. Dat betekent dat wij als SGP vinden – daarover zullen wij een motie indienen – dat onderaannemerschap mogelijk moet zijn. Als een kind van ons zorg nodig zou hebben, moet ik ervoor kunnen kiezen om hulp in te schakelen van een organisatie die ook in die levensovertuiging meedenkt. Ik wil expliciet stellen dat het niet zo kan zijn dat je daarmee, als je dat dan wilt, ook aan kwaliteit inboet. De kwaliteitscriteria blijven wat ons betreft gewoon zonder meer honderd procent gehandhaafd. Alleen als er een begeleider is die ons kan helpen en die meedenkt op onze manier en in onze levensovertuiging, dan is dat een dubbele slag. Dan kan één plus één drie worden. Die kans gun ik eigenlijk iedereen. Of het nu religieus-maatschappelijk is of sociaal-maatschappelijk, probeer de aansluiting te vinden bij je eigen groep, want daarmee is de hulp het best gediend. Om dat te waarborgen, hebben wij een motie gemaakt en die wil ik hierbij graag indienen.

Motie M12 (SGP): identiteitsgebonden instellingen

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 november 2012, aan de orde hebbende het voorstel "Provinciaal Beleidskader Jeugdzorg 2013-2014";

constaterende dat:

- *per 1 januari 2015 de taken behorend tot de verschillende onderdelen van de Wet op de jeugdzorg overgaan naar de gemeente;*
- *in deze fase, waarin de contouren van de transitie meer en meer gestalte krijgen, het van belang is dat de kaders bij deze omwenteling zo scherp*

- mogelijk gesteld worden;
- de nieuwe Wet op de jeugdzorg, in lijn met al in gang zijnde ontwikkelingen, vraaggestuurde zorg bepleit;
- overwegende dat:
- het principe van vraaggestuurde zorg ook impliceert dat de belangen en wensen van de cliënt voorop dienen te staan;
- dit ook betekent dat cliënten een keuzemogelijkheid krijgen om een zorgaanbieder te kiezen die bij hen past;
- daarbij van groot belang is dat ook wederzijdse herkenning op cultureel en religieus gebied van groot belang kan zijn in de relatie tussen cliënt en behandelaar;
- deze wederzijdse herkenning een voorspoedig behandelproces kan bevorderen,;

verzoeken het college:

bij de transitie van de Jeugdzorg zoveel mogelijk vraaggestuurde zorg te bevorderen en daarbij te zorgen dat een cliënt optimale vrijheid heeft om zijn eigen zorgaanbieder te kiezen, waarbij inkopen-op-maat voor een cliënt, bijvoorbeeld middels een 'onderaannemersrol', tot de keuzemogelijkheden behoort.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dank aan de Staten voor de in het algemeen positieve woorden over het meerjarig beleidskader jeugdzorg, niet in de laatste plaats omdat wij daarover in de commissie ook al uitgebreid en veelvuldig gesproken hebben. De titel van het stuk is 'De kunst van het loslaten' – de fractie van D66 memoreerde er al aan – en dat is niet omdat wij pretenderen dat wij daar zo enorm goed in zijn. Integendeel, het gaat met horten en stoten. Het erkent wel dat het een kunst is om los te laten, om dingen over te dragen zonder al je eigen garanties gerealiseerd te zien en het mandaat bij gemeenten neer te leggen over de invulling van zaken.

Over het algemeen ben ik tevreden over hoe wij met elkaar kunnen samenwerken en ook over de veranderingen die wij maken. Het is echter niet altijd eenvoudig. Dat bleek ook wel uit de brief die onlangs in

de commissie aan de orde is geweest als reactie op de opmerkingen aan gemeenten. Ook dat is loslaten; je heel erg bewust zijn van de toon die je aanslaat, de woorden die je kiest en hoe dat bij de ontvangende partijen wordt ontvangen en hoe men daarop vervolgens weer reageert. Ik heb de opmerkingen ter harte genomen en ik hoop dat de brief die naar aanleiding daarvan gestuurd is, de goedkeuring wat dat betreft kan wegdragen.

Mevrouw Alsem van de fractie van de VVD memoreerde nog even de fichesregeling. Ik ben het met haar eens: een ander woord zou misschien meer van toepassing zijn. Het woord roept in elk geval een beeld op dat wij allen met elkaar delen. Dat is al heel wat waard. Het is op zich een bijzondere regeling. Het biedt ruimte aan de gemeenten om bij bestaande aanbieders zorg in te kopen. Daarvoor wordt een deel van de doeluitkering apart gezet, zo'n € 3 miljoen, waardoor zij in de gelegenheid zijn om een vraag te formuleren. Instellingen krijgen de kans op die vraag in te spelen en zich zodoende zelf klaar te stomen voor de nieuwe situatie als niet langer wij, maar de gemeenten inkoper zijn. Dat is iets anders dan de motie 'zorgvernieuwing', want daarvoor is op verzoek van de Staten een budget vrijgemaakt van € 300.000 om gemeenten echt in staat te stellen om nieuwe zorg in te kopen. De vraag was terecht: hoe verhoudt zich dat tot elkaar? Aan de ene kant ruimte geven om wel nieuwe aanbieders aan te laten bieden en aan de andere kant zeggen: gemeenten, u koopt in bij onze huidige jeugdzorginstellingen. Dat heeft te maken met de herkomst van het geld – is het autonoom geld of is het geld uit de doeluitkering? – en ook met omvang van het bedrag en met de wens van onze kant: wij hebben een verantwoordelijkheid, zowel naar gemeenten als naar zorginstellingen, om zorginstellingen te dwingen om aanbod te leveren waar gemeenten behoefte aan hebben. Het is ook niet zoals in Noord-Brabant, waar een soortgelijke regeling geldt, waar een quotum is en dat een zorginstelling nog recht houdt op inkoop voor dat bedrag. Nee, een zorginstelling die niet in staat is om te leveren waar gemeenten om vragen, loopt omzetteer mis. Een zorginstelling die wel in staat is om adequaat aanbod te leveren op verzoek van gemeenten kan extra omzet maken.

De vraag is vanuit de Staten en ook vanuit de gemeenten: wanneer zou er meer mogelijk zijn? Daarover hebben wij de afgelopen maanden veel gediscussieerd. Ik kan daarop zeggen, en de wereld staat

niet stil, dat ook Bureau Jeugdzorg voor ons een bron van informatie is en terugkoppelt hoe de pilots bij gemeenten verlopen. Bureau Jeugdzorg heeft aangegeven dat er een aantal goede ontwikkelingen plaatsvindt. Ik heb de afgelopen weken contact gehad met de wethouders van Utrecht en Amersfoort, de gemeenten waar qua omvang veel jongeren zijn en ook gemeenten die bij de mate waarin de pilots al lopen net iets vooruitlopen op andere gemeenten. Ik heb met hen afgesproken dat zodra de regeling begint, wij ook zullen praten over verruiming. Die verruiming betekent dan met name of men in de gelegenheid is – onder welke voorwaarden zouden wij dat kunnen doen? — om de middelen voor die doeluitkering breder in te zetten dan, om het even oneerbiedig te zeggen, een verplichte winkelnering bij de bestaande zorgaanbieders, maar ook om te kijken onder welke voorwaarden en in welke gevallen het mogelijk is om ook bij andere zorgaanbieders zorgaanbod in te kopen dat ten goede komt aan de nieuwe situatie als de jeugdzorg in de toekomst bij de gemeenten ligt.

Er is mij gevraagd om die ruimte. Ik heb gezegd dat ik wil beginnen volgens de uitgangspunten die ik heb geformuleerd. Het is op zich een redelijk verregaande regeling. Ik haal de provincie Noord-Brabant er nog maar even bij, die als vooruitstrevend genoemd wordt. Onze regeling gaat nog een stapje verder dan de regeling in Noord-Brabant. Tegelijkertijd is er natuurlijk nog ruimte en die ruimte wil ik benutten. Met de grote gemeenten heb ik afspraken gemaakt om daar nu al te bekijken wanneer en onder welke voorwaarden zij verder kunnen gaan dan de huidige regeling. Ik hoop dat dit ook antwoord geeft op de vraag hoe de twee regelingen zich tot elkaar verhouden: wanneer kan er wel wat en wanneer kan iets niet? Wij gaan daarmee direct aan de slag.

De fractie van de PvdA noemde drie punten: de cliënt en de ouders, cliënttevredenheid en het faciliteren van gemeenten. Als belangrijkste punt had mevrouw Van Viegen het over de nazorg. Daarover is een stuk gestuurd naar de Staten, een constatering van eerdere projecten die binnen Utrechtse Jeugd Centraal zijn gevoerd en waaruit blijkt dat nazorg niet heel makkelijk te realiseren is. Nazorg is met name een gebied waarop wij als provincie een beperkte reikwijdte hebben, want wat behelst nazorg? Kunnen jongeren als zij terugkomen uit de jeugdzorg in een gemeente rekenen op een opleiding, een

baan, huisvesting, begeleiding. Hoe organiseer je dat, hoe zorg je ervoor dat de nazorg in orde is en dat jongeren goed terecht komen en het goed blijft gaan, maar ook dat zij versneld kunnen uitstromen en dat de hele doorstroom in de jeugdzorg daarvan profiteert. Ik wil met Utrecht en Amersfoort en ook met Veenendaal afspraken maken, heel concreet in een project, hoe wij nazorg kunnen verbeteren om echt resultaten te kunnen behalen. Ik ga geen gouden bergen beloven. Het is een ingewikkeld proces, waarin het met name gaat om gemeentelijke regelingen en de gemeenten aan de lat staan, maar ik voel wel verantwoordelijkheid, ook voor de doorstroom in de jeugdzorg, in de periode dat wij nog invloed kunnen uitoefenen om dit onderwerp nadrukkelijk aan de orde te stellen met die drie gemeenten.

Mevrouw VAN VIEGEN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat document heb ik inderdaad gekregen en ik moet zeggen: het barst van de aanbevelingen om nazorg te verbeteren. Daar gaat echter mijn vraag juist over: wat gebeurt er dan op dit moment en welk effect sorteert dat? Wat mij betreft, zoals ik in mijn bijdrage al aangaf, hoeven wij er vandaag niet helemaal uit te komen. Mijn vraag gaat echter wel verder dan welke aanbevelingen er liggen.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Van de aanbevelingen aan de gemeenten en ook aan de deelnemers in de nazorg, had je mogen verwachten dat die tot resultaat zouden leiden. Wij constateren dat het onvoldoende het geval is volgens de signalen krijg ik, ook vanuit jeugdzorginstellingen. Er wordt gezegd: wij kunnen jongeren niet laten uitstromen bij een kamertrainingscentrum, want er is geen vervolgstap waar zij terecht kunnen. Het is een gesprek dat sowieso gevoerd wordt, ook tussen instellingen en gemeenten, waarvan ik vind dat wij dat als wij met elkaar aan tafel zitten, gewoon aan de orde moeten stellen om te kijken waar de knelpunten liggen en welke afspraken je kunt maken. Ik hoop daarmee tot echte, concrete resultaten te kunnen komen. Ik ben het ermee eens dat het een weerbarstige problematiek is, maar daarom het is niet minder belangrijk als het gaat om de kwaliteit in de jeugdzorg.

De fractie van het CDA heeft het over het landelijk transitiebureau. Gaat het wel snel genoeg, was de vraag. Ook wij hebben reden tot zorgen over de snelheid en het aanbod van het transitiebureau. Wij

zijn met hen in gesprek en waar wij een bijdrage kunnen leveren, doen wij het graag. Wat wel heel nadrukkelijk genoemd moet worden, is dat het transitiebureau een aangelegenheid is van gemeenten. Het moet gemeenten in staat stellen de jeugdzorg zo te organiseren dat aan hun wensen tegemoet gekomen wordt. Het primaire mandaat ligt bij de VNG, maar wij houden wel de vinger aan de pols. Als het transitiebureau tekortschiet of niet tijdig is met maatregelen of met informatievoorziening, dan is dat een activiteit die naar de provincie komt, omdat in de twee jaar tijd die wij nog te gaan hebben, er nog een aantal zaken overgedragen moet worden. Wij doen dat liever via het transitiebureau en laten wij het transitiebureau daarin leidend zijn, maar als het bureau het laat afweten, zullen wij onze eigen rol moeten vergroten. Daarin zijn wij echter terughoudend, omdat dat niet tegemoet komt aan afspraken die wij met gemeenten hebben.

De fractie van D66 sprak over frictie of spanningspunten; de vraag van gemeenten moet centraal gesteld worden en ook het wettelijk kader dat daarin geboden wordt. Ik hoop dat ik duidelijk heb gemaakt met de antwoorden op vragen van de VVD dat het zoeken is naar de grenzen. Het is mijn eer te na om met gemeenten in conflict te komen, omdat zij vinden dat wij hen onnodig belemmeren. Ik word nog liever door het ministerie terechtgewezen dat wij de grenzen te enthousiast opzoeken dan dat ik met gemeenten niet tot de gewenste aanpak kom. Dus wij gaan deze komende periode, ook in de gesprekken die wij voeren naar aanleiding van de fichesregeling, echt kijken welke grenzen wij op kunnen zoeken en welke mogelijkheden wij kunnen benutten als een van de middelen. Tegelijkertijd loopt natuurlijk ook nog het project met Bureau Jeugdzorg over de indicatieve trajecten.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil graag van de gedeputeerde weten of zij daarmee ook bedoelt dat zij echt heel concreet op tafel legt: ik heb jullie inbreng gelezen, maar die was weinig concreet en kunnen jullie concreet maken wat jullie willen en wat jullie verwachten, ook in het kader van de mandaatregeling, waarmee wij rekening moeten houden als wij kijken naar het wettelijk kader jeugdzorg? Dat zou ik heel graag van de gedeputeerde bevestigd willen hebben. Ik begrijp dat zij heeft gesproken met Utrecht en Amersfoort, maar

het gaat mij erom dat bij al die wethouders, ook van kleinere gemeenten, heel duidelijk is dat de dialoog over die vraag echt op gang komt.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Daar kan mevrouw Versteeg van op aan. Ik heb ook in de brief gezegd dat gemeenten kunnen aangeven waar zij nog knelpunten ervaren of dat het allemaal te snel gaat. Ik heb gezegd: geeft u vooral aan waar u veranderingen wilt of wat er anders moet. Ik zal overal, ook in regioverband, de komende periode aanschuiven om te praten over wat er van onze kant extra nodig is, wat gemeenten zelf kunnen en waar zij ons voor nodig hebben. Wij gaan heel nadrukkelijk de dialoog aan met de gemeenten en met de regio's om te kijken waar wij elkaar kunnen vinden. Beslist.

Wat ook is genoemd, is het informatieniveau van raadsleden. Dat is opgevallen in bijeenkomsten van statenfracties met raadsleden. Wij hebben dat niet voor niks ook benoemd: dat is een van de kritische succesfactoren in het meerjarig beleidskader. Op die manier is het aangekaart: als een gemeenteraad niet op de hoogte is van dingen die er moeten gebeuren en als zaken niet op tijd geaccordeerd en bekrachtigd worden in een gemeenteraad, dan mag je ervan uitgaan dat je het tijdspad niet haalt. Het is benoemd als kritische succesfactor. Er is door de gemeenten aangegeven dat zij graag samen met ons tot een agenda komen; een plaatsing in de tijd van verschillende mijlpalen. Dat aspect zal nadrukkelijk aan de orde komen. Dat neemt niet weg dat ik niet op de stoel van de wethouders wil gaan zitten. Zij zijn zelf primair verantwoordelijk om hun eigen raad aangesloten te houden en te informeren en te betrekken bij besluitvorming. Het is een punt dat wij in de agendering – momenten waarop bepaalde zaken geregeld moeten zijn – aan de orde zullen stellen. Ook de gemeenteraad heeft daarin een belangrijke rol.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dan heb ik toch de vraag aan de gedeputeerde of zij zich ervan bewust is dat er gemeenten zijn, waar het nauwelijks onderwerp van gesprek is geweest in de laatste maanden. Ik heb de raadsleden van mijn eigen partij erop gewezen dat zij zelf een verantwoordelijkheid hebben. Men zegt altijd: organiseer je eigen weerstand. Dat houdt je scherp. Het verbaast mij dat wethouders, die op bestuurdersniveau over

het onderwerp praten, het niet zelf op tafel leggen. De gedeputeerde zegt nu dat het een van de kritische succesfactoren is, maar is het ook een onderwerp van gesprek in die overleggen of wethouders dat inderdaad dóen? Utrecht is hierin heel pro-actief. Petje af; ik kan niet anders zeggen. Ik zie echter, horend alle verhalen, ongelooflijk grote verschillen. Het baart mij enorm veel zorgen dat die verschillen alleen maar groter worden.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik deel die zorg met mevrouw Versteeg. Ook ik zie dat er enorme verschillen zijn, ook in de mate waarin wethouders geïnformeerd zijn over de mogelijkheden en onmogelijkheden van de transitie van de jeugdzorg en daaruit voortvloeiend ook de raden. Dat is de reden dat wij het als kritische succesfactor hebben opgenomen. Dat is ook de reden dat de informatievoorwaarde voor de raad opgenomen wordt in de gezamenlijke agenda die wij de komende periode met de gemeenten willen maken. In de overleggen die ik zal hebben met de regio's zal dit beslist aan de orde komen, want het is een van de aspecten die een rol spelen. De verantwoordelijkheid ligt echter bij de wethouders en daar wil ik het laten.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik erken dat het uiteindelijk de verantwoordelijkheid van de raad is, maar ik hoor uit de woorden van de gedeputeerde dat het nog als onderwerp geagendeerd wordt. Ik zou haar nadrukkelijk willen verzoeken dat zo vroeg mogelijk op de agenda te zetten.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat zal zeker gebeuren.

Mevrouw BROERE (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Misschien verduidelijkt dit ook mijn verzoek om een draaiboek, zodat je gewoon weet wie wat wanneer gaat doen.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het volgende punt op mijn lijstje was het draaiboek dat mevrouw Broere noemt. Zij stelde daarover een vraag. Mijn antwoord daarop is dat wij met gemeenten een gezamenlijke agenda gaan opstellen. Die agenda behelst dat wij een aantal mijlpalen met elkaar plannen: op dat moment moet dat geregeld zijn. Dan weet iedereen welke verant-

woordelijkheden daaruit voortvloeien. Dat kunnen wij niet alleen doen. Wij hadden het net al over de relatie met de gemeenten en de gevoeligheid die daarop ligt. Wij zullen het nadrukkelijk met elkaar moeten doen, maar het moet wel op elkaar aansluiten. Het liefst hadden wij het transitiebureau daar ook nog bij betrokken, want het gaat in feite niet alleen om een Utrechtse operatie, maar om een landelijke operatie. De mijlpalen zijn dus min of meer voor alle regio's gelijk. Graag zouden wij dat dus ook met het transitiebureau doen, maar er wordt beslist een gezamenlijke agenda opgesteld, zodat je elkaar ergens op kunt aanspreken. Anders blijf je het risico lopen dat je langs elkaar heen praat.

Er is ook gevraagd om een betere omschrijving van de fichesregeling. Dat is ook eerder al aan de orde geweest. Ja, ik kan zo gauw geen alternatief verzinnen, maar wij zullen erover nadenken of wij dat niet in een omschrijving kunnen stoppen, die wat minder associaties oproept met casino's of andere gelegenheden.

De rol van Gedeputeerde Staten naar de zorgaanbieders. Dat aspect heeft de fractie van GroenLinks aan de orde gesteld. Welke rol nemen wij ten aanzien van zorgaanbieders? Dat komt aan de orde met de hele transitiebeweging en in het overleg dat daarover gevoerd wordt. Wij zijn ook met hen in gesprek om te stimuleren dat zij fuseren, dan wel gaan samenwerken, dan wel in hoofdaannemerschap en onderaannemerschap met elkaar optrekken. Er zijn namelijk elf instellingen die allemaal richting de gemeenten moeten. Men kan zich voorstellen dat de gemeenten ook een keer een halt toeroepen en zeggen: "Nu even niet, wij organiseren eerst voor onszelf hoe wij het willen hebben en dan kijken wij daarna wel welke leverancier daarvoor het meest geëigend is en of wij ons regionaal moeten organiseren of dat wij moeten organiseren op doelgroepen." Er zijn allerlei mogelijkheden. Wij zijn met de zorgaanbieders in gesprek over de vraag hoe dat het beste georganiseerd kan worden. Ook de contacten met de gemeenten zijn daarbij aan de orde, maar ook heel nadrukkelijk de vernieuwing van het aanbod. Het is niet alleen iets van de laatste tijd, maar je ziet steeds die beweging, waarin wij zeggen: minder residentieel, veel ambulante zorg, pleegzorg. Het gaat om die hele vernieuwing, maar ook om het aanbod aan te laten sluiten op de behoeften van gemeenten. Ik ben de afgelopen maand bij een

aantal instellingen op werkbezoek geweest. Het valt mij op dat er heel goede contacten zijn, soms ook regionaal, met gemeenten en dat zorgaanbieders zich scherp bewust zijn dat het opdrachtgeverschap verschuift van de provincie naar de gemeenten en dat daarbij een heel andere aanpak hoort en dat nu alvast geïnvesteerd moet worden in de contacten.

Dat gebeurt naar mijn tevredenheid op grote schaal. Daarnaast zijn wij met zorgaanbieders bezig om de wachtlijsten zo goed mogelijk weg te werken. De term 'schone overdracht' of 'warme overdracht' werd al genoemd in een van de inbrengen. Dat is een van de zaken die aan de orde zijn. Wij willen de jeugdzorg zo overdragen, dat er geen sprake is van hardnekkige en langdurige wachtlijsten.

Ik begreep van de fractie van de SP dat er een positieve reactie is op wat er speelt rondom het 'kind centraal'. Dat is nadrukkelijk het geval.

Ik dank de fractie van de ChristenUnie voor het vertrouwen in de lijn die door het college wordt uitgezet.

Tot slot het verzoek van de fractie van de SGP over de identiteitsgebonden zorg en de garantie om te zorgen dat dit soort aanbod beschikbaar blijft. Dat is nu precies het punt waarom ik de motie zal ontraden. Het is nadrukkelijk aan de gemeenten te bepalen welke zorg op welke wijze beschikbaar komt voor inwoners. Het zal nadrukkelijk de doelstelling van gemeenten zijn een zorgaanbod te bieden dat aansluit op de behoefte van hun bewoners. Ik vind het geen provinciale taak om daarin te treden en een uitspraak te doen over het opstarten van activiteiten die zullen spelen nadat de jeugdzorg is overgedragen van de provincie naar de gemeenten.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil graag van de gedeputeerde weten waarom zij de Staten adviseert gemeenten zo te faciliteren dat zij de door mij gewenste zorg voor mijn dochter – een hypothetisch geval – niet meer mogelijk maakt. Zij draagt de verantwoordelijkheid die wij als provincie nu zelf hebben, over aan gemeenten. Als zij daarbij zegt dat zij het belangrijk vindt dat iedere partij daarin de zorg kan kiezen die voor hem belangrijk is – dat is een van de dingen die wij nu met elkaar vaststellen als randvoorwaarde voor de overdracht – dan moet zij daarover nu immers een uitspraak doen? Het kan toch niet zo zijn dat ik straks, en met mij allerlei denominaties, de zorg die nodig is aan de willekeur, heel scherp gezegd, van de

gemeenten overlaat of ik die zorg wel of niet krijg? Ik begrijp echt niet waarom de gedeputeerde zegt: "Ik wil die borging er niet in leggen." Ik denk dat dat juist het beste past bij 'kind centraal' en 'zorg op maat'. Ik snap het gewoon niet. Dus misschien wil de gedeputeerde het nog een keer goed uitleggen.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De transitie van de jeugdzorg naar de gemeenten en de transformatie die daarop plaatsvindt, betekent dat de jeugdzorg beter zal aansluiten bij de wensen en de situatie van het kind en het gezin waar het bij hoort. Daar gaat de hele jeugdzorg van uit. Dat zal een jeugdzorg betekenen die een beter en passend aanbod heeft op vragen die er leven bij gezinnen en bij kinderen. Daarop is die hele transformatie, en de transitie die daaraan voorafgaat, gericht. Het meerjarig beleidskader heeft als motto "De kunst van het loslaten". Dat betekent ook dat je als provincie geen uitspraken doet of zaken in werking stelt, waardoor gemeenten later worden geconfronteerd met richtinggevende zaken, waaraan zij zelf geen invulling hebben kunnen geven. Ik heb het absolute vertrouwen dat gemeenten zorgaanbod inkopen dat past bij de mogelijkheden en de wensen van hun inwoners; dat daar de afstemming op zal zijn. Het past niet in de provinciale rol en de rol die de Staten van mij verlangen – de afstand die wij nemen en de ruimte die wij gemeenten bieden – dat ik maatregelen neem die daarop invloed hebben.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Hoe ziet de gedeputeerde de volgende casus? Als ik het verkeerd zie, moet zij het gewoon zeggen. Er is een stichting. Ik pak er een uit die ik van huis ken: Eleos. Die heeft een bepaalde capaciteit. Die zal niet bij alle gemeenten aan de poort staan om de zorg te kunnen leveren. Op het moment dat een gemeente een afspraak maakt met haar zorgverlener, dan moet er aan een bepaalde hoeveelheid, massa, kunnen worden voldaan om die zorg te kunnen waarborgen. Dat betekent dat zij in een aantal speergemeenten straks zullen proberen hun beleid door te zetten en uit te voeren. Dan kom ik met mijn vraag in, stel, de gemeente Utrechtse Heuvelrug: daar wordt het niet aangeboden, want daar is de doelgroep te klein. Dat betekent dat ik zo meteen de zorg van Eleos niet meer kan krijgen als de gemeente Utrechtse Heuvelrug dat niet via onderaannemerschap wil faciliteren. Ik vind dat wij als Staten daar

over gaan en dat wij moeten zeggen: "Wij vinden dat iedereen die zorg moet kunnen krijgen die voor hem of haar belangrijk is." Dan moet je dat niet aan de keuze van de gemeente overlaten als wij vinden dat iedereen geborgd moet kunnen zijn in die zorg.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb het idee dat de heer Van Wikselaar oordeelt op de bestaande situatie en het bestaande aanbod. Het zal natuurlijk zo zijn dat als gemeenten inkopen, er nieuwe aanbieders op de markt zullen komen, dat er ander aanbod kan komen en zelfs dat bestaande aanbieders naar een gedifferentieerd aanbod kunnen gaan. Zodra er bij de gemeente een vraag wordt geformuleerd voor een zorgaanbod dat bijvoorbeeld identiteitgebonden is – de heer Van Wikselaar zei al: op welke wijze dan ook – dan is het de keuze van de gemeente om daaraan invulling te geven, vanwege het simpele feit dat zij het betaalt: wie betaalt, die bepaalt. De heer Van Wikselaar vraagt mij om een garantie voor een situatie waarin ik niet meer ga over de jeugdzorg. Ik kan die garantie niet geven. Ik wil die garantie ook niet geven, omdat ik het geen goede invulling vind van de relatie die wij als provincie hebben met de gemeenten.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Nog één vraag: onderaannemerschap betekent in mijn beleving dat de gemeenten met 'een' partij zaken doet. Als Van Wikselaar aankomt met de vraag om zorg voor iemand, dan zal de gemeente zeggen: "OK, dat laten wij doen via de partij met wie wij contracten gesloten hebben." De betaling blijft dus identiek, maar het onderaannemerschap wordt gedaan via de organisatie met wie die gemeente een contract heeft. Geen probleem toch?

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij verschillen wij daarover niet van mening. Hoofd- en onderaannemerschap maakt het eenvoudiger voor gemeenten om zaken te doen met enkele partners. Die wens is op voorhand al uitgesproken. De samenwerkingsverbanden geven aan het zorgaanbod zo compleet en zo totaal mogelijk te maken. Dat zal de aanpak zijn die de zorgaanbieders zullen kiezen, verwacht ik.

De VOORZITTER: Wenst iemand in tweede termijn het woord te voeren?

Mevrouw BROERE (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog geen antwoord gehad op de vraag of wij

kwartaalrapportages kunnen krijgen. In het GS-verslag staat: viermaandelijks. Dat is een verschil.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat constateert mevrouw Broere juist. Daarin zit een verschil. Het scheelt een rapportage per jaar. Ik moet voor haar uitzoeken hoe dat precies in elkaar zit en ik zal er later op terugkomen.

De VOORZITTER: Dan sluiten wij de beraadslagingen over dit onderwerp.

Statenvoorstel wijziging van de Precariobelasting- en Legesverordening provincie Utrecht 2012, alsmede vaststelling van de tarieventabel.

De VOORZITTER: Het voorstel heeft een ster en houdt een ster.

Statenvoorstel dienstverlening accountantscontrole 2013-2014.

De VOORZITTER: Het voorstel heeft een ster en houdt een ster.

Ik schors de vergadering.

Schorsing van 15.58 uur tot 16.13 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

Stemverklaringen.

De VOORZITTER: Wij gaan over tot de stemverklaringen. Dat kan kort en bondig. Als u iets wilt zeggen over een motie of een amendement, wilt u dan het nummer erbij noemen?

De heer VAN WIKSELAAR: Mijnheer de Voorzitter! Ik heb in de schorsing even met de gedeputeerde gesproken over identiteitsgebonden zorg. Ik heb van haar begrepen dat het gaat om het bevorderen – dat is in elk geval onze intentie – van het kenbaar maken dat de mogelijkheid er duidelijk is voor identiteitsgebonden zorg, dan wel die zorg via onderaannemerschap in te kopen. Dat is in feite de doelstelling die ik beoogde met mijn motie. Daarmee is de motie in mijn beleving overbodig. Ik trek de motie in.

De VOORZITTER: Dan is motie M12 ingetrokken. Heeft u nog andere stemverklaringen?

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog niet gereageerd op motie M9. Ik ben het met de gedeputeerde eens dat de motie te vroeg komt. De doelstelling is heel helder, maar bij de herijking van het SMPU komen wij daarop terug. Ik ondersteun de motie niet.

De motie over de regionale vogelopvang geeft geen dekking aan. Ik vind het niet goed Provinciale Staten met een dekking te laten komen. Dat is de lijn die de SGP nog steeds handhaaft. Dat zullen wij ook nu doen.

Motie Biodiversiteitsteam. Ik vraag mij af of de motie nog nodig is. De gedeputeerde heeft eigenlijk gezegd dat hij dat gaat doen. De motie wordt ingetrokken, zie ik.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Mijn dank gaat uit naar de heer Krol voor het overnemen van motie M11 over het Biodiversiteitsteam. Wij hebben genoeg vertrouwen in de gedeputeerde om de motie in te trekken. Dat doe ik dus bij dezen.

De VOORZITTER: Motie M11 is ingetrokken en maakt geen deel meer uit van de beraadslaging.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Een stemverklaring bij motie M8. Elke euro van Culturele Hoofdstad die je zou kunnen herbestemmen, zou ons welkom zijn. Wij zien geen taak bij de sociale huisvesting voor de provincie, dus zullen wij tegenstemmen.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Amendement A2 ligt heel dicht bij wat wij als ChristenUnie willen, maar wij zeggen dat het bestuurlijk en juridisch niet correct is om voor te stemmen, omdat het wel een omzetting is. Wij stemmen tegen het amendement.

Over motie M9 heeft het college gezegd dat deze wellicht wat voorbarig is, maar vanwege de signaalwerking stemmen wij voor.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Allereerst een stemverklaring bij motie M3. Dat zou wat ons betreft een amendement moeten zijn. Op zich is het heel sympathiek, maar de dekking ontbreekt en de gevolgen zijn nog niet te overzien. Om die reden zullen wij de motie niet steunen. Daarnaast heb ik een stemverklaring bij motie M9,

'ruimte voor verkeersveiligheid'. Wij hebben de gedeputeerde goed gehoord. Bij het SMPU zullen wij de ruimte benutten om zowel de situatie bij de Rijnburg als de verkeersveiligheid bij Bunschoten en andere gevaarlijke knelpunten onder de aandacht te brengen. Wij zullen tegen de motie stemmen.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Twee moties waar ik met sympathie over had willen spreken, zijn ingetrokken. Dat ontnemt mij het woord.

Ik had over motie M10 al gemeld dat wij voor zijn. De andere moties en amendementen zijn volgens ons dermate beantwoord door het college dat die niet door ons gesteund zullen worden.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Amendement A1. De woningmarkt help je niet met het hoog en dus onbetaalbaar houden van de prijzen voor starters. Je kunt beter de verkopers helpen door hun verlies bij verkoop te verzachten. Dat is een van de goede punten van het VVD/PvdA-kabinet, namelijk door de restschuld aftrekbaar te laten. Daarom zijn wij tegen dit amendement.

Motie M7. Wij vinden sociale huisvesting geen kerntaak van de provincie en stemmen dus tegen deze motie. Wij kunnen ons wel vinden in de oproep aan het college om om tafel te gaan met de corporaties en de gemeenten om te kijken hoe de binnenstedelijke kwaliteit op peil gehouden kan worden in het kader van de kerntaak binnenstedelijk bouwen.

Motie M9. D66 zet zich in voor verkeersveiligheid en verwacht dat ook na vaststelling van het nieuwe mobiliteitsplan hiervoor meer middelen beschikbaar komen. D66 wil de bespreking van het mobiliteitsplan afwachten en stemt nu tegen de motie.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Amendement A2 vinden wij zonder meer sympathiek, maar wij hebben ons laten overtuigen door de gedeputeerde, die zegt dat het echt geen nieuwe aanvraag is. Wij zullen dus tegen stemmen.

Motie M4, 'de zakelijk directeur'. In principe is deze motie ook sympathiek. Eigenlijk zou het niet moeten kunnen wat hier gebeurt. Desondanks wachten wij liever eerst het antwoord van de gedeputeerde af alvorens wij er echt iets van vinden. Wij vinden het ook een beetje een ingewikkelde combinatie, eerlijk gezegd.

Motie M9. Wij zijn blij dat de fractie van de Chris-

tenUnie blijkbaar financiële ruimte ziet in de begroting. Die hadden wij liever anders besteed, zeg ik heel eerlijk. Dit vinden wij echter ook sympathiek en dit zullen wij steunen.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de SP heeft al een opvatting kenbaar gemaakt over amendement A1. Daar blijven wij tegen. Wij zijn tegen motie M4, ook al steunen wij de strekking van deze motie van harte. Wij hebben uitgezocht dat dit voorstel overbodig is. Er wordt gewoon een wettelijke regeling uitgevoerd. Daar kunnen wij ons alleen maar bij neerleggen.

Stemmingen.

De VOORZITTER: Een opmerking van mijn kant: bij de stemming over motie M9 zal de heer Weierink zich onthouden van stemming aangezien hij voorzitter is van het district Utrecht inzake verkeersveiligheid.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake de Na-jarsrapportage 2012 (PS2012PSO6), met de aantekening dat de fractie van de PVV geacht wordt te hebben tegengestemd.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten amendement A1. Voor het amendement hebben gestemd de fracties van PvdA, 50Plus en PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake de Begroting 2013 (PS2012PSO7), met de aantekening dat de fracties van PvdA, PVV en SP geacht worden te hebben tegengestemd.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M3. Voor de motie heeft gestemd de fractie van de PVV.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M4. Voor de motie hebben gestemd de fracties van PVV en SGP.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M5. Voor de motie hebben gestemd de fracties van PvdA, PVV, SP, 50Plus en PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M6. Voor de motie hebben gestemd de

fracties van PvdA, SP, 50Plus en PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M7. Voor de motie hebben gestemd de fracties van PvdA, SP, ChristenUnie, 50Plus en PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M8. Voor de motie heeft gestemd de fractie van de SP.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M9. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de PvdA, PVV, SP, ChristenUnie, 50Plus en PvdD. De heer Weierink heeft zich onthouden van stemming.

Zonder hoofdelijke stemming aanvaarden Provinciale Staten motie M10. Tegen de motie hebben gestemd de fracties van VVD, CDA, PVV en SGP.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten amendement A2. Voor het amendement hebben gestemd de fracties van SP, 50Plus en PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake de definitieve Luchthavenregeling aan het Zandpad 39 te Breukelen, gemeente Stichtse Vecht (PS2012MME13), met de aantekening dat de fracties van PvdA, SP, 50Plus en PvdD geacht worden te hebben tegengestemd.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake de Luchthavenregeling Zweefvliegerterrein w, (PS2012MME14).

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake het Provinciaal beleidskader jeugdzorg 2013-2014 / Transitiekader 2013-2014 (PS2012WMC08).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake de wijziging van de Precario-belasting- en Legesverordening provincie Utrecht 2012, alsmede vaststelling van de tarieventabel (PS2012BEM13).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake de dienstverlening accountantscontrole 2013-2014 (PS2012BEM14).

Sluiting.

De VOORZITTER: Ik heb begrepen dat de griffier u allen uitnodigt voor een informele borrel. Ik verzoek de fractievoorzitters zich eerst nog even te vervoe-
gen bij de griffier.
Ik sluit de vergadering.

(Einde van de vergadering om 16.30 uur.)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Utrecht van 10 december 2012.

De voorzitter,

De griffier,